

NOVI TISKARNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

PORODNIŠKI DOPUST PO NOVEM

Aprila lani je bil sprejet zakon o novem porodniškem dopustu, veljati pa naj bi začel letos, s prvim januarjem.

Osem mesecev so torej tekle priprave, ki naj bi materam letos omogočile 145 dni porodniškega dopusta. Ko smo pred tem, da začnemo zakon izpolnjevati, pa se slišijo glasovi iz delovnih organizacij, kjer je večina žensk med zaposlenimi, da jih čakajo hude težave z organizacijo dela, ker bodo žene predolgo odsotne z delovnega mesta. Najraje bi videli, da bi zakon veljal še po starem.

Pred dvema letoma je tekla široka javna razprava o družbenem položaju žena (iz nje se je izcimila tudi nova porodniška doba), katero je podprl tudi najvišji organ družbenopolitičnih organizacij. O tem so govorile resolucije IX. in X. kongresa ZKJ in VII. kongresa ZKS, kjer so bile pri spreminjanju družbenih odnosov tudi ostro načrtane naloge današnje žene in s tem v zvezi tudi materinstvo.

Odstotek žensk, ki izpadejo vsako leto iz družbene proizvodnje zato, da izpolnijo svojo družbeno zelo pomembno funkcijo — materinstvo, ni tako strašansko velik. Pa kljub temu slišimo zdaj, ko bi morale začeti veljati olajšave pri porodni dobi, negodovanja, češ, kako pa naj uravnavamo proizvodnjo, če bodo matere tako dolgo odsotne. Slišijo se tudi glasovi, da naj bi se z izvajanjem zakona še počakalo, dokler ne bi nastali boljši delovni pogoji.

Vsako negodovanje moramo zdaj preslišati in vztrajati na tem, da se zakon izvaja. Da bi omogočili delavkam, ki bodo želele izkoristiti podaljšani porodniški dopust, se bomo morali najprej otresti zaprtosti v delovnih organizacijah ter poiskati ukrepe, ki bodo ženam olajšali prve začetne korake materinstva po novem. Tehnokratska miselnost je že v prvih dneh, ko se zakon praktično še ne izvaja, saj ga do zdaj še nobena žena ni izkoristila, pokazala svoje roge. Pa jih bo potrebno obrusiti in poiskati izhod v dogovarjanju v širšem okviru. V interesnih skupnostih, v delovnih organizacijah, v regiji.

Zakon o novem porodniškem dopustu moramo uveljaviti, ker bi zastoj na začetku nove poti pomenil večjo politično škodo kot si lahko mislimo. Delavke in matere so napovedano izvajanje zakona vzele resno, zato ni govor, da bi se s preklicom porodniškega dopusta po novem strinjale, ker so ga komaj čakale. Pa ne toliko v svojo korist kot v korist otrok. Skrb zanje pa je stvar vseh.

ZDENKA STOPAR

KULTURA JE NEDELJIVA

Samo pritrdimo lahko mnenju, da je razvoj samoupravnega socializma pri nas boj za samoupravno zavest in kulturo enako važen kot boj za nove tovarne. V vsakodnevni praksi žal ne krojimo vselej odnosa do kulture s tega izhodišča. Nasprotno — še vedno se v marsikateri samoupravni sredini niso dokopali do spoznanja, da je bogatenje samoupravnega življenja v neposredni odvisnosti od vse bogatejšega kulturnega življenja vsakega med nami.

S samoupravnim organiziranjem kulture in s svobodno menjavo dela spreminjamo tudi naš občutek za človekove kulturne, duhovne potrebe in interese. Se več. V kulturni dejavnosti smo v zadnjih letih doživeli precejšnje spremembe. Profesionalna, poklicna kulturna dejavnost se je na široko odprla ne samo v povezovanju združenega dela, temveč tudi v sodelovanju z amaterskimi kulturnimi skupinami. V celjski občini je bil opazen primer SLG, njegovega abonmaja za amaterske gledališke delavce. Enotni naporj za afirmacijo kulturne dejavnosti, najsi so njeni nosilci amaterji ali profesionalci, pa dajejo že prve rezultate in spodbujajo.

Znan je dosežek trnoveljske Zarje. Komorni moški pevski zbor presega zgolj ljubiteljsko prepevanje, prav tako drugi pevski zbori segajo po lovorikah zaradi umetniških uspehov. Sanacija knjižničarstva pomeni tudi nov pogled na decentralizacijo kulturnega življenja. In podobno. A najočitnejša je vse krepčejša povezanost amaterske in poklicne kulturne dejavnosti; znotraj kulturne skupnosti. V snovanju programa kulturnega življenja. V afirmaciji kulture.

Vse manj pa je v ospredju vprašanje, kaj je več, kaj manj vredno. Osamljeni vzkliki o tem, kdo koga dosega in presega, amaterji ali profesionalci, samo dokazujejo, da hočejo nekateri obstati pri trhljem zidu med amatersko in profesionalno kulturno dejavnostjo. A ta zid rušimo. Kdor tega ne uvidi, ne razume novih snovanj ustavnega vetra in tudi že prakse v kulturnem življenju Celja. Redki nastopi posameznikov ne smejo vzdriniti že pokopanih, a nekdanj živih hotenj po ločevanju kulture — na amatersko in profesionalno. Naj bodo samo opomin, da so toliko bolj potrebne uveljavitve spoznanja o nedeljivosti kulture.

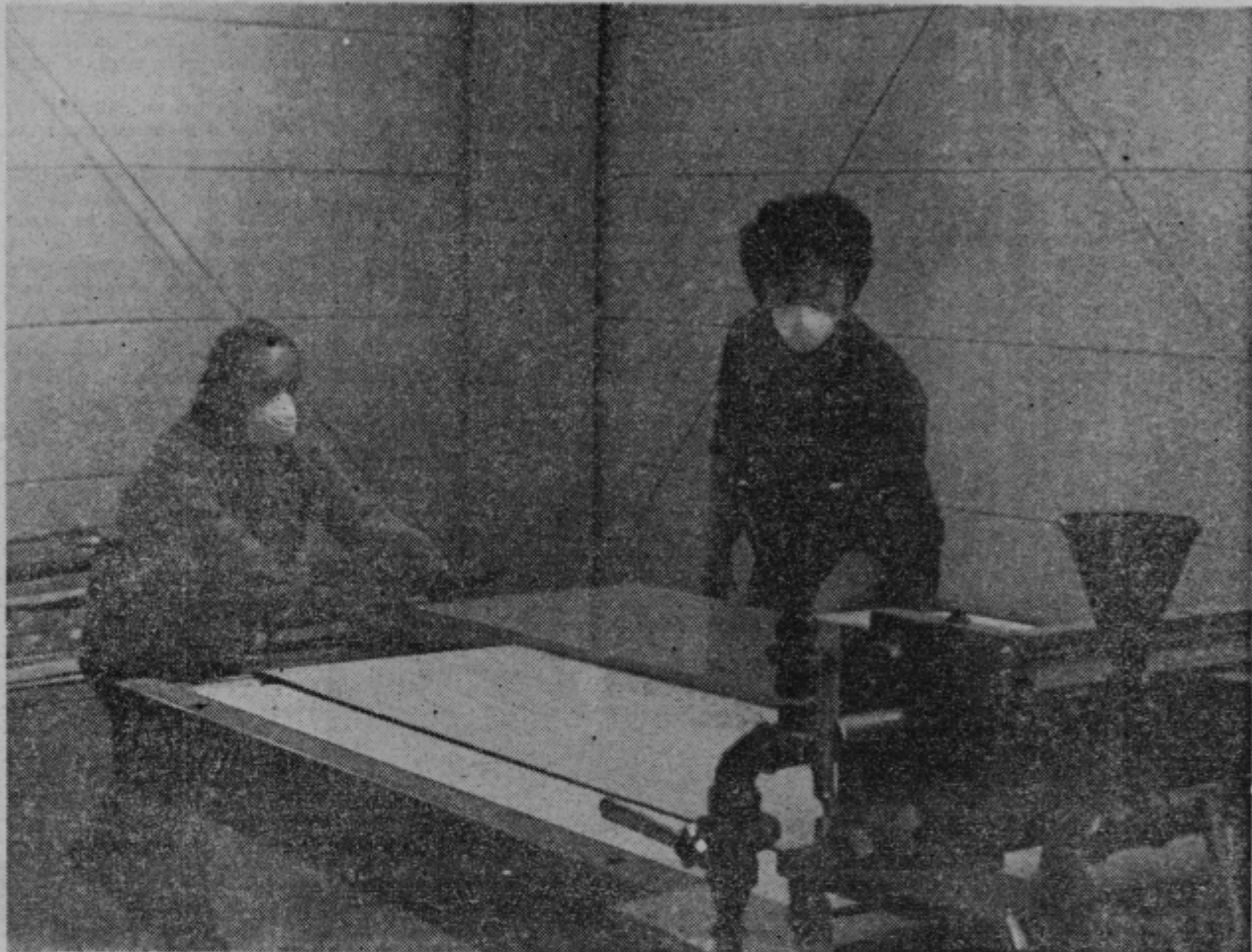
JOZE VOLFAND

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes že objavljamo naročilnico za knjigo Ciganka. Odločili smo se, da jo izdamo. S tiskarno se dogovarjamo za najkrajši možni rok tiska. Radi bi Ciganko kar najhitreje poslali v vaše roke. Če vam je bila všeč sedaj po kosih, jo boste sedaj lahko prebrali tudi na dušek. Smo storili prav? Veste, razmišljamo še o enem založniškem podvigu — da bi v knjigi poobjavili zgodbe o materah z več otroki. Kaj menite o tej ideji?

Izvedli smo akcijo. Akcijo beračenja. Preoblekli smo našega Vojka v berača in ga napotili po celjskih ulicah in stanovanjih. In rezultat? Berite. Se eno zanimitost vam danes prinašamo, in sicer na kulturni strani. Preberite vse o radmirskem zakladu.

Veste, kaj nam je postalo sumljivo? V vaših pismih ni več kritik na račun NT. Ali vam je zares vse všeč? To pa ne more biti res. Zato s predlogi na dan. NT moramo še izboljšati. Se enkrat vas vabim, da nam ponudite kako dobro čtivo — za nov roman. Kajti Ciganka bo kmalu konec. Vaš urednik

Emilija Feldin (desno) je v Zarji zaposlena 5 let, njena sodelavka Bernarda Cokan pa enajst. Obe strežeta »polivalnemu« stroju, s katerim plemenitijo les v novi pohoštvni hali Zarje v Petrovčah. Njuno delo ni ravno lahko. Urni morata biti, natančni in spretni. Vrh vsega morata delati z zaščitnimi maskami na obrazu. Pri polivanju lesa z laki se namreč sproščajo plini. Pravita, da je njuno delo sicer težko, vendar mnogo lažje kot včasih, ko ni bilo strojev, ki bi delo olajšali.

(Foto: Brane Stamejčič)

ŽALEC: AKTIV KOMUNISTOV ŠTUDENTOV

V Žalcu so zadnje dni starega leta ustanovili aktiv komunistov — študentov, v katerega so povezali vse komuniste iz žalske občine, ki študirajo na visokošolskih zavodih. Za predsednika aktiva je bil izvoljen Leon Bauer, študent strojne fakultete. Aktiv komunistov — študentov naj bi postal idejno jedro študentov iz občine, ki so povezani v Klubu študentov. Mladi komunisti naj bi s svojo aktivnostjo poživili delo kluba in skušali kar najbolj razširiti krog mladih, ki so pripravljeni v prostem času delovati v klubu študentov.

Na ustanovni seji so izrekli tudi pobudo o izboljšanju stikov med študenti in občino ter štipenditorji. Komuniste študente bodo skušali kar najbolj seznanjati z dogajanjem v občini ter jih v življenje občine vključevati že v času njihovega študija. B. S.

GRIPA RAZSAJA

V Zdravstvenem domu v Celju smo izvedeli, da se je število gripnih obolenj v zadnjih dneh precej povečalo. Zdravniška služba dela, lahko rečemo non — stop in je trikrat ojačana. Velik naval je seveda po vseh ambulantah in zdravstvenih domovih. Prvi znaki gripe so, tako so nam povedali v Zdravstvenem domu v Celju, visoka vročina, bolečine v prsih in mišicah in močan glavobol. Pri vseh teh znakih je nujno potrebno ležanje, uživanje C vitamina in tablet Andol. Virus te gripe še ni znan in ga še odkrivajo. Vendar pa je zelo pomembno, da pokličemo zdravnika, če v nekaj dneh beezen ne preneha in da ne hodimo po ambulantah, ker s tem okužujemo še druge ljudi okrog sebe. V primeru pa, ko gre za obolenje pri starejših ljudeh; majhnih otrocih in srčnih bolnikih, je najbolje, da takoj poiščemo zdravniško pomoč. Posledice

nezdravljene gripe so lahko pljučnica, vnetje sinusov, ušes in druge komplikacije, smrtnih primerov pa do sedaj ni bilo. V zdravstvu imajo te dni veliko dela, zato bodimo disciplinirani in obzirni ter hodimo po zdravniško pomoč trezno in premišljeno, brez odvečne panike. V primeru pa, ko mislimo, da gre za gripo, je najbolje poklicati zdravnika na dom.

Izvedeli smo tudi, da se je cepljenja proti gripi, ki je bilo pravočasno javljeno, udeležilo precej več število občanov, zato je obolenj letos še toliko več. Kajti cepivo proti gripi, če že ne pomaga prav vsem, prav gotovo obolenje olajša. Na tak način bi namreč pripomogli zdravstveni službi, ki ima v teh dneh polne ambulante in številne hišne obiske za gripo obolenih ljudi, vendar pa pričakujemo, da se bo epidemija gripe v teh dneh zaustavila. M. P.

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC

OZKIH INTERESOV NI!

Prav je, da ob pričetku novega leta naredimo nekatrsko inventuro minulega, se ozremo na prehojeno pot in ocenimo pomembne dogodke. Zanimalo nas je, kakšna je inventura nove delegatske skupščine v občini Žalec. Za razgovor smo poprosili predsednika skupščine občine Vlada Goriška.

Kako se je v življenju občine uveljavila nova delegatska skupščina?

Delegatska skupščina se je v naši občini zelo dobro uveljavljala, tako da so se prednosti pred odborniškim skupščinami takoj pokazale. Delegatov je mnogo več in ti so dokaj dobro povezani s svojo bazo. Že takoj pa smo se zavedli, da začetne težave bodo. Zeleni smo se jim izognili z dobrim in pravočasnim obveščanjem. Materiale dobi tako vsak delegat vsaj 10 dni pred sejo. Neredke so seje z vodji posameznih delegacij, kar odpravlja nejasnosti ipd. Prav takšne oblike stikov z delegati moramo še poglobljati.

Kakšne prednosti, pa tudi pomanjklivosti, ste doslej opazili pri delu delegatske skupščine?

Razlike med prejšnjim, odborniškim delom skupščine in delegatskim delom so očitne. Označuje jih večja udeležba na sejah skupščine, razpravljalci ne nastopajo v svojem imenu, ni več opažati ozkih interesov pri obravnavi določenih vprašanj, razprave so bolj konstruktivne, živahne in objektivne.

Vendar tudi slabosti ne manjka. Zlasti delegacije TOZD so premalo povezane z bazo, organi samoupravljanja, družbenopolitičnimi organizacijami. Slabše je tam, kjer je več delegacij v konferenci delegacij. Sestajanje je slabše, tudi obravnavanje problemov.

Precej težav izvira iz težavnosti skupščinskega materiala. Ta je obsežen in marsikdo se v njem izgubi.

Tudi povezava delegatov s sveti krajevnih skupnosti in drugimi organizacijami še šepa, vendar je tu stanje boljše kot v TOZD. Rešiti je potrebno še vrsto tehničnih vprašanj: od materialov za seje, ki morajo biti boljše, do prostorov za sestajanje delegatov. Kljub temu naj sklenem, da je že v svojem kratkem obstoju delegatski sistem v skupščini dokazal svojo smotrnost.

Kakšna je vaša ocena nekaterih najpomembnejših dogodkov v občini lani in kako je nanje vplivalo delo skupščine?

V skupščini in predsedstvu smo se veliko ukvarjali z gospodarskimi vprašanji. Tudi letos beležimo solidno gospodarsko rast, integracije, dvig produktivnosti itd. Tu smo naredili veliko in v nemajhnih meri so uspehi tudi zasluga skupščine. Ob tem naj povem še to, da je skupščina potrdila srednji in dolgoročni program razvoja občine, kar je osnovni dokument za naš nadaljnji razvoj.

Lani smo zabeležili organi-

ziranjski pristop k urbanističnemu urejevanju in stanovanjski izgradnji.

Med največje akcije v zadnjem času sodi nedvomno referendum in podpis družbenega dogovora z OZD o financiranju izgradnje objektov družbenega pomena.

Seveda ne morem niti mimo drugih pomembnih izvršenih nalog, kot so: ustanavljanje samoupravnih interesnih skupnosti, analiza samoupravljanja v naših OZD itd.

Kakšne pa so želje in načrti za delo skupščine letos in v prihodnje?

Težišče našega dela bo tudi v prihodnje pri razvoju gospodarstva. Zavzel se bomo za nekatere integracije, za povečanje produktivnosti, dober družbeni proizvod, varčevanje in pospeševanje proizvodnje.

Začetki moramo tudi z izgradnjo nekaterih objektov, predvsem s področja gostinstva, trgovine in podobno.

Čakajo nas, dalje, naloge pri izgradnji osnovnošolske mreže, začeli pa se bomo pripravljati tudi na izgradnjo srednjih šol.

Se naprej moramo razvijati stanovanjsko izgradnjo, kraje ustrezno urbanistično urejati in reševati nerešena vprašanja s področja socialnega razlikovanja.

Pozabiti pa ne smemo na našo najpomembnejšo nalogo — nadaljnje razvijanje delegatskega sistema v skupščini, utrjevanje samoupravnega sistema v novih interesnih skupnostih in razvoj samoupravljanja v organizacijah in temeljnih organizacijah združenega dela v občini.

BRANKO STAMEJČIČ

OBMOČJE: O ORGANIZIRANOSTI ZK

V ponedeljek dopoldne se bo v sejni sobi družbenopolitičnih organizacij v Celju sestal medobčinski svet ZK. Razpravljati bo o aktualnih problemih pri organizaciji ZK o občinah na območju medobčinskega sveta ZKS Celje o doseženih rezultatih pri obnovi ZK na celjskem območju. Za obe točki dnevnega reda bo pripravila uvodno besedo Truda Nemeš, predsednica komisije za organiziranost in razvoj ZK pri medobčinskem svetu ZK.

Za sejo je komisija pripravila zelo zanimive podatke o gibanju članstva ZK na celjskem območju v letu 1973 in 1974. V manj kot dveh

letih (podatki za lani zajemajo samo prvih devet mesecev) so v ZK na celjskem območju sprejeli 1946 novih članov. V tem istem obdobju so jih izključili, črtali ali pa sami izstopili 427. To pomeni, da se ZK številčno, kadrovske krepiti.

Predlani je bilo v ZK na celjskem območju 7939 članov, lani pa jih je bilo že 8657. Med novospregjetimi je največ delavcev in mladih. Največ članov ZK imajo v Celju (3338), Velenju (2024), in Žalcu (1068). Lani pa so najbolj pridno sprejemali v Celju (276), Velenju (247) in Smarju (96).

JAVNA RADIJSKA ODDAJA V ŽALCU

V nedeljo, 19. januarja bomo naše mikrofone vključili v ŽALSKI KINODVORANI, od koder vam bomo posredovali javno radijsko oddajo. Pripravili smo jo v sodelovanju z občinskim sindikalnim svetom iz Žalca in pod pokroviteljstvom Gradnje. Javno radijsko oddajo bomo izkoristili za podelitev priznanj najbolje uvrščenim na lanskoletnih sindi-

kalnih športnih igrah v žalski občini.

V zabavnem delu oddaje bodo sodelovali: skupina Ultra, ansambel Borisa Terglava, Dado Topić, harmonikarski orkester žalske glasbene šole, moški pevski zbor Svoboda iz Žalca in drugi.

Pričetek oddaje bo v nedeljo ob 10.30. Vstopnine ni.

CELJE: MEDOČINSKI SEMINAR

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine je v skrbi, da bi čimbolje povezovala prizadevanja posameznih organizacij ZSMS in njihovih pobud, pogledov ter stališč o nekaterih skupnih akcijah, organizirala enodnevni seminar, ki se ga bodo poleg članov občinske konference ZSMS udeležili še predsedniki, oziroma sekretarji medobčinskih organizacij ZK, SZDL, sindikatov in ZZB NOV ter vsi člani predsedstev OK ZSMS Celja, Laškega, Mozirja, Slovenskih Konjic, Velenja, Smarja, Sentjurja in Zalca.

Osnovni namen seminarja je, predstaviti osnovne značilnosti nove usmeritve ZSMS na sploh in po delovnih področjih. Poleg tega se bodo na seminarju dotaknili še vprašanj aktualnega dela ter problematike prizadevanj in programskih usmeritev ZK, SZDL, ZS in ZZB NOV v medobčinskem okviru. Seveda bodo spregovorili še o težiščnih točkah v uresničevanju akcijskega programa ZSMS ter o problematiki občinskega komiteja ZSMS Celje in medobčinskega sveta.

Medobčinski svet bo s tem seminarjem znova poizkusil po svoje prispevati svoj delež k čimboljšemu usklajevanju in koordinaciji dela med občinskimi organizacijami ZSMS pri realizaciji in izvrševanju demokratično zastavljenih in dogovorjenih nalog.

—mst—

ŠENTJUR: ZANIMIV NAČIN OBVEŠČANJA

Na občinski konferenci SZDL Sentjur pripravljajo razpravo o statutu in pravilih SZDL Slovenije, ki se bo začela z razširjeno sejo 16. januarja. K tej razpravi so povabili predstavnike vseh družbenopolitičnih organizacij, predsednike krajevnih organizacij SZDL in člane izvršilnega odbora. Predvidevajo, da se bo razprava začela proti koncu januarja in se nadaljevala še v mesecu februarju. Kot pripravo na razpravo so pripravili osnutke pravil občinske in pravil krajevnih organizacij. Za vodenje razprave pa so pripravili tudi nekaj tez.

Po razpravi bodo pristopili k delu za volitve novih krajevnih organov SZDL. Na tej razširjeni seji pa se bodo dogovorili tudi za konkreten pristop k delu.

Program dela je pri Občinski konferenci SZDL Sentjur zelo široko zasnovan. V njihov obširen program dela pa so na prvo mesto uvrstili uresničevanje načel nove ustave in delegatskega sistema. Krajevne organizacije morajo analizirati delo delegacij in na podlagi teh rezultatov zastavljati nadaljnje delo. Spremljati morajo delo in organiziranost dela krajevnih skupnosti in njenih organov. Krajevne organizacije SZDL se morajo vključevati v priprave srednjeročnega razvojnega programa krajevnih skupnosti. Ena izmed pomembnih nalog pa je vsekakor tudi kadrovska problematika in evidentiranje vseh kadrovskih sprememb. Program občinske konference SZDL pa zajema še spremljanje dela delegacij, sodelovanje v srednjeročnem planiranju, konstituiranje novih organov in informativnost. Vodje delegacij in delegacije obveščajo o svojem delu in na črtih z internim listom Prapor. Tako se posamezne politične organizacije lahko seznanjajo z delom drugih. V listu so zbrani številni podatki in povzetki najvažnejših dogajanj v vseh političnih organizacijah, konkretni sklepi organov v političnih organizacijah, spremljanje uresničevanja teh sklepov v vseh sredinah in podobno. Vse te informacije naj bi delno nadomestile sicer obvezno pošiljanje raznih zapisnikov oziroma sklepov vsem osnovnim organizacijam, hkrati pa pripomogle, da bi tudi npr. krajevne organizacije SZDL vedele, kaj delajo sindikati in obratno. »Prapor« bo nadalje prinašal kratke informacije o tem, katere bistvene sklepe je sprejela občinska skupščina, kakšen je njihov pomen, oziroma, kakšne bodo posledice njihovega uresničevanja. Prinašal bo tudi novice o raznih dogodkih v občini, o gospodarskih dosežkih posameznih krajevnih skupnosti, interesnih skupnosti, društev itd.

Torej Prapor bo prinašal vse tisto, kar morajo občani vedeti, a tega ne zvedo v drugih občilih.

M. P.

CELJE: ŠTUDENTJE IMAJO SVOJ OZK

Tik pred novim letom so se sestali celjski študentje komunisti. Ustanovili so samostojno organizacijo Zveze komunistov. Doslej so delevali v okviru drugih osnovnih organizacij, letos pa je postalo sodelovanje med študenti VEKS in pedagoške akademije na mnogih področjih zelo aktivno in tako so tudi člani ZK ustanovili skupno osnovno organizacijo.

Ker je med celjskimi študenti le 31 komunistov, so si zadali za eno izmed prvih nalog povečanje števila članstva in že v prvih štirinajstih dneh dela osnovne organizacije so sprejeli dva nova člana. Za sekretarja so na ustanovnem sestanku izvolili Francija Pesarja, študenta drugega letnika pedagoške akademije.

Jože Lipnik

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

bo v petek, 17. januarja na sedežu podružnice v Vodnikovi 2, Celje — 1. nadstropje izvedla prodajo osnovnih sredstev — rabljene pisarniške opreme.

Prodaja bo z licitacijo ob 10. uri.

do 11. ure za družbene pravne osebe

od 11. ure dalje za ostale interesente

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

VELENJE

DEPUTATNI
PREMOG

Po sklepih delavskih svetov, ki so združeni z rudarsko elektroenergetskim kombinatom v Velenju so te dni začeli na upravi REKA v Velenju izdajati vsak dan, razen ob sobotah, od 10. do 12. ure karte za deputatni premog brezplačno upokojencem, katerih mesečna pokojnina ne presega 2.500 dinarjev, kar morajo dokazati z decembrskim odrezkom o prejemu pokojnine in da so bili najmanj 8 let zaposleni v rudniku oziroma v njegovih obratih, sedanjih TOZD.

LOJZE OJSTERSEK

ŠMARJE

NEZADOVOLJNI!

Prva letošnja seja občinske konference Zveze komunistov Šmarje pri Jelšah je bila že na začetku posvečena zelo pomembnemu dogodku, ki ga je spremljala majhna, toda prisrčna slovesnost: 12 komunistov je dobilo zlato značko ZKJ za njihovo več kot tridesetletno delo v organizaciji.

Konferenca je v svojem minulem obdobju dela naredila precejšen napredek, s katerim pa ne moremo biti zadovoljni, so ugotovili, ko je bila na vrsti ocena dela v letu 1974. V organizacijo so sprejeli 120 novih članov, mnogo napora je bilo vlože-

nega v angažiranje pri odpravljanju posledic potresa, kjer so komunisti pokazali, da vedo, kje je njihovo mesto ter pri težnjah, da se občina čimprej izkoplje iz težav. Precejšen napredek je viden tudi pri uveljavljanju novih oblik samoupravljanja in organiziranja.

Posebna delovna skupina pri komisiji za ekonomsko politiko in družbeno ekonomske odnose je pripravila analizo uveljavljanja samoupravljanja v delovnih organizacijah. Ocena komisije na konferenci: ugotovljene so bile precejšnje pomanjkljivosti, predvsem v zvezi s pristoj-

nostmi zbora delavcev, informiranja ter nekaterih drugih samoupravnih in poslovodskih organov. Prav tako je nezadovoljivo tudi delovanje delavske kontrole, za katero bi lahko rekli, da je še več kot v povojih.

Dogovorili so se, da vsaka delovna organizacija naredi samostojno analizo razmer in delovanja, na podlagi katere bi se potem skupno dogovarjali za konkretne in učinkovite akcije.

Kljub velikim vložnim sredstvom v preteklih letih, rezultati v občini vendarle niso takšni, kot bi pričakovali. Padla je ekonomičnost, produktivnost, skladi se manjšajo, vendar je treba razumeti, da nekatere investicije še ne morejo dati tistega, kar od njih pričakujemo in da je njihova ekonomska produktivnost svtar ne enega, pač pa več let.

MST

VPRAŠANJE
JAVNEMU
DELAVCUCIRILU ŽMAHERJU, DIREKTORJU
KMETIJSKEGA KOMBINATA ŠENTJUR

V časopisih je bilo že veliko zapisanega o problemu ostarelih ljudi na podeželju. Oddaljenost od centrov in s tem od zdravstvene in drugih služb, povzročata marsikdaj probleme. Radi bi opozorili na enega od takšnih.

V času praznikov sem obiskala mamo, ki živi v okolici Ponikve in začudena opazila, da je kupila v trgovini moko. Začuden je zato, ker je vsa leta menjavala pridelek — žito — v menjalnici na Ponikvi in tako dobila moko. Menjalnice ni več, ker baje človek, ki je do sedaj opravljal to delo, zanj ni več plačan. Menjajo se v Šentjuru. Kako naj star človek v vprežno živino odpelje svoje pridelke na

zanj razmeroma dolgo pot? Lahko je tistim kmečkim proizvajalcem, ki imajo avtomobile, traktorje. Na Ponikvi in okolici je več takšnih starejših ljudi, ki jim je ukinitve menjalnice povzročila težave in jih prisilila, da z žito tako skromnimi dinarji kupujejo v trgovini. Otroci pomagamo materi pri vseh poljskih delih in vemo, s kakšno ljubeznijo in težavami iztisne iz zemlje pridelke.

Zato bi rada postavila vprašanje, zakaj so ukiniteli menjalnico na Ponikvi in ali bo takšna praksa obveljala tudi za vse druge kraje?

ANICA VRECKO
CELJE

JAVNO UMIVANJE?

Ce se kdo spominja časov, ko je bilo pred leti v Celju zaradi nehigijskih razmer zaprto takratno javno kopalnico, potem se bo tudi spomnil kakšen vrišč in trušč so zagnali Celjani na ta račun. Verjetno pa se bo človek z dobrim spominom še bolj začudil, ko bo zvedel, da se taka usoda obeta tudi sedanjemu javnemu kopalšču, ki je našlo svojo streho v Domu upokojencev v Celju. Pa ne bo zaprto zaradi nehigiene, to posebej poudarjamo, pač pa zaradi ekonomske računice, ki upravlja v Domu upokojencev kaže, da ne moremo vzdrževati celjskega javnega kopalšča. Za-

kaj?

V Celju se je v novembru okopalo v javnem kopalšču le 205 ljudi, lahko pa bi se jih po zmogljivostih trikrat toliko. Naj povemo še to, da enkratno kopanje v kadi ne znaša nobenega premoženja, saj stane le osem dinarjev in pol, prha sedem in pol dinarja, sušenje las pa tri dinarje. Res pa je, da vzdrževanje reda in higijskega minimuma zahteva veliko osebja, zato je strokovni pokazatelj v Domu upokojencev v Celju pokazal, da je vzdrževanje javnega kopalšča v njihovi režiji in ob taki dnevni kapaciteti kopalcev, neekonomsko. Tako se

je znašel delovni kolektiv Doma upokojencev pred vprašanjem ali storitve za javno umivanje podražiti in s tem verjetno zmanjšati že tako majhno število kopalcev v javnem kopalšču, ali pa kopalšče zapreti. Dilema je še vedno nerazščiščena in ostaja odprta. Verjetno pa to tudi ni samo stvar delovne skupnosti v Domu upokojencev, ampak je zanimiva tudi za širšo družbeno skupnost. Če bo edino javno kopalšče v Celju zaprto, kar pa trenutno grozi, bo javna kritika zelo ostra, vprašanje pa je, če bo tudi upravičena.

Zdenka Stopar

DITOV
PLES

S trindvajsetim tradicionalnim plesom Društva inženirjev in tehnikov se v Celju začne letošnja sezona družabnih prireditiv. Ditova plesna prireditev bo v soboto, 1. februarja v dvorani Narodnega doma. Za razvedrilo bodo poskrbeli Kavalirji s pevko Višnjo Korbar.

PREJELI SMO

O RADIJSKEM
PROGRAMU

Rad bi povedal nekaj besed o Novem tedniku in o Radiu Celje. Predvsem o slednjem.

Zanima me, zakaj posamezne oddaje niso enako dolge, zakaj se začnejo ob različnem času. V mislih imam tako oddaje, ki so na sporedu vsak dan, kot tiste, ki se ponavljajo vsak teden. Naj navedem nekaj primerov. Dopoldanske področne oddaje se začnejo ob takem času, da ostane do devetih ravno dovolj časa za slovo. Zakaj se ne bi začele vsak dan ob istem času, npr. ob 8.45?

Zabavni globus, ki bi naj trajal dvajset minut, (tako ste objavili decembra lani v Novem tedniku) je po navadi dosti krajši. Kolikokrat pa se začne ob 16.40?

Tudi oddaje med 17.30 in 18.00 uro niso dolge 15 oziroma 30 minut, kot bi naj bile. Izjema je le mladinska oddaja. Enako je tudi ob nedeljah. Zakaj ne bi vse informativne oddaje združili v osrednjo nedeljsko informativno oddajo, ki bi naj bila na sporedu ob 12.00 ur. Morda bi to lahko bila nedeljska kronika, vanjo pa bi lahko vključili tudi pogovor s poslušalci.

Z oktobrom je stopila v veljavo nova programska shema RTV Ljubljane. Zaradi tega zdaj vsak dan začne s popoldanskim programom med oddajo Radia Ljubljana »Vrtljake«. Se ne bi dalo začeti ob 15.30, takoj po končani oddaji RTV Ljubljane — dogodki in odmevi, ali pa vsaj ob 15.45? V času do 16. ure, bi med zabavno glasbo lahko prebrali nekaj reklam. Sodim, da reklame, pa naj bodo še tako dobro plačane, ne sodo med čestitke, vsaj po naslovu oddaje sodeč, ne. Če boste tako nadaljevali, bodo reklame kmalu med kroniko. Tudi »kaj je danes v Večer« in v »Novem tedniku«, ne sodita med poročila. Preberite jih po njih.

Po končanih oddajah bi lahko predstavili soustvarjalce oddaj. V mislih imam tehnike, urednike, glasbenega urednika, novinarje, napovedovalce. Vaša (ali pa vaša) tehnika bi rad vprašal, zakaj se tolikokrat pred pričetkom oddaje, ali pa tudi med njo, sliši previjanje magnetofona. Zaradi pozabljenosti ali zaradi dotrajanih aparatov?

Ce se ne motim, že več mesecev opisujete pot do skladišča Slovenijalesa v Medlogu. Toda vsak, ki bi hotel priti do skladišča iz Savinjske doline in se bo držal vaših navodil, bo kršil prometna pravila. Na tem križišču je s prometnim znakom dovoljena vožnja samo naravnost. Le povejte to tistim, ki pišejo reklame!

O Novem tedniku nimam posebnih pripomb, res pa je, da bi lahko vsaj enkrat natisnili spored Radia Celje in Radia Šmarje. Tako bi lahko pogledali v program in vedeli, katere oddaje so določeni dan na programu. Pri TV sporedu pa bi datumi ob dnevih tudi ne bili odveč.

Z upanjem, da se bo s skorajšnjo nabavo novega UKV oddajnika izboljšala kvaliteta sprejema, vas lepo pozdravljam.

Maves
Celje

ODGOVOR: Vsekakor zanimive in aktualne misli okoli radijskega dela in programiranja. Večina teh in še druge pobude, ki jih je dal tudi posvet ob 22-letnici Radia Celje, so trenutno v »obdelavi«, in tako ni daleč čas, ko jih bomo uresničili. Hvala za pismo in hvala za predloge.

ODMEVI

BALKANSKE IGRE V CELJU

SENTJUR

1500 NA
ZAPOSLENEGA

Občina Šentjur spada med manj razvita področja v SR Sloveniji, kjer zaradi slabo razvitega gospodarstva v minulem obdobju ni bilo možno vlagati večja sredstva za izgradnjo cest, vodovodov, sol itd.

Program izgradnje objektov do leta 1980 so obravnavali vsi zbori občinske skupščine, ga podprli in predlagali sklenitev posebnega družbenega dogovora o prispevkih delovnih organizacij, kjer so zaposleni občani šentjurske občine. Gre za to, da bi v letu 1975 zbrali tolikšna sredstva, da bi modernizirali ceste Šentjur — Jakob in zgradili vodovod Sele — Dramlje. Tak dogovor je v skladu z ustavnimi določbami — namreč, da delovne organizacije prispevajo sredstva za uresničitev programov v krajih, od koder je njihova delovna sila. Delovne organizacije naj bi za realizacijo tega programa prispevale za leto 1975 po 1500 za zaposlenega.

E. REČNIK

Odlučitev je prišla dokaj nenavadno in tudi malce presenetljivo. Celjanom so zaupali doslej največje tekmovalne in to balkanske atletske igre za prihodnje leto. Samo tekmovalje traja pet dni, v vsaki disciplini nastopata po dva tekmovalca iz šestih držav: Bolgarije, Romunije, Turčije, Grčije, Jugoslavije in po vsej verjetnosti po daljšem času tudi iz Albanije. To se pravi, da se bo v Celju zbralo več kot tristo tekmovalcev, okoli sto vodij ekip in trenerjev ter okoli sto poročevalcev.

Skratka kar mali športni Babilon, ki bo s svojo pisarnostjo za nekaj dni napolnil atletsko Celje. Kljub temu, da so Celjani do sedaj pripravili celo vrsto zahtevnih domačih in tujih tekmoval (republiška in državna prvenstva, mednarodni mitingi, mednarodni dvoboji, Skokovi memoriali in kot doslej krona vsega polfinala za atletski pokal Evrope) pa bodo Balkanske igre le zahtevale kopic dodatnega dela, še večji štab ljudi, povečane prenočitvene kapacitete, dovolj reklame in seveda tudi veliko denarja. Za sprejetje organizacije Balkanskih atletskih igre 76 sta med drugim dala pristanek tudi občinska supščina in telesnokulturna skupnost Celje. Seveda pa je to samo začetek, kajti glavno delo se bo šele začelo.

Tone Erjavce, predsednik Izvršnega odbora TKS Celje: »Dali smo načelni pristanek, da v našem mestu organizi-

ramo to veliko in pomembno tekmovalje. Ker pa organizacija zahteva ogromno stvari smo za to, da se takoj sestane organizacijski odbor in začne z delom. Ne smemo čakati niti dneva. Tako je treba vsem (gostincem, turističnim delavcem, delovnim organizacijam, reklam, prevoznikom itd.) povedati, zakaj gre, da bodo vedeli tudi oni svoje programe pravočasno prilagoditi tej manifestaciji. Mi smo majhno mesto in če so se velika mesta odpovedala organizaciji, potem pomeni, da bomo mi mogli zastaviti resnično vse sile, da bomo uspeli.«

Stefan Jug, sekretar AD Klavar: »To je največje tekmovalje, ki smo ga lahko še dobili, saj so vsa ostala tekmovalja na stadionih z osmimi stezami, mi pa jih imamo samo šest. Razumljivo je, da bomo z organizacijskim štabom morali čimprej startati, kajti pred nami je veliko dela. Sodelovati pa bo moralo vse Celje, kajti to je prireditev vsega Celja. V teh dneh pričakujemo tudi prihod Pera Vukoviča, ki nam bo že od začetka dalje pomagal z nasveti, da ne bi na kaj pozabili. Predvsem je treba takoj izdelati propagandni material, ki ga bomo vsem udeležencem posredovali že na letošnjih balkanskih igrah in jih tako opozorili na naslednjega organizatorja Celje.«

Peter Drogenik, Zavod za napredek gospodarstva: »Samo tekmovalje ne bo tako

kvalitetno, kot je bilo polfinale za atletski pokal Evrope in še več organizacijskih prijemov potrebuje. Posebne sodniške ekipe potrebujemo kar za hojo in maraton, saj sta obe disciplini v programu. Sicer pa sem za organizacijo Balkanskih atletskih iger v Celju zato, ker bomo na rok dobili 500 stanovanjski samski blok, s katerim bi tudi rešili problem stanovanj za goste. Morda se bo zaradi iger začel graditi nov prepotrebni hotel in da bomo lahko še izboljšali naprave na stadionu.«

Janez Primožič, nekoč aktivni atlet, danes zaposlen v žalski Sigmii: »To je veliko priznanje vsem atletskim generacijam v Celju, ki so pripevale svoj delež, da ima Klavar danes takšno ime, ki ga spoštljivo izgovarjajo. Takrat bomo vsi priskočili na pomoč in pomagali, da bodo tekmovalci zapuščali Celje tako, kot so ga vedno: zadovoljni, da lahko tako majhno mesto izpelje brez pripomb veliko mednarodno prireditev.«

To so prvi odmevi na sprejetje BAI v Celju. Zdaj pa bo potrebna akcija, v kateri moramo vsi združiti sile, da bomo uspeli in da nas ne bo povozil čas.

TONE VRABL

NOVI
tednik

OPEKARNE LJUBEČNA

NOVA TOVARNA

Letos poteka štirideset let, odkar so na opekarni Hudiinja usvojili proizvodnjo klinkerja. Četudi bo ta opekarna že čez nekaj mesecev prenehala obratovati — zastarelost in neprimerna lokacija — bo proizvodnja klinker izdelkov tekla naprej. Samo ne več tu, marveč v novi tovarni na Ljubecni. Tradicija bo očuvana, delo ohranjeno. Spremenil se bo le proizvodni postopek. Delavci se bodo srečali z moderno tehnologijo. Prav zato bo ta skupina že prihodnji mesec odšla na trimesečno strokovno šolanje. Da se bodo spoznali z novo proizvodnjo, z novimi stroji...

Kolektiv opekarn na Ljubecni se je že lani odločil za novo naložbo, za graditev nove tovarne. Odločili so se za razširitev proizvodnje sintranih klinker izdelkov. V proizvodnem programu bodo klasični obseg dopolnili s tlakovanci vseh vrst in dimenzij. Vsi izdelki bodo prilagojeni jugoslovanskim vremenskim pogojem, sicer pa uporabljivi za zunanje in notranje prostore.

Nova tovarna je že pod streho. V gradnji so zaradi izredno slabega vremena kasnili, zato pa so pohiteli s postavitvijo peči za žganje, ki že čaka na poskusno delo. Tako so zmanjšali zastoj. Pričakujejo, da bo poskusna proizvodnja stekla na začetku druge polovice letos.

V novem obratu bodo izdelali v prvi fazi 700.000 kv. metrov klinker izdelkov oziroma 135 ton na dan.

Nova tovarna zagotavlja torej kontinuirano, sicer pa modernejšo proizvodnjo. S posebnimi tehnološkimi postopki bodo lahko na novih izdelkih dosegli tradicionalne rustikalne učinke. Prav tako bo nova proizvodnja omogočala izdelke različnih dimenzij.

Po predračunih bo nova naložba zahtevala okoli 3,6 milijarde starih dinarjev, medtem ko bo letna realizacija znašala okoli šest milijard.

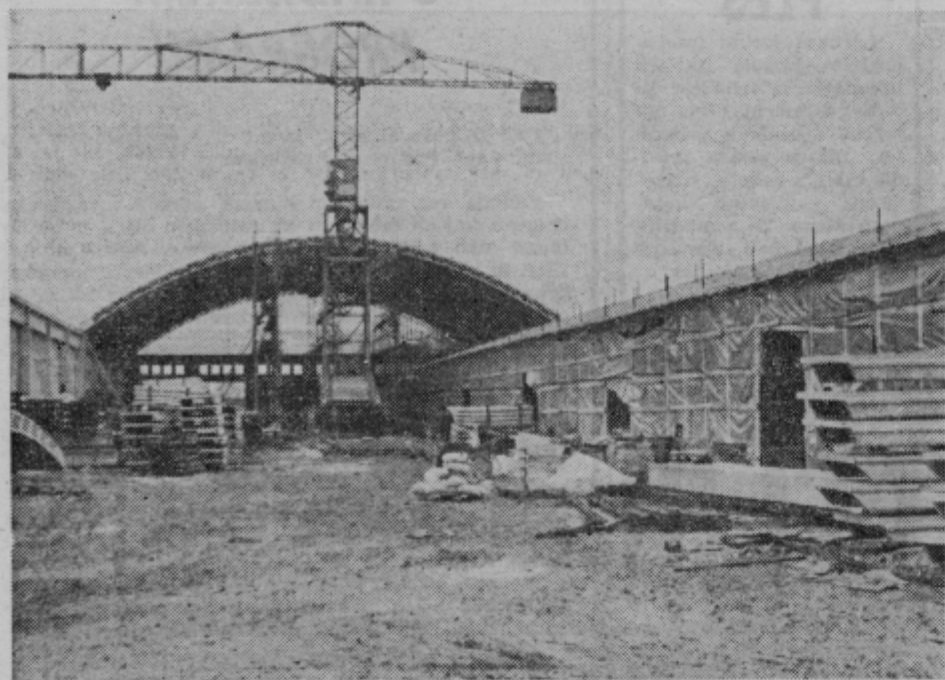
Hkrati z gradnjo nove tovarne bodo na Ljubecni rešili tudi prenekatera vprašanja družbenega standarda de-

lavcev. »Če so doslej prihajali naši delavci na delo v umazanih oblekah in še bolj umazani odhajali domov, bo poslej drugače,« je dejal direktor Janez Lenasi. Ob novi tovarni bodo uredili tudi prostore za garderobe, kopalnice, jedilnico in ne nazadnje prostore za sestanke. Tako bo tudi opekar na Ljubecni zaživel kot pravi industrijski delavec.

Vendar, to ni vse. V kolektivno tečejo intenzivne priprave na nadaljno krepitev samouprave, na formiranje novih temeljnih organizacij združenega dela in ne nazadnje na pomembno integracijo na področju proizvodnje nekovin in gradbenega materiala.

Tako je kolektiv opekarn na Ljubecni stopil v novo leto s številnimi nalogami in dobrim načrtom. Ob novi tovarni skrb za delavca, težnja za okrepitev samouprave in jasni pogledi na močnejše povezovanje z drugimi kolektivi.

M. BOŽIČ

Posnetek, bolj v spomin na začetek gradnje nove tovarne za proizvodnjo klinker izdelkov na Ljubecni kot pa zrcalo sedanjega stanja, saj je hala že pod streho...

ŽALEC

VSI SO PODPISALI

Minuli petek so predstavniki delovnih organizacij Kmetijske zadruge Laško in trgovskega podjetja Savinjski magazin Zalec podpisali samoupravni sporazum o združevanju v SOZD kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva Celje. Ti dve organizaciji iz objektivnih vzrokov nista mogli podpisati samoupravnega sporazuma konec lanskega leta, zato so to svečanost opravili zdaj. Podpisa sporazuma so se udeležili iz laške občine predsednik občinske skupščine Rudi Grosar, sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov Cveto Knez in predsednik izvršnega sveta Srečko Brilej. Iz občine Zalec pa so se podpisali udeležili predsednik občinske skupščine Vlado Gorišek in sekretar Občinskega komiteja zveze komunistov Franc Jehlen. S podpisom tudi teh dveh delovnih organizacij je praktično zaključena faza

združevanja v sestavljeno organizacijo združenega dela in je s tem opravljena samoupravna in politična naloga, ki je bila zastavljena lani spomlad. To pomeni, da je 15 OZD potrdilo veljavnost samoupravnega sporazuma in hkrati obveznost za vse organizacije z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki iz tega akta izvirajo.

Ob tem svečanem dogodku je navzočim spregovoril predsednik občinske skupščine Zalec Vlado Gorišek. Izrazil je zadovoljstvo, da sta samoupravni sporazum podpisali še organizaciji združenega dela Kmetijska zadruga Laško in Savinjski magazin Zalec. Ugotovil je, da podpis samoupravnega sporazuma pomeni hkrati tudi realizacijo ustave in začetek poti te organizacije, pred katero stojijo pomembne naloge, tako na samoupravnem kot tudi na poslovnem področju. Zavzel se je za takšno

organiziranost in poslovno usmerjenost, s katero bo podana čimvečja možnost za pretok blaga po najkrajši poti do potrošnika.

Zatem je povzel besedo še Stanko Selšek, predsednik UO poslovnega združenja Koneks v Celju in glavni direktor podjetja Tehnomercator. Poudaril je pomembno vlogo poslovnega združenja Koneks pri formiranju sestavljene organizacije združenega dela. Prisotne je seznanil, da zanimanje za sestavljeno organizacijo raste, in da se bo leta v kratkem času tudi povečala. Ze v januarju se bo novo sestavljena organizacija konstituirala, konstituirali bodo samoupravne organe. S sredstvi in kadri in ne nazadnje tudi z znanjem, ki je zdaj povezano, bo sestavljena organizacija lahko še letos dosegla več.

ZVONKO PERLIČ

ŽIČNA: JASNI CILJI

Naši vprašanji, o gospodarjenju v tem letu in kakšen bo prispevek kolektiva k stabilizaciji, smo zastavili tudi FRANCU DRAGANU, direktorju Žične Celje.

»Letos planiramo na področju obsega in kvalitete nadaljnji bistveni skok. Z lanske realizacije 120 milijonov dinarjev bomo prišli na 170 milijonov. Temu primerno se bo povečala tudi kvaliteta, hkrati pa bomo več dajali v sklade. Posebno pozornost moramo posvetiti osebnim dohodkom, da bi jih uskladili s povprečnimi osebnimi dohodki v celjski regiji, saj smo bili še lani pod tem poprečjem.

Tolikošnje povišanje celotne realizacije gre predvsem na račun povečane količinskega obsega proizvodnje, del pa žal tudi na račun inflacije.

Predvidevamo, da bo ostanek dohodka v sorazmerju s povečano realizacijo. Pomembna bodo prizadevanja na področju izvoza, ki ga bomo letos po-

Franc Dragan

večali za sto odstotkov. Tako bomo izvozili v Sovjetsko zvezo za dva milijona dolarjev vibracijskih sit in žičnih tkanin.

Leto 1975 je pomembno za nas zato, ker začnemo izvajati šestletni razvojni program, katerega elementi zahtevajo predvsem stabilizacijo oziroma boljšo kvaliteto in varnej-

šo perspektivo. S programom, takšnim kot je, nedvomno dajemo velik prispevek k stabilizaciji.

V njegovem okviru sicer dimo predvsem večji specializaciji, manjši materialni in personalni intenzivnosti, boljši tehnologiji, sodobnemu in učinkovitemu nagrajevanju, moderni organizaciji, povečanju izvoza in seveda nenehni rasti produktivnosti. Program bo potreben še z vseh vidikov — predvsem pa s finančnega — dobro utrditi. V vsakem primeru nam predstavlja konstruktivno platformo za našo aktivnost, saj na osnovi programa vemo, kakšni smo, kaj hočemo in kako lahko to dosežemo. Na kratko, postajamo delovna organizacija z jasnimi cilji in ukrepi. M. S.

ZA STABILIZACIJO

Direktor lesno industrijskega podjetja BOHOR Šentjur, Ladislav Najžar, je na vprašanje: kako boste gospodarili v letu 1975 in kakšen bo vaš prispevek k stabilizaciji, povedal:

»Problem gospodarjenja je pri nas boleč zaradi svetovne krize, kajti z našim produktom participiramo na svetovnem tržišču s 70 odstotki. V mednarodni delitvi dela, kjer naj bi imeli svoje mesto, pa se nikjer ne najdemo. Tu gre za cene reprodukcijskega materiala, proizvodne stroške in predvsem za osebne dohodke zaposlenih, da ne govorimo še o kvaliteti končnih izdelkov. Če bi lahko na te probleme jasno odgovorili, bi bila za nas situacija skoraj rešena. Poudarjam, da naš delavec ni primerno nagrajen in je zato premalo zainteresiran za našo samoupravljanje. Prav pri tem problemu se bomo morali zaustaviti in poiskati način

Ladislav Najžar

nagrajevanja za viženo delo.

Zadnje čase se precej spoprijemamo s stabilizacijo in njenimi problemi. Zaključek naših prizadevanj je tak, da omo z investicijami racionalizirali proizvodnjo. Ugotovili smo, da našemu delavcu ne moremo kar naprej po-

nujati samo fizično delo, v dobi tehnologije in napredka. Varčevati moramo vsepovsod znotraj podjetja, in sicer pri materialnih stroških, dnevnih, kilometrinah, reprezentanci in podobno. Vsiljuje se mi misel, da je pri nas proizvodnja preveč mačehovsko obravnavana, kajti vrednost dinarja bazira prav v proizvodnji.

Nastopati moramo z združenimi silami in se združevati v večje gospodarske formacije, ker le tako bi lažje prenašali finančne sunke. Prepričan sem tudi, da je nastopil čas, ko bodo naši bančniški aktivnejše sodelovali v premostitvi občasnih finančnih kriz. Banke morajo biti sredstvo gospodarstva in ne obratno. M. P.

PONOVOLETNO RAZMIŠLJANJE

No, sedaj, ko so praznični dnevi prešernosti že krepko za nami, ko smo praktično padli v vsakdanjo življenjsko problematiko in ko smo se iznebili trenutnega navdušujočega občutka ugibanja, kaj nam bo dobrega, novega in sploh... prineslo novo leto — sedaj že spet trezno gledamo v svet in na lastni koži spoznavamo, da nam bo to leto prineslo samo, in še enkrat samo tisto, kar bomo sami prinesli vanj.

In ko razmišljamo naprej, kaj kmalu lahko ugotovimo, da pravzaprav leto 1974 niti ni bilo tako zelo betežno, ampak hudiirjevo mlado, zagnano, ustvarjalno — da mu je bila le »dolgot življenja kratka« in da smo bili mi vsi »sprekratki« za uresničitev vseh v preteklem letu postavljenih ciljev in načrtov.

Mnogo dobrih stvari smo le zastavili, postavili temelje novim družbenim odnosom, razširili krila pristnejšemu samoupravljanju, izvedli dvoje volitev, sprejeli za svoj delegatski sistem kot novo organiziranost naše socialistične samoupravne družbe... Pa še bi lahko naštevali!

Vse to mi da misliti, da nas za delo v bodoče močno obvezuje že (ali pa še) prav leto 1974. Ne moremo in ne smemo ga pozabiti. Misliti moramo nanj ob letošnjem načelu gospodarnostnega obnašanja. Iz prejšnjega leta nismo prinesli majhnega kupa stabilizacijskih, inflacijskih, likvidnostnih in ne vem kakšnih še težav. Veliki francoski književnik Camus je rekel: Za neprijetne resnice poznamo samo eno

zdravilo — moramo se sprijazniti z njimi. Tudi mi se moramo sprijazniti z resnico, da bomo morali več in boljše delati, da bomo obdržali to, kar imamo. In ker ponavadi človek želi spel več, kar trenutno ima, nam je odgovor ob spoznanju resnice tudi jase. Toda več in boljše delati ne pomeni intenzivnejšega in večjega trošenja delavskih mišic, ampak je treba večjo storilnost in boljšo gospodarnost doseči z večjo strokovnostjo, boljšo organizacijo dela, moderno tehnologijo, smotrnejšo izkoriščenostjo proizvodnih zmogljivosti.

In končno, ko govorimo o zmanjšanju potrošnje, o omejevanju skupne in splošne porabe, se je treba zavedati, da v bistvu ne gre za zmanjševanje potrošnje kar tako na splošno, ampak predvsem za to, da trošimo bolj smotrno. Ugotavljamo, da imamo v gospodarstvu (tudi izven njega) opraviti s strokovno premalo organiziranim stališčem do racionalizacije poslovanja do umetnosti varčevanja in poslovanja. Tu in tam slišimo, da varčujemo pri sponkah in sukancu, puščamo pa stroje, da tečejo v prazno, ljudi, da stojijo elektriko da gre v nič itd. Boj proti negospodarnosti in inflaciji je treba tehnično, tehnološko in organizacijski poudariti iz okvirov primitivnega varčevanja in omejevanja na višjo raven. Predvsem pa nas mora voditi ne celo kvalitetnejšega ravnanja na vsakem mestu, pri čemer je mišljenja tehnološka, delovna in samoupravna discipliniranost.

Mitja Umrlj

VAŠ PROBLEM

KONKURENCA JE POTREBNA

Na tržnici je v jutranjih urah precej živahno. Prodajalci hitijo, da bi pravočasno uredili svoj delovni pult, že do tedaj, ko se bo ob njem ustavila prva stranka in se pozanimala o kvaliteti in ceni ponujenega blaga. Konkurenca je vselej velika, zato se vsi prodajalci še posebej trudijo, da bi privabili k svoji stojnici čimveč strank.

No in to pisano družščino na celjski tržnici ureja iz dneva v dan Anton Jazbinšek, ki je vodja tržnice. Na svoje delo, pravi, da se je tako navadil, da ga po dveh dneh premora že kar pogreša.

Pa vendar je tudi njegovo delo, kot vsako drugo, povezano s številnimi problemi, čeprav trdi Anton Jazbinšek, da se vsak problem, ki se rodi pod streho njihove tržnice, na koncu uspešno reši. Največkrat pa nastopijo problemi s prodajalci iz tujih republik, ki se včasih hote, včasih pa nehote nočejo privaditi »hišnemu redu«. Pa je potreben! Red in disciplina sta na tržnici še posebno pomembna. Včasih pa nastopijo tudi težave z našimi prodajalci, ki so v veliki večini stalni, češ, da imajo pač prodajalci iz drugih republik prednost pred njimi, da imajo boljši prostor kot oni in kup podobnih drobnjarij. Vse te in podobne probleme je treba rešiti na lep način in se z ljudmi pogovoriti. Sicer pa nastopijo največkrat težave s pro-

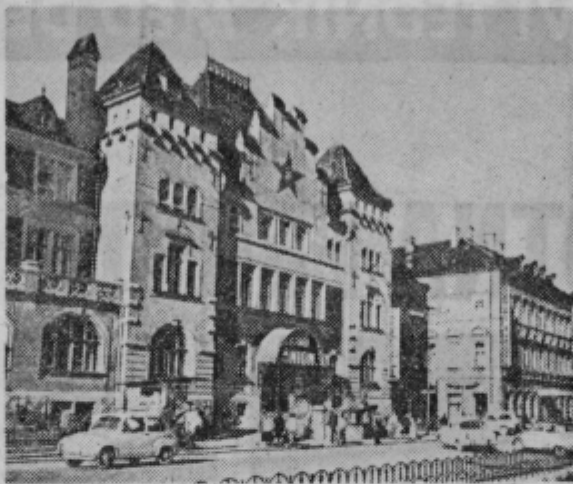

Anton Jazbinšek

dajalci »začetniki«, ki jim včasih »hišni red« ne gre v glavo. Vendar pa se po nekaj dneh taki prodajalci unesejo in potem je delo z njimi dosti lažje in bolj prijetno.

Skladiščenje blaga je enkrat še delno rešeno. Velike težave nastopijo jeseni, ko pridejo paprikaši iz drugih republik z veliko količino blaga, ki ga ni potem kam dati. Zgodi se, da včasih odidejo prodajalci v drug kraj, kjer imajo urejene pogoje okrog skladiščenja. Na vsak način pa je prav, da prihajajo k nam prodajalci še iz drugih republik, sicer bi bile cene sadju in zelenjavi previsoke. Kajti vemo, da so cene veliko nižje, če je dosti blaga in ob primerni konkurenci.

M. P.

Del Fotelikove razglednice Celje, na katerem sta poleg doma OF (na posnetku) še Stari grad in panorama Otoka.

POMEMBNA ZA TURIZEM

Tako, zdaj pa zares. Začenjamo vrsto zapisov o mestu in vlogi turistične razglednice pri nas. Kaj nam pomeni? Kako jo sprejemajo ljudje, turisti? Kakšne iščejo?

Oboroženi s temi vprašanji, smo stopili v turistični urad v Celju, kjer lahko vsak hip zaznamo turistični utrip v Celju.

»Laško vam povem, da skoraj vsak dan pri delu opažamo in spoznavamo, da je turistična razglednica pomembna v turistični propagandi. Naša zaloga posveča največjo pozornost razglednicam Celja in bližnje okolice. Imamo pa tudi posnetke večine drugih turističnih in zdraviliških krajev na celjskem območju in celo v Sloveniji. Teh seveda manj. Ko vstopi domači ali tuji turist v našo poslovalnico, išče razglednico Celja. To predvidevam,« je povedal vodja urada Truda Debenjak.

Izbira je dokaj velika. Razglednice imajo razstavljene na vrtljivem podstavku. Tako je preglednost dosti večja.

Med glavnimi založniki razglednic, ki jih je moč kupiti v celjskem turističnem uradu sta Fotelik in domače Olepsevalno in turistično društvo. To so v glavnem barvne razglednice. Le redke so v črno beli tehniki.

»Naj vam kot zanimivost povem,« je nadaljevala Truda Debenjakova, »za turisti predvsem iščejo razglednice večjega formata, ki jih pa žal ni dobiti. Prav tako je veliko povpraševanje po razglednicah kraja ali območja, ki so natisnjene v enotni kolekciji, v harmoniki. Tudi teh ni. Dvori odjemalci razglednic so še učenci osnovnih in drugih šol, ki jih potrebujejo pri pouku zemljepisa.«

»In cena?«

»Je več kot zmerna. Se vedno oziroma že nekaj let velja barvna razglednica en dinar.«

ZAHTEVEN NAČRT

Zadajo sejo članov predsedstva celjske turistične zveze v lanskem letu so posvetili obravnavi proračuna in delovnega načrta za letošnje leto. V tem obdobju se bo področna turistična zve-

TURIZEM

za še bolj zavzela za razvoj turizma in posegla na nekatera doslej še neobdelana področja. Delovni načrt zajema številne propagandne akcije, pospešeno informacijsko službo, delo s turističnimi društvi itd. Celjska turistična zveza pa bo tudi letos sodelovala pri nadaljnjih integracijah v gostinstvu in turizmu ter se zavzemala za nove turistične investicije.

BIL SEM NA LISCI

Leta 1913. sem bil prvič na Lisci. Nato pa še nič kolikokrat. Ta 947 m visoka gora v Posavju je ena najlepših in najprijetnejših pri nas; zelo primerna za enodnevni izlet. Na vrh je moč priti z Brega, od tod tudi z avtomobilom po dosti široki in še kar dobri makadamski cesti mimo požgane graščine Ruda. Sicer pa pelje pot na Lisco tudi iz Sevnice mimo Lipovška v Krakovem in preko Jurkloštra. Planinci se radi vračajo v dolino čez Lovrenc, ki je znan po velikolistrnatem encijanju, pod Velikim Kozjem v Zidani most.

Na Lisci so že 1902. leta postavili planinsko kočjo. To je bila Jurkova kočja, znana po pred leti umrlem šolskem upravitelju Blažu Jurku, ki je veliko let vzgajal mlade na Razborju. Koča je pogorela med vojno. V leti 1951. in 1952. je PD Krško zgradilo ličen dom, ki ga je kolektiv sevniške »Lisce« preuredil in razširil v pravi planinski hotel. Za domom so v novi obliki postavili Jurkovo kočjo, namenjeno predvsem planincem, z napisom »Jurkova kočja 1902—1972«. Pri vходу v dom je spominska plošča z napisom: »Tu je bilo leta 1938 prvo posvetovanje Politbiroja CK KPJ, ko je tov. Tito prevzel vodstvo.«

Preurejeni dom je lep in udoben, ima pa tudi nekaj igrišč za razvedrilo. Dom ali hotel oskrbuje osem članov kolektiva »Lisca«, med njimi tudi vsem planincem znana Pavle in Marjanca, ki sta bila dolgo vrsto let oskrbnika stare postojanke.

Na Lisco radi prihajajo tudi planinci iz Hrvaške, sicer pa nudi teren obilo možnosti za smučanje.

Z Lisce je lep razgled na vse strani. Ob jasnem vremenu celo do Zagreba.

In še nekaj besed o pokojnem šolskem upravitelju Blažu Jurku, ki so ga starejši planinci dobro poznali. Bil je originalen človek. Močne postave. Nosil je veliko suktnjo, pumparice, na glavi pa klobuk s širokim krajcem. Vselej ga je spremljal velik rdeč dežnik. Bil je šegav in vsak čas pripravljen za vsako šalo. Zelo rad je tudi jedel.

Njegove dogodivščine je objavila celjska »Nova doba«, pozneje pa so izšle v posebni brošuri. Morda jih kdo še ima? Kaj, če bi zagotovili ponatis?

Rad je imel dijake.

Ko sva se nekoč srečala v Celju, me je povabil v gostilno Branibor na golaž. Tu mu je takratna gostilničarka Roblekova dobro postregla. Pojedel je pet porcij golaža, zraven pa menda deset žemelj, ki so prijetno hrustale. Popil je nekaj vrčkov piva. Od tod jo je mahnil še k Belemu volu, kjer mu je dobro postregel tudi gostilničar Sanc.

Rad je pripovedoval zgodnico iz Zagreba. Kot običajno je tudi tistokrat zavil v gostilno, kjer so ga viharno pozdravili stari in dobri znanci. Pa si je privoščil dobro šalo. Tisti dan si je kupil v mestu nočno posodo. In ko so mu na mizo prinesli pivo, je odvil posodo in vanjo zlijl pivo. Potem ga je izpil do dna. Smeha nič koliko in zgodba je še dolgo krožila zlasti med zagrebškimi planinci, ki so radi prihajali na Lisco.

Dr. ERVIN MEJAK

ZANIMIVOSTI

SPOMINI NA PRAVE ZIME

Kar težko je v teh zimskih mesecih gledati pokrajino, ki se čez dan kopa v soncu, ljudje (zlasti ljubitelji smučanja) pa se zaskrbljeno ozirajo v nebo, kdaj bodo iz njega začele naletavati snežinke. Teh pa noče in noče biti in so zdajšnje zime čisto nekaj drugega, kot so bile recimo tiste pred štiridesetimi leti. Enega izmed zanimivih primerov smo »izbrskali« v okolici Zalca, kjer se starejši občani spominjajo, kakšne so bile zime takrat.

Če že danes nimamo snega in poštenega mraza, pa obudimo spomine, kako je bilo nekoč.

Tako se spominjajo ljudje v Zalcu in okolici, da so bile včasih tako hude zime, da so potoki in bajerji zamrznili tudi do 20 in več centimetrov. In kaj so s tem ledom počeli? Možakarji so pred zimo pripravili orodje za sekkanje velikih ledenih kosov, žene pa so pletle rokavice, da jih pri delu ne bi preveč zeblo v roke. Ko je prišla zima, se je začelo. Nasekali so led (uporaben je bil samo

čisti led brez trave in dračja), ga naložili na vozove in odpeljali v Zalec, kjer so ga spravljali v velike podzemne ledenice. Takšne ledenice so takrat umeli zlasti gostilničarji, mesarji in pivovarji. Naenkrat so na vozu lahko peljali tri do štiri tone ledu, največje ledenice pa so sprejele tudi po sto vozov ledu, ki so ga spuščali v predlednico po lesenih žlebovih. Nato so ga znosili v glavno ledenico, ki je bila s predlednico zaprta s težkimi vrati. Tako spravljeno led je ostal do poznega poletja in so ga potem uporabljali za hlajenje pijače v gostilnah in na veseljih, prodajali pa so ga tudi slašičarjem za sladoleđ. To je trajalo približno do začetka II. svetovne vojne, ko so se začeli pojavljati prvi hladilniki na kompresor.

Tako so imeli v tistih časih poleti po zaslugi narave hladno pijačo, kmetje pa v zimskem času lep zaslužek. Takšne primere zasledimo tudi drugje. Kaj bi bilo šele danes, če ne bi bilo hladilnikov!

T. VRABL

RUDI STEBLOVNIK

Našli smo ga pri delu v svoji majhni pisarnici, nad katero piše »Laško pivo — zaloga Radeče«. Nekoliko presenečeno je pogledal RUDI STEBLOVNIK, ko smo vstopili in povedali, da bi se radi pogovarjali z njim o njegovem življenju in delu.

Predvsem o tistem delu, ki ga s tako veliko dobre volje posveča kulturi že vse od mladih nog dalje. V Radečah ga vsi že vrsto let poznajo kot dobrega pevovodjo tamkašnjega moškega pevskega zbora.

Rodil se je v Smartnem ob Paki. Glasbeno pa se je izobrazil v Celju in Mariboru. Leta 1939 se je zaposlil v Dolu pri Hrastniku, kjer ga je zatekla tudi vojna vihra. Slovensko pesem in lepo domačo besedo je v teh letih gojil še s prav posebnim žarom. Kot režiser in igravec je sodeloval pri takratnem kulturnem društvu, kajti v Dolu je bila kulturno prosvetna dejavnost v teh letih zelo razvita. V letih NOB je moral iz Dola na delo v Zeltweg v Avstrijo, kjer je že delalo veliko Slovencev. S seboj je ponese ljubezno do domovine in slovensko pesem. Ustanovil je majhen zbor in po barakah, kjer so stanovali, je kmalu zadel slovenska pesem. Nenadoma je dobil poziv, da mora oditi v nemško vojsko.

Pobeg domov se je posrečil in nekaj dni za tem se je pridružil rojakom, ki so se bili za svobodo.

Prišla so prva leta svobode. Rudi se je spet vrnil v Dol pri Hrastniku, vendar pa ga je življenjska pot zanesla v Radeče že po dveh letih bivanja na Dolu. Brez petja in igranja že zdavnaj ni mogel strpeti. V Papih Radeče, kjer se je zaposlil, je ustanovil dramsko družino in v maju leta 1951 so z velikim uspehom uprizorili »Vdovo Roštiniko«. Igralska dejavnost se je po tem uspehu še bolj razmahnila. Veliko dela in prostega časa je posvetil Rudi Steblovnik igranju in režiji. V veliko oporo in pomoč pri režiji mu je bila žena, ki je prevzela režije tragedij, veseloigre pa je najraje Rudi režiral in tudi igral sam. Petja pa tudi nikakor ni hotel opustiti. Na željo moških pevcev so ustanovili pevski zbor, ki ga je spet vodil Rudi. 35-članski zbor je začel z uspehom vaditi in nastopati v Radečah in okolici.

OBRAZI

Število članov se skozi leta ni spremenilo, starejše ali umrle so zamenjali mladi in po veliki zaslugi pevovodje in članov, je uspešno nadaljeval pot. Danes si Radečani težko predstavljajo kakšen praznik ali proslavo, na kateri ne bi zapel tudi domači pevski moški zbor »Svoboda« pod vodstvom Rudija Steblovnika.

Rad ima lepo domačo pesem, rad ima zbor, z veseljem in ponosom ga vodi že dolgo vrsto let. Skupni uspehi in prizadevanja so hkrati tudi njegov uspehi in uspehi vsakega člana posebej in nikoli mu ne zmanjka časa, da ne bi mogel oditi na vajo v glasbeni dom. Dvakrat tedensko odide k svojim pevcem in še si vzame toliko časa, da sodeluje pri Planinskem društvu, AMD Radeče, pri zadnjih volitvah pa so ga občani izvolili v temeljno kulturno skupnost.

M. P.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

FRANC HLASTEC

SZDL — ENOTNA FRONTA

V občini Slovenske Konjice je te dni že stekla javna razprava o pravih in statusu organizacije Socialistične zveze, ki se bo v prihodnjih mesecih na novo organizirala. Podrobneje o tem, kako so se pripravljali na javno razpravo ter o novi organiziranosti SZDL v občini, nam je povedal sekretar občinske konference SZDL Slovenske Konjice Franc Hlastec.

»Občinska konferenca se je temeljito pripravila na razpravo o statusu organizacije Socialistične zveze ter o pravih delovanju občinske konference in krajevnih organizacij Socialistične zveze. Statut organizacije je že v javni razpravi, medtem ko pravila še pripravljamo. Vendar pa računamo,

da bo javna razprava tako o statusu Socialistične zveze kot tudi o pravih občinske konference in krajevnih organizacij zaključena 10. februarja, do sredine meseca aprila pa že izvoljena tudi občinska konferenca.»

»Kako bo po novih pravih sestavljena občinska konferenca in kako bo organizirana Socialistična zveza na terenu?«

»V naši občini smo oblikovali predlog, naj bi imela novoizvoljena občinska konferenca Socialistične zveze tudi svoje predsedstvo in izvršni odbor predsedstva. Nismo pa se še dogovorili, koliko članov naj bi šlo predsedstvo. Ta organ Socialistične zveze naj bi igral vlogo nekakšnega koordinatorja dela vseh

družbeno-političnih organizacij v občini, zato je razumljivo, da bi bili vanj vključeni predstavniki

vseh organizacij. Toliko o sestavi občinske konference. Za organiziranje Socialistične zveze na terenu pa predlagamo, naj bi imeli štirje večji kraji v občini, to so Slovenske Konjice, Vitanje, Loče in Zreče izvoljeno konferenco, v ostalih krajevnih organizacijah, teh je štirinajst, pa naj bi se vsi člani združevali v konference. To pomeni, da bi imeli v občini po novem poleg štirih voljenih tudi štirinajst splošnih konferenc. Skupaj bi torej v občini delovalo osemnajst krajevnih konferenc Socialistične zveze. Seveda je takšna oblika organiziranosti zaenkrat samo predlog, o katerem se bodo v javni razpravi še odločali konjiški občani.»

DAMJANA STAMEJČIČ

ŽALEC

SKUPŠČINE SIS USTANOVLENE

Pred dnevi so v Žalcu z ustanovitvijo skupščine samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva zaključili proces ustanavljanja in konstituiranja skupščin SIS v občini. Na vseh ustanovnih skupščinah so se delegati že tvorno vključili v razprave, še posebej velja to za zbere uporabnikov, kjer se delegati močno zavedajo svoje odgovornosti in so zato nemudoma pričeli z delom. Vse skupščine so na ustanovnih sejah sprejele tudi osnutke programov svojega dela, ki jih bodo v naslednjih dneh predali v javno razpravo.

Prva je bila ustanovljena skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja, kjer so za predsednika konference delegatov izvolili Franca Lužnika. Sledila je ustanovitev skupnosti za zdravstvo. Za predsednika skupščine je bil izvoljen Alojz Hruševar, za predsednika izvršnega odbora pa Franc Matek.

Franc Suler je bil izvoljen za predsednika skupščine otroškega varstva, Minka Žilnik pa za predsednico izvršnega odbora iste skupnosti. Skupščini SIS za kulturo predseduje Zoran Razboršek, predsednik izvršnega odbora pa je Lojze Rak.

Skupščino SIS za telesno kulturo bo vodil Mišo Bobovnik, izvršni odbor pa Rudi Velgovšek. Viktor Drama je predsednik skupščine, Janez Kroflič pa izvršnega odbora izobraževalne skupnosti. Skupščino SIS za socialno skrbstvo vodi Jože Štefanič, izvršni odbor te skupnosti pa Marjan Drobne.

—stab—

DELEGATI ZDRAVJA
IZVOLJENI

Prejšnji teden je bila v Žalcu konstituirana zdravstvena skupnost, katere predsednik je postal Alojz Hruševar iz Zalca. Delegati zbora uporabnikov so za predsednika izvolili Jožeta Franka, delegati zbora izvajalcev pa Gabrielo Strnad. Predsednik Izvršnega odbora zdravstvene skupnosti v Žalcu je Franc Matek.

Za regionalno zdravstveno skupnost so bili izvoljeni delegati: Franc Ježovnik, Franc Matek, Ivan Pirnat in Marija Storman (zbior porabnikov), iz zbora izvajalcev pa so za regionalno zdravstveno skupnost izvolili Silvo Jurjavec in dr. Dušana Bostiča.

Za republiško zdravstveno skupnost pa so bili izvoljeni Marija Storman in Milan Baudek.

Z. S.

ZAKAJ JE CELJE
UMAZANO MESTO?

Delo brez predana. To med drugim velja tudi za izvršni svet celjske občinske skupščine. Za njim je že trindvajset rednih zasedanj.

Tako so se njegovi člani že na prvi seji v tem letu srečali z več kot aktualnimi nalozami. Vtem ko so sprejeli izhodišča za izdelavo srednjeročnega družbenega načrta občine Celje za obdobje od 1976. do 1990. leta, so tudi opozorili na spoštovanje vseh dogovorjenih rokov, kajti le tako bo moč pravočasno izdelati načrt o prihodnjem petletnem razvoju celjske občine.

Izvršni svet je nadalje sprejel predlog družbenega dogovora o temeljnih načelih in splošnih obveznostih udeležencev pri sklepanju in izvajanju družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov na področju razporejanja dohodka in delitve sredstev za osebne dohodke, vendar vse to s pripombo, da predlagatelj dogovora vnese ta določila tudi v območni dogovor.

Izredno razgibana je bila razprava okoli predloga družbenega dogovora o razporejanju dohodka in osebnih dohodkov ter o gibanju, obsegu in strukturi porabe v letošnjem letu. Izvršni svet se ni dokončno opredelil do tega predloga, saj je ugotovil, da zaradi prepozne dostave dogovorov in drugega gradiva ni bilo možno izdelati ustreznih globalnih bilanc. Prav tako so odprta še nekatera druga vprašanja kot upoštevanje sindikalne liste, upravičenost zaostajanja v porastu sklada skupne porabe glede na

ustvarjeni dohodek itd. Prav tako so se pojavile dileme okoli stanovanjskega sklada. Odtod tudi vprašanje, ali ni na vidiku zastoj v graditvi stanovanj tako v republiki kot tudi v Celju?

Pripombe, dobro utemeljene, je celjski izvršni svet posredoval republiški izvršni svetovi. Zadeva je tako odložena.

Po razpravi, v kateri sta s svojimi mnenji sodelovala še osnovna šola Prve celjske čete ter zavod za napredek gospodarstva, je izvršni svet potrdil manjši odmik od potrjenega zazidalnega načrta in dovolil ekonomskemu šolskemu centru zgraditev telovadnice na zemljišču, kjer so bili prej prostori Klime. Na tem mestu je bila namreč po veljavnem zazidalnem načrtu predvidena izgradnja otroškega igrišča z objekti za športno rekreacijo. Izvršni svet je naročil oddelku za gradbene in komunalne zadeve, da zagotovi izdelavo projekta za telovadnico, v katerem bodo zagotovljeni interesi šole pa tudi prebivalcev na tem območju.

In še enkrat ugotovitve, s katerimi se je izvršni svet že nekajkrat srečal — slabo opravljeno delo pri čiščenju mesta in odvozu smeti. Zato ni nujno, če je svet zahteval od komunalnega podjetja Javnih naprav, da mu do konca letošnjega januarja pošlje pismeno poročilo o vzrokih za takšno stanje in kaj je kolektiv storil doslej, da bi se stanje na tem področju izboljšalo.

M. B.

IZ DELA IS

ŽALEC:
O FINANCIRANJU KS

Danes bo v Žalcu prva letošnja seja izvršnega sveta občinske skupščine, ki bo po svojem dnevnem redu izredno delovna in zanimiva.

V ospredju razprav bo predlog za financiranje krajevnih skupnosti in njihove dejavnosti, ki ga je izdelala komisija za krajevno samoupravo. V predlogu opredeljujejo spremenjen, neproračunski način financiranja, ki temelji na različnih prispevkih — od davkov, lastnega dela in prispevkov občanov, prispevkov TOZD in OZD, prispevku po referendumu itd. Izvršni svet bo hkrati razpravjal in sklepal že o osnutku družbenega dogovora, ki naj bi ga sklenili z OZD o združevanju sredstev za financiranje dejavnosti krajevnih skupnosti. Tej točki bo sledilo poročilo o razvoju turizma v Spodnji Savinjski dolini, nato pa bo izvršni svet obravnaval več predlogov odlokov. Na dnevnem redu seje izvršnega sveta je tudi potrditev samoupravnega spodbujanja za ustanovitev občinske interesne skupnosti za varstvo pred požari, sledilo pa bo sklepanje o akcijskem programu uresničevanja ciljev in nalog družbene samozaščite v občini do leta 1976.

Sejo bodo člani žalskega izvršnega sveta zaključili z razpravo o družbenem dogovoru o obsegu in strukturi skupne porabe ter dogovora o splošni porabi v SR Sloveniji leta 1975.

Dnevni red torej, ki obeta veliko novega v življenju in delu žalske občine.

B. S.

SOLČAVA IN VIKENDI

Ali bo Solčava postala dolga vas? Bodo vikendi dobili stalne prebivalce? To sta med drugim vprašanji, s katerima se je pred kratkim srečal izvršni svet mozirske občinske skupščine. Četudi nanju ni dokončno odgovoril, so vidiki na dlani. Seveda pa bo treba do končne odločitve počakati.

Precej razprav je sprožil predlog solčavske krajevne skupnosti po otvoritvi dveh obrpočij za gradnjo stanovanjskih hiš. Prva lokacija naj bi bila na poti med Rokovilem in Solčavo, na Medici, druga takoj za Solčavo proti Logarski dolini in tretja ob cesti v Podolševo.

Medtem ko slednja sploh ne prihaja v poštev, odpirata prvi dve več dilem. Zlasti zanimiva je lokacija med Rogovilem in Solčavo, na Medici kot jo imenujejo. Tu bi lahko postavili okoli dvajset stanovanjskih enot. Gre za lepo, sončno lego, ki pa ima tudi senčne strani. Z zazidavo tega območja bi bila enotnost Solčave kot znane in strnjene gorske vasice razbita. Dobili bi sate-litsko naselje, ki bi imelo svoj vpliv na nadaljnji razvoj Solčave. In končno, dobili bi dolgo vas Solčavo.

Tudi druga lokacija, takoj za Solčavo, je zanimiva, vendar zaostaja od Medice v mnogočem. Tudi zaradi sončnosti.

Kakšna bo odločitev? Vprašanje, ki zanima marsikoga. Vprašanje, ki zadeva ob mnoge probleme. Tudi sociološke. V Solčavi je vse manj mladih ljudi. Le-ti odhajajo iz vasi. Naravni prirastek je minimalen. Lani, po nepopolnih podatkih, le štiri rojstva. Bo vas izumrla? Družbeni interes je drugačen. Tudi zaradi obmejnega območja. Urbanisti imajo svoje poglede. Kako torej vse to uskladiti?

Izvršni svet se je odločil za nadaljnjo in temeljitejšo analizo vprašanja. K reševanju bo povabil vse, ki bi lahko koristno pomagali.

In naprej. Znanje so prve težnje, da bi nekateri vikendi postali stalna prebivališča ljudi, ki so jih zgradili. Začasna prebivališča naj bi torej postala stalna. Na vidiku je torej prekvalifikacija vikenda v stanovanjsko hišo.

OD NAROČNIKA
DO NAROČNIKA

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

DELEGATI O SVOJEM DELU

ŠE SO OVIRE

Ponovno smo odšli v delovne kolektive. Poiskali smo delegate zbora združenega dela občinske skupščine in se pogovarjali o njihovem delu. O njihovih izkušnjah in težavah, o pomanjkljivostih, ki razvoj delegatskega sistema pri nas zavirajo in ki jih je treba čimprej odpraviti. Delegati so opozorili na marsikatero vprašanje, ki je bistvenega pomena za njihovo delo in na vprašanja, ki jih bomo morali skupaj s skupščino občine in družbeno-političnimi organizacijami v občini čimprej rešiti. Kajti zavedati se moramo, da začetne napake lahko odpravimo samo sedaj, ko so to samo napake in ne še stalna praksa delegatov, in tako pomagamo oživetj sistem, za katerega smo se delovni ljudje in občani naše domovine zavestno odločili.

Branko Rihter

Frida Krašovec

Anton Hrastnik

BRANKO RIHTER, predsednik konference delegacij OZD Klina Celje: »Pri delu naše konference delegacij smo delegati najpogosteje naleteli na težave pri prebiranju gradiva za sejo občinske skupščine. Gradivo, ki ga pošiljajo iz skupščine občine, je največkrat zelo obsežno in je nam, delega-

tom, tuje in nerazumljivo. Saj je nemogoče, da bi se vsi delegati spoznali na pravniške odloke in ekonomske analize. Ostale težave, s katerimi se srečujemo pri našem delu, pa izvirajo iz nezanimanja delegatov za probleme, velikokrat pa tudi zaradi premajhne izobraženosti in informiranosti delegatov. Odpravljanju teh problemov, ki se pojavljajo ob našem delu bomo morali v bodoče posvetiti več pozornosti.«

FRIDA KRAŠOVEC, delegatka TOZD zobozdravstvene službe v Celju: »V začetku, ko smo se šele spoznavaali z delom, smo delegati naleteli na številne ovire. Zgrajali smo se nad goro gradiva, ki so nam ga pošiljali iz občinske skupščine. Danes delamo že veliko lažje, čeprav vse ovire še zdaleč niso odstranjene. In za člane delegacije TOZD zobozdravstvene službe v Celju je prav gotovo še vedno ovira gradivo. Namreč, večina naših delegatov je močno obremenjena z delom v ordinaciji in zato nima dovolj časa, da bi temeljito prebrala gradivo za sejo skupščine. Največkrat delegati preberejo samo tiste stvari, ki se nanašajo na zdravstveno varstvo, kajti te najbolj poznajo. No, omenila sem samo enega od problemov, na katerega smo delegati naleteli pri dosedanjem delu. Problemov pa je še veliko več, naj omenim samo odnos delegatov do volivcev, ki je največkrat povsem neodgovoren.«

ANTON HRASTNIK, vodja delegacije OZD Elektrosignal Celje: »Na prve in še sedaj velike težave smo naleteli delegati pri prebiranju gradiva za sejo občinske skupščine. Zdi se mi, da je vedno premalo časa za temeljito proučitev materialov, da delegati ne razumejo vseh stvari, ki so zapisane v

poslanem gradivu. Pa tudi sicer opažam, da so delegati premalo obveščeni o aktualnih zadevah, da so nezainteresirani za probleme in zato tudi ne morejo kvalificirano odločiti o bistvenih vprašanjih, ki jih sprejema občinska skupščina. Če bi poskušal svoje besede strniti, bi dejal, da so pomembne štiri reči za dobro delovanje delegatskega sistema: zanimanje delegatov za delo, znanje oziroma izobraževanje delegatov, obveščanje delegatov in delavcev ter razumljivo gradivo. In ko bomo te procese izpeljali v praksi, v ozki med delavci, potem bomo lahko zagotovo rekli, da je tudi naš novi sistem zaživel.«

DAMJANA STAMEJČIČ

DELEGATI V KONJICAH

Danes objavljamo imena članov dveh delegacij iz občine Slovenske Konjice, in sicer imena članov splošnih delegacij, ki delegirajo delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Najprej člani delegacije **OZD Kovinar Vitanje**: Franc Dover, Anton Klemenc, Franjo Kotnik, Pavel Kračun, Ernest Ledinek, Ignac Lušenc, Ivan Pesjak, Ivan Podgrajšek, Oto Ravnjak in Franc Skok. Pa še imena članov delegacije iz krajevne skupnosti **Polene**: Srečko Bornšek, Franc Kralj, Jože Adamič ml., Jože Konec, Dragica Berglez, Vlado Godec, Jože Adamič st., Franc Konec, Marjan Šibanc, Anica Bobik, Konrad Brglez in Slavko Vipotnik.

D. S.

Na podlagi 16. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74) izdajajo davčne uprave občine Celje, Laško, Mozirje, Šentjur, Šmarje, Velenje in Žalec

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero davkov občanov za leto 1974 za zavezance, katerim se odmerjajo davki po preteku leta in za leto 1975 za zavezance, katerim se odmerjajo davki vnaprej za tekoče leto.

Napoved je treba vložiti do vključno 31. januarja 1975.

Napoved za odmero davkov za leto 1974 morajo vložiti:

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1974.
2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1974.
3. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1974.
4. Zavezanci davka na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic o dohodkih, doseženih v letu 1974 in sicer:
 - a) lastniki ali imetniki stanovanjske pravice od dohodkov, ki jih dosežejo z oddajanjem stanovanjskih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem ali podnajem;
 - b) občani od dohodkov od oddajanja opremljenih stanovanjskih prostorov, če doseženi dohodek presega znesek naveden v javnem pozivu k vložitvi napovedi za odmero davkov občanov;
 - c) občani od dohodkov od nepremičnin, premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, če od takih dohodkov ne plačujejo kakšnega drugega davka;
 - č) občani od zakupne vrednosti poslovnega prostora v lastni stavbi, ki je bila priznana kot strošek po 9. točki 75. člena zakona.

5. Zavezanci davka od premoženja in sicer:
 - a) občani, ki posedujejo stavbe, stanovanja, garaže, poslovne prostore, počitniške hiše in druge nepremičnine ne glede na to, ali jo uporablja lastnik oziroma uživalec sam, ali pa jo daje v najem. Napovedi po tej točki ni potrebno vložiti občanom, katerim se v letu 1974 v primerjavi s prijavljeno vrednostjo v letu 1973 vrednost premoženja ni spremenila.
 - b) občani, ki posedujejo stroje, orodje in inventar, če s temi sredstvi pridobivajo dohodek, pod pogojem, da skupna, še neodpisana vrednost teh sredstev presega 150.000,00 dinarjev. V navedeno skupno vrednost se ne štejejo sredstva, katerih posamična vrednost ne presega 10.000,00 dinarjev;
 - c) občani, ki posedujejo motorne čolne ali druge plovne objekte na motorni pogon, razen občanov, ki jim je ribištvo osnovni vir sredstev za preživljanje;
 - č) občani, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih ne štejejo za kmete, posedujejo pa gozdna zemljišča, katerih površina presega 0,50 ha.

6. Zavezanci posebnega prispevka po 23. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju za leto 1974, če so njihovi dohodki iz naslova pokojnine skupno z dohodki iz delovnega razmerja, samostojne dejavnosti, ali dela na podlagi pogodbe o delu v letu 1974 presegli 53.800,00 dinarjev in pod pogojem, da so v skupnem dohodku ostali dohodki, brez pokojnine, udeleženi z več kot 8.070,00 dinarjev.

7. Zavezanci davka iz skupnega dohodka občanov, katerih skupni čisti dohodek po odbitku davkov in prispevkov je v letu 1974 presegal 40.000,00 dinarjev.

Napoved za odmero davkov za leto 1975 morajo vložiti:

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se odmerjajo davki v pavšalnem letnem znesku.
 2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se odmerjajo davki v pavšalnem letnem znesku.
- Napoved za odmero davka morajo vložiti:
- zavezanci iz 1., 2. in 3. točke pri davčni upravi občine, v kateri opravljajo dejavnost oziroma plačujejo davek od samostojnega opravljanja te dejavnosti;
 - zavezanci iz 4. točke, če gre za dohodke od nepremičnin pri davčni upravi občine, na katerem območju nepremičnina leži, če gre za dohodke od premičnin, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
 - zavezanci iz 5a) točke pri davčni upravi, kjer nepremičnina leži;
 - zavezanci iz 5b) točke, ki so hkrati zavezanci za davek iz obrtnih ali drugih gospodarskih dejavnosti, pri davčni upravi občine, v kateri plačujejo davek od opravljanja dejavnosti, drugi zavezanci pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
 - zavezanci iz 6. in 7. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
 - zavezanci iz 5c) točke v občini, kjer gozd leži;
 - zavezanci iz 6. in 7. točke pri davčni upravi občine v kateri imajo stalno prebivališče;
 - zavezanci, katerim se odmerja davek v pavšalnem znesku, pa pri davčni upravi občine, v kateri opravljajo dejavnost oz. plačujejo davek od samostojnega opravljanja dejavnosti.

Napoved za odmero davka je treba vložiti na predpisanem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi oziroma v sprejemni pisarni občine. Pozivamo vse zavezance, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, ker bo sicer za nepravčasno vložene napovedi odmerjen davek povečan za 10 % oziroma najmanj za 100,00 dinarjev.

Celje, 14. januarja 1975

DAVČNE UPRAVE

ZALEC

KOLIKO ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI?

Zalski izvršni svet prav danes razpravlja o predlogu za financiranje krajevne samouprave in dejavnosti krajevnih skupnosti, ki ga je pripravila komisija za razvoj krajevne samouprave.

V predlogu komisija naštevata pet osnovnih virov za financiranje dela krajevnih skupnosti, ki bi v zalski občini bile: 10 odstotkov od petih vrst davkov za leto 1975, 20 odstotkov od planiranih sredstev za krajevne skupnosti iz samoprispevka po referendumu, prispevek TOZD in OZD, prispevek v delu, materialu in denarju občanov samih ter dohodek od davkov za mestno zemljišče. Poprečno bi po tem predlogu znašal dohodek za posamezno krajevno skupnost, teh je v občini 19, 261.000,00 dinarjev.

V predlogu komisija naštevata tudi vrsto predlogov, s katerimi bi lahko uredili delitev in nov način financiranja krajevnih skupnosti.

V obravnavi je tudi že osnutek družbenega dogovora o načinu združevanja sredstev, ki jih za krajevne skupnosti namenljajo delavci v temeljnih organizacijah.

B. S.

Cinkarniški koledar

Kulturni dogodek

Navada je, da ob novem letu izide cela vrsta različnih stenskih koledarjev, ki nam prinašajo najrazličnejše motive na svojih straneh. Žal smo še vedno največkrat priča kampanjskim pristopom pri vsebinskem in estetskem oblikovanju koledarjev, kar ponovno opozarja na zapostavljeno vlogo sodobnega oblikovanja ne samo v posameznih organizacijah združenega dela, ampak na širšem področju našega družbenega življenja. Le redka so podjetja ali ustanove, ki že več let načrtno skrbijo za popolnejšo podobo novoletnih koledarjev. V tem prizadevanju

hočejo doseči to, da bi listi, na katerih so tiskani datumi, bili skozi vse leto še kaj več in ne samo predmet priložnostne uporabe, ki ga po preteku določenega časa vržemo v smeti.

Nedvomno nas je tokrat presenetila celjska Cinkarna, ki je z izdajo novoletnega koledarja neposredno posegla na področje kulturne akcije in s tem prispevala k velikemu kulturnemu dogodku. Cinkarniški koledar prinaša na svojih straneh stare celjske vedute v barvah (izbor in strokovna spremna beseda na hrbtnih straneh listov je delo prof. Ivana Stoparja) in tako ne predstavlja samo poslanca dela naše kulturno zgodovinske dediščine, ampak tudi predstavlja tehnično, tiskarsko, grafično in estetsko dovršeno delo.

Ne smemo namreč pozabiti, da so tiskani prizori celjskih vedut (17. in 18. stoletje) izredno dragoceno gradivo, ki je širšemu krogu občanov malokdaj izpostavljeno na ogled. Gre torej za dokumente, ki govore o podobi našega mesta iz časov, ko še ni bilo fotografskih aparatov in so po likovno estetski (umetniški) plati izredno zanimivi, da ne omenjamo njihovega pomena pri načrtovanju urbanističnega značaja, kjer nemalokrat služijo kot edini vizualni viri dela naše preteklosti.

Ze lanskoletni cinkarniški koledar je posegel na področje kulturno zgodovinskih spomenikov v Celju in bližnji okolici in s tem dal vedeti, da je na pohodu nova mentaliteta, ki opozarja na zavest lastne kulturne dediščine na zanimiv, predvsem pa na komunikativen način. Cinkarniški koledarji so krenili tudi preko meja naše države, s ponosom lahko spremljamo njihovo pot. Na zadnjem listu letošnjega koledarja je napoved za naslednjo leto, kar potrjuje resnost koncepta, saj potrjuje kontinuiteto dela. Torej ne gre za muho enodnevnico ali trenuten preblisk, ampak za prizadevanje — približati naše kulturne vrednote čim širšemu krogu občanov, približati tista dela, ki so sicer malokdaj dostopna pa tudi malo znana. Kolektiv Cinkarne je ob sodelovanju strokovnjakov, umetnostnega zgodovinarja, našel pot, kako podirati in zmanjševati ovire, ki nastajajo v stikih med vsebino kulturne dediščine in njenega naroda. Verjetno je to tudi porok za strokovno trdno zastavljen program v naslednjem letu in verjetno v še daljšem časovnem razdobju. Ta kulturni dogodek je samo dokaz več, da delovne organizacije niso nezainteresirane za kulturno življenje.

DRAGO MEDVED

Kulturna skupnost Žalec

Nosilci kulture

Mirni teden so v Žalcu ustanovili novo delegatsko, samoupravno interesno kulturno skupnost. Skupščina ima 40 članov.

Ob tem smo za kratek razgovor naprosili predsednika izvršilnega odbora te skupnosti, Lojzeta Raka.

Ali nam lahko poveste nekaj vtisov s prve seje nove skupščine kulturne skupnosti?

Prvi vtisi so izredno ugodni. Seje so se udeležili skoraj vsi delegati skupščine, kar me je presenetilo, saj nisem že od samega pričeka pričakoval takšne resnosti pri delu. Delegat je prisluhnil poročilu, sodelovali v razpravah o novem akcijskem načrtu ter sodelovali pri izvolitvi petih stalnih odborov in treh komisij. Skupaj smo ugotovili, da nas v prihodnje čaka mnogo nalog, če želimo zadovoljiti vse interese in potrebe po kulturi in kulturnem udejstvanju v občini. Temeljni cilji in usmeritev v našem delu pa bo, da bo delavec resnično nosilec kulture. Ne le kot porabnik ustvarjenih kulturnih dobrin, ampak kot aktiven soustvarjalec.

Se to — delegati iz zbornice uporabnikov so na seji skupnosti ugotovili, da je naš novi akcijski program dobro zastavljen in da nanj ni pri-

pomb. Skupaj moramo le skrbeti, da bo program v celoti uresničen.

Kakšne pa so temeljne značilnosti letošnjega programa?

Priljubljen imamo akcijski program, ki je osnova za osnutek programa, ki ga bomo v naslednjih dneh predali v javno razpravo. Smotri, ki jih bomo zasledovali, bodo predvsem tile: boljšanje kakovosti dela, predvsem pri amaterski kulturi; množičnost pri soustvarjanju kulturnih dobrin; privzganje socialistične zavesti; pri-

dobivanje in obnavljanje za kulturno delo potrebnih objektov; smotno reševanje kadrovskega vprašanja ter tvorno vključevanje v programe občinskih praznikov in proslav, predvsem proslave 30-letnice osvoboditve naše doline.

Kako bo s financiranjem vaše dejavnosti letos?

Osnutek programa smo že finančno obdelali. Za uresničitev programa bi potrebovali 304 stare milijone, kar bi bilo 24% več, kot smo dobili lani. Ob upoštevanju inflacije ter obveznosti, ki jih imamo iz referendumov, nam bo torej ostalo malo, vendar kljub temu dovolj, da programa ne bo treba kreniti.

V dogovore z združenim delom ne gremo zaskrbljeni. S svojim delom v minulem obdobju in v prejšnjih letih smo si ustvarili trdno osnovo, na kateri lahko naprej gradimo. Eden najmočnejših argumentov pa nam bo dejstvo, da smo še vselej izpeljali zastavljene načrte in tudi da smo potrebni denar vedno smotno uporabili. Mnogo pričakujemo od nekaterih novih komisij, predvsem komisije za delo z mladimi, ki bi jih radi v naše delo vključili kar največ.

Branko Stamejčić

Karnevala ne bo!

V zadnjem NT smo ugotovili, ali bodo Celjani letos vendarle imeli pustni karneval. Odgovor je že znan — ne bo ga. Na občinski konferenci SZDL Celje so skupno s predstavnikmi trnovske Zarje soglašali, da je na razpolago premalo časa za dobro pripravo karnevala.

In sedaj vprašanje turistično-olepševalnega društva v Celju: Kaj ste storili, da tradicionalnega karnevala ne bi pokopali?

Radmirska zakladnica odprta

Vse, kar je obdelala človeška roka, je zanimivo, tem bolj, če je staro in s tem tudi dragocenejšo, čim bolj je redko — več naše pozornosti zasluži ta kulturo posvečeni predmet naših pradedov.

Ze stoletja hranit radmirska cerkev pri Ljubnem v Zgornjesavinjski dolini zgodovinske umetnine — darove, ki so jih poklonili tej cerkvi tedanji evropski vladarji in imenitniki. Misel, da bi bilo to zgodovinsko bogastvo dostopno na ogled vsem ljubiteljem starinoslovnih umetnin je bila v občini

Mozirje prisotna že vrsto let. Leta 1971 pa se je pričelo z urejanjem posebnega razstavnega prostora v cerkvi, ki je bil z denarno pomočjo skupščine občine Mozirje, Zveze kulturno prosvetnih organizacij Mozirje, župnijskega urada Radmirje in ob sodelovanju Zavoda za spomeniško varstvo Celje pred nekaj dnevi dokončno izgotovljen.

Zakaj toliko darov prav v Radmirju?

Leta 1715 je zajela Zgornjesavinjski okraj huda beda,

lakota in živinska kuga. V teh težkih časih so si ljudje pekli kruh iz drevesne skorje, hrušk in mladik vinske trte. Mnogo jih je pomrlo, čeprav so si skušali pomagati z vraževerstvom in prazno vero. Gornjegrajski dekan Abacij Steržinar je pomagal materialno ljudem, kolikor je mogel. Premišljeval pa je tudi, kako bi ljudi odvrnil od vraževerstva in jih vrnil cerkvi. S svojimi duhovnimi pomočniki se je nazadnje odločil, da bo uvedel novo pobožnost. Postavil je oltar sv. Frančišku Ksaveriju, ki je bil tisti čas malo znan svetnik, v podružnico sv. Barbare, ker je ležala sredi dekanije in se je lahko praznik obeh svetnikov slavil hkrati.

Sliko umirajočega sv. Frančiška je narisal slikar Ivan Mihael Reinwaldt, ki jo je resnično mojstrsko upodobil. Umetnina je prispela v Gornji grad že decembra leta 1715 in so jo takoj obesili nad oltar.

Drugo jutro, ko so prišli ljudje v cerkev in videli podobo neznanega svetnika, so jim duhovni v primerni obliki razložili pomen in življenje sv. Frančiška. Naslednji dan, ko je bil praznik sv. Barbare, so prihajali ljudje v procesijah iz sosednje župnije. Goreči pridigarji so tudi te ljudi seznanili z novim svetnikom in jih vzpodbujali, naj se mu priporočijo. Tako se je pričela nova pobožnost.

Leta 1716 so že postavili poseben oltar sv. Frančišku, leta 1725 pa je bila nova cerkev dograjena. Ta cerkev je bila prva v Evropi, ki je bila posvečena sv. Frančišku in zato so romarji trumoma prihajali v Radmirje. Niso bili redki dnevi, ko jih je bilo tudi do trideset tisoč, kaj-

ti ta svetnik je bil nov in zato moderen. Romarji, predvsem bogati, so prinašali s seboj tudi dragocene darove. Nekateri teh darov so višek takratne umetnosti določenih obrti in so se na srečo ohranili vse do danes. Sodeč po darovih so takratni evropski vladarji kar tekmovali med seboj kdo bo dal lepši, dragocenejši in izvirnejši dar.

Vezenine kraljevskih rok

Ogled razstavljenih eksponatov v radmirski cerkvi je enkratno doživetje. Okrog dvajset mašnih plaščev razkriva umetnost vezenja tedanje dobe in bogastvo darovalcev. In kdo so darovalci? Cesarica Marija Terezija je lastnoročno izvezla mašni plašč, za katerega podlogo je uporabila svojo poročno obleko in ga podarila cerkvi leta 1750, leto kasneje pa še zlati kelih. Poljska kraljica Marija Jožefa, hči cesarja Jožefa I., je leta 1753 poslala v Radmirje plašč iz zlatega brokata, vsa vezenina pa je izdelana s srebrno nitjo. Najdragocenejši po materialu je komplet mašnih oblačil, dar francoskega dvora iz leta 1763, v katerih je vikano več kilogramov zlatih niti.

Zakladnica se ponaša tudi z dragoceno cerkveno posodo. Višek takratne zlatarske in graverske umetnosti predstavlja zlati kelih, dar francoske kraljice Marije Jozefe iz leta 1763. Izdelal ga je R. J. Avgust, največji zlatar v drugi polovici 18. stoletja v Parizu, ki je naredil tudi kralju Ludviku XIV. za poroko zlato krono. Prečudovita je srebrna monštranca iz leta 1746, dar nadvojvodinje Marije Ane.

Cerkev poseduje tudi krp umirajočega sv. Frančiška iz

belega marmorja, ki je delo Robbove delavnice v Ljubljani iz leta 1768.

Honikova Anica umrla, ker Nemcem ni izdala zaklada

Šestintridesetletna Anica Kosirnik-Hojnikova iz Radmirja je bila čudovit lik človeka. Sodelovala je s partizani in ko so Nemci takoj ob prihodu zaprli takratnega župnika Ivana Ogrinca, je ponoch fingirala vlom v cerkev ter vzela dragoceno monštranco in jo skrila v Conkovi preši, zlati kelih pa za-

kopala na Grosovi njivi. Nemci so za to dejanje kmalu izvedeli in jo zaprli v celjski pisker, kjer so jo zverinsko mučili. Anica je med mučenjem umrla, vendar Nemcem skrivnosti ni izdala.

Menimo, da smo dovolj poudarili staroslovno in umetniško stran radmirske zakladnice, vzbudili pri vas dragi bralci, spoštovanje do vsega lepega in s tem obudili čut za odgovornost — varovati, kar je naše, kar nam je zaupano od prednikov.

LIZA PODPECAN

Zlati kelih in srebrna moštranca, posuta z dragimi kanoni.

Plašč iz leta 1739, dar cesarice Elizabete Kristine in cesarja Karla VI.

DOGODKI

KONJICE: KONFERENCA MLADIH

Včeraj je bila v Slovenskih Konjicah volilna konferenca občinske konference ZSMS. Uvodni referat o nadaljnji vlogi in delu OK ZSMS Slovenske Konjice je podal predsednik konference Jože Jeseničnik, nato pa so člani razpravljali o delu občinske konference v preteklem letu. Na večerajšnji volilni konferenci so mladi izvolili tudi nove člane posameznih organov konference, nato pa so sprejeli program dela za letošnje leto. D. S.

VRANSKO: DAN PROSVETNIH DELAVCEV

Minulo soboto so na Vranskem proslavili dan prosvetnih delavcev občine Zalec. Dan prosvetnih delavcev je minil v delovnem vzdušju. Tako je Miro Lužnik predaval o uvajanju celodnevne šole in nadaljnem razvoju vzgoje in izobraževanja. Sledil je še referat Janeza Megliča o izhodiščih za formiranje TOZD na področju vzgoje in izobraževanja. V prihodnjih mesecih naj bi se vse samostojne šole v občini formirale kot TOZD, s pričetkom novega šolskega leta pa naj bi se združile v enotno organizacijo združenega dela vzgoje in izobraževanja.

Dan prosvetnih delavcev občine Zalec se je nadaljeval s kulturnim programom ter zaključil z družabnim srečanjem, na katerem so prosvetni delavci med sabo vnovič pozdravili upokojene sodelavce. -stab-

ŽALEC: SZDL O STATUTU

Organizacije SZDL v žalski občini so v zadnjem času izredno dejavne. Komaj so minile volitve in akcije ob izpeljavi referenduma v občini, kjer je bila SZDL glavni nosilec, že so se pojavile nove naloge. Trenutno teče v vseh organizacijah javna razprava o predlogu statuta SZDL. Razprave imajo v krajevnih skupnostih, kjer so v razprave pritegnili še preostale družbenopolitične organizacije ter svete krajevnih skupnosti. O statutu SZDL pa bodo govorili tudi v TOZD in OZD v občini.

Tako so vnovič poudarili tesno povezavo med delovnimi organizacijami v kraju in življenjem in delom ljudi krajevnih skupnosti. B. S.

ZK O SAMOUPRAVLJANJU

Žalska občinska konferenca ZK se že pripravlja na svojo prvo letosnjo sejo, ki jo bodo posvetili problemom samoupravljanja v TOZD ter OZD v občini, v samoupravnih interesnih skupnostih, krajevnih skupnostih ter družbenih službah.

Pretežno bodo govorili o možnostih in programih za ustanovitve novih TOZD v občini, saj je še mnogo organizacij, ki imajo za oblikovanje TOZD vse pogoje.

Povemo naj še to, da se je OKZK Zalec odločno zavzela za politiko stabilizacije v občini. Niso pa se omejili zgolj na gospodarstvo. Svoje varčevalne in stabilizacijske programe morajo sprejeti tudi drugod, predvsem v novoustanovljenih samoupravnih interesnih skupnostih. B. S.

KONJICE: KAKŠNA BO SZDL

Jutri se bodo sestali v Slovenskih Konjicah člani izvršnega odbora občinske konference SZDL. Razpravljali bodo o organiziranosti Socialistične zveze na temeljih nove ustave ter o pripravah na letne konference krajevnih organizacij SZDL. Člani izvršnega odbora bodo jutri sprejeli tudi program, po katerem se bodo v posameznih krajevnih skupnostih vrstile razprave o pravih in statutu Socialistične zveze, ob koncu seje pa bodo sprejeli še proračun OK SZDL za leto 1975. D. S.

ŠENTJUR: PRIPRAVE NA PROSLAVO RK

Starejši socialno ogroženi občani, ki jih je prizadel potres, so bili v lanskem letu deležni velike pomoči rdečega križa. Glavni odbor RK v Ljubljani je postal na občinski odbor RK v Šentjurju 3 kamione oblačil, poleg tega pa še 50 štedilnikov na trdo gorivo, 30 kompletov postelj, 189 odej, 300 rjuh, 200 majic, 80 puloverjev, 400 parov nogavic, 5 bal metrskega blaga, 50 parov čevljev, 70 parov škornjev itd. Vse to blago je občinski odbor razdelil krajevnim organizacijam RK, ki so ga razdelile prizadetim.

Sedaj občinski odbor RK pripravlja občne zbornice, ki bodo že po delegatskem sistemu. Res hvale vredna je akcija zbiranja starega papirja in čunji, ki bo stekla še ta mesec. V teku so tudi že priprave za veliko manifestativno proslavo ob 30-letnici obstoja RK. Rečnik

VRBJE: MLADINA ČISTI OKOLJE

Pred časom so v naselju Vrbje pri Zalcu ustanovili mladinski aktiv. Sprejeli so tudi program dela, kjer prednjačijo naslednje naloge: večje sodelovanje z občinsko konferenco in sosednjimi aktivji, ureditev klubskih prostorov, pomoč pri urejanju volišč, kadar so volitve, pripravljane proslave ob različnih praznikih in podobno. Za predsednika so izvolili Tinka Vaša.

V programu pa imajo tudi akcijo »čiščenje okolja«. Bližnji potok Lava je poln nesnage in tako so ga že dve zadnji nedelji čistili. V akciji je obkrajno sodelovalo po dvajset mladincev, akcijo pa je vodil Janez Uplaznik. Z akcijo bodo končali v nedeljo. Vsekakor pa so komaj pred časom organizirali vrbjanski mladinci dobro zastavljeno delo.

FILMSKA SREČANJA

MIRA POMLADNEGA VETRA

Je takole na pločniku veliko bolj igriva kot v filmu. Morda tudi bolj preprosta in dostopnejša. V Celje sta z možem »priletela« iz Beograda popoldne, oziroma bolj proti večeru. Namreč — tistega dne, 12. decembra, ko se je začel Teden domačega filma v Celju, sta se poročila dopoldne v Beogradu, med zadnjo predstavo Ranflovega »Pomladnega vetra« pa sta se »prikradla« v vrsto med ostale gledalce. Njen soprog je novinar, torej naš kolega, silno demokratičen mož bi rekli, naprednih misli, filmski kritik. Mira je med predstavo v Unionu prvič videla cel — v popolnosti zmontiran film. Menda ji je med projekcijo »svobodnejših« scen ušel kakšen vzdih, toda ker nisem med predstavo sedel ob njej, tega ne morem zagotovo trdit. Toda naslednji dan sva le utegnili poklepeta ti kar med kosilom.

Rada je prišla v Celje, mi je »zaupalala« — no, pa tudi sam upam, da ji bo Celje ostalo v lepem spominu. Ne samo zaradi pr-

bil tudi ta problem rešen in delo je bilo prijetno. »Rajčič« — tako namreč kličeš Rajka Ranfla, me je znal čudovito voditi skozi film, da sploh nisem vedela, kdaj se mi podrejam, a občutek sem imela, da sem lahko zelo svobodno oblikovala svojo vlogo. Danes vem, ko sem videla film, da brez režiserja tega ne bi mogla nikoli ustvariti.

— V filmu je nekaj scen, kjer ste popolnoma goli. Kako ste v sebi sprejeli to odločitev?

— Najprej sem bila odločno proti. Ko mi je Rajčič razložil te scene, nisem nikakor mislila pristati na to, da bi se slekla pred kamero. Toda bil je uporen, predvsem pa je znal strokovno pojasnjevati vzroke in razlage za te scene, da sem mu na koncu verjela. Kaj mi ne bi bilo nerodno, a samo v začetku. Ko sem videla resnost pristopa do slehernega kadra, sekvence, do slehernega izraza, do najmanjše malenkosti, ko sem videla ta visoki profesionalizem, je ta profesionalizem »zmagal« tudi v meni. Zdaj, ko sem videla film, je vse dobro.

— Boste prišli še kdaj snemat v Slovenijo?

— Če me bodo le režiserji hoteli — prav rada! Besedilo in slika:

DRAGO MEDVED

„FILM JE MAJHNA LAŽ“

A samo v tehničnem smislu, glede trikov, snemanja in montaže, zvoka. Po vsebinski plati pa je lahko velika resnica.

Iz pogovora na šentjurski osnovni šoli, kjer so sodelovali Marika Milkovič, filmski režiser, Jure Pervanje, direktor fotografije in Stanka Godničeva, filmski kritik.

ve poročne noči, ampak zaradi toplega sprejema pri gledalcih »Pomladnega vetra«, pri dijaki celjske gimnazije in v kolektivu Kovinotehne. Že ko je hodila v gimnazijo v Beogradu, je namreč rojena Beograjkanka, je bila povsod tam, kjer je bilo kaj v povezavi z igro. Doslej je nastopala v petnajstih televizijskih filmih in dramah, morda se je kdo celo spomni iz nekaterih oddaj znane serije »Pozorišče u kućie«.

— Kako vas je našel

režiser Rajko Ranfl za film »Pomladni veter«?

— Stik sva navezala že pred leti v Pulju. Morda je bilo to tudi naključje. Mislim to, da me je videl v Pulju v nekem določenem trenutku, da sem ga pritegnila. Ko je razmišljal o igralski zasedbi svojega najnovejšega filma, sva se pričela konkretno pogovarjati.

— Kako ste delali z njim, kakšen režiser je?

— Čudovit človek! Z njim je bilo res veselo delati. Sicer je bila cela skupina kot ena sama velika družina. Od začetka sem imela nekaj problemov z jezikom, ker pred kamero sem morala govoriti slovensko, čeprav mi je pri sinhronizaciji posodila glas Mojca Bibičeva, a kretanje ustnic so se morale ujemati. Kmalu je

UGANKA

V osnovni šoli Slavka Slandra v Celju je montažerka pri Viba filmu v Ljubljani Marija Pirkmajerjeva zastavila učencem naslednjo uganko, ki govori o proizvodnji lanskim slovenskim filmov: Pomladni veter je dvignil Čudoviti prah in Dobrih ljudi ni bilo Strah. No, odgovor ni najbrž težak in tudi osnovnošolci so z lahkoto odgovorili na zastavljeno uganko. A vi, veste?

BRANKO SOEMEN je napisal scenarij za film »Let mrve ptice«, ki smo ga v Celju videli že pred Tedom domačega filma, a so ga gledalci pri vseh treh predstavah v union-ski dvorani toplo sprejeli. Zaupal nam je, da pripravlja nov scenarij za film in sicer o življenju ljudi med hmeljem — torej o Savinjski dolini. Foto: D. M.

ALOJZ SREBOTNJAK, skladatelj in profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani je prišel v Celje, ko je bila premiera Sčiglicevih »Pastircev«. Za ta film je namreč napisal glasbo — dejal je, da se je njegovo delo pričelo šele takrat, ko je bil film v celoti posnet in ko si ga je ogledal, je pričel s komponiranjem. Foto: D. M.

Znani jugoslovanski režiser ANTUN VRDOLJAK je prišel v Celje na premiero svojega filma DEPS. Bil je presenečen nad prisrčnim sprejemom celjskega občinstva, ki je z navduše-

njem pozdravilo njegov film. Tudi sam je obžaloval, ker ni mogla z njim priti tudi Milena Dravič. Obljubil je, da ga bomo v Celju še videli. Foto: D. M.

Kamin, dimnik št. 1

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

pisma

ZA NOVO LETO — »ŽAROMIL«

V Radečah smo Novo leto pričakali v veselim razpoloženju. Mladi smo imeli še posebno veliko dela. S smrekovimi vejicami in novoletnimi okraski smo olepšali razrede naše šole. Da pa bi bilo novoletno vzdušje še lepše, smo gledali risani film »Mačke iz visoke družbe«.

V ponedeljek, 30. decembra, je bila za učence dopoldanske izmene odigrana igrice pod naslovom »Žaromil«. Pod vodstvom profesorja Pešca so igrice nastudirali člani dramskega krožka. Čudovita scena in nastopajoči so nas popeljali v pravljni svet na Kras, kjer domuje Burja s hčerkami Vetrnicami, Biserica — kraljica podzemlja s svojimi sestrami vilami, kralj Ciničigaj s podložniki škrti in krasni dedek Dobronad s svojim vnučkom Žaromilom.

Po igrici pa nas je razveselil dedek Mraz, ki je vsakemu izmed nas podaril paket poln slaščic.

Tudi najmlajši, še predšolski otroci so si ogledali odlomek iz igrice »Žaromil« in tudi njih je dedek Mraz obdaril.

Isto igrice so ponovili tudi za občane Radeč in okolice. Če bo šlo vse po sreči bodo gostovali tudi v Laškem in Rimskih Toplicah. Vsi nastopajoči si želijo, da bi si igrice ogledalo kar največ otrok, pa tudi odraslih.

Karmen Strnad,
OŠ M. Nemca, Radeče

SLOVO OD LETA

V prijetnem vzdušju so se poslovili od starega leta oskrbovanci Doma upokojencev v Jurčičevi ulici v Celju.

V ponedeljek popoldne, 30. decembra, so jih s pri srčnim nastopom presenetili otroci iz vzgojno-varstvene ustanove Tončke Čečeve iz Aškerčeve ulice.

Po obilni večerji so dobro razpoloženi poslušali direktorico doma Anico Stormanovo, potem pa so veselo zapeli. Novoletna jelka, pisane luči, cvetje in prijazne besede; vse to

je v srcu vsakega prisotnega zapustila prijeten vtis.

RUDOLF URSIČ
Celje

DEDEK MRAZ PO STARO-SLOVANSKO

Pred blokom na Lavi, Goriška 2 in 4, je bila 28. decembra preteklega leta majhna slovesnost. Najmlajše, pa tudi že nekoliko večje stanovalce tega bloka je namreč obiskal dedek Mraz.

Po pozdravu, ki ga je dedku Mrazu pred lepo okrašeno novoletno jelko pripravil predsednik hišnega sveta tovariš Trebičnik po staroslovanskem običaju s kruhom, soljo in medico, so s kratkim, improviziranim sporedom nastopili nekateri otroci. Otroško veselje in pričakovanje je doseglo višek, ko je dedek Mraz začel deliti skromna, a vendar lepa darila.

Vsem stanovalcem bloka je bila pobuda, ki jo je dal hišni svet, zelo všeč. Saj so vsi starši zadovoljni, ko vidijo nasmejane obraze in svetle očke njihovih otrok.

IVAN STRMOLE
Goriška 4, Celje

»CIGANKA«

V Novem tedniku zelo rada prebiram nadaljevanke »Ciganka«. Rada pa bi izvedela, če se kje dobi

tudi knjiga in ali je napisana v dveh ali v enem delu. Pri Kmečkem glasu sem namreč naročila knjigo pod naslovom »V cigankini sencu« iste pisateljice. Ko pa sem knjigo prebrala, sem ugotovila, da se to delo ne navezuje na »Ciganko«, ki jo prebiramo v Novem tedniku. Morda zato, ker še ne vem, kako se bo »Ciganka« končala. Rada bi tudi vedela, če je »Ciganka« originalen naslov.

Ne zamerite moji radovednosti in lep pozdrav.

MILKA DOLER
Plešivec, Velenje

Draga Milka

»Ciganka« je originalen naslov neke domače povesti in se ne navezuje na knjigo »V cigankini sencu«. Knjige »Ciganka« ni nikjer v prodaji, v letih pred vojno je roman izhajal kot podlistek v časopisu in avtor ni znan.

IZGRADNJA ŠOLSKEGA OKOLJA

Ob 100-letnici slovenske šole se je šolski svet 1. osnovne šole Celje odločil, da bomo pričeli z urejanjem šolskega okolja. Z delom smo pričeli v torek, 15. oktobra. Položili smo že asfalt, uredili bomo še zelenice, posadili drevesa in drugo okrasno grmičevje. Predvidevamo, da bo to delo

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam povest Ciganka.

Znesek 50,00 din bom plačal po povzetju.

Priimek in ime:

Točen naslov:

končano že letos. Velike zasluge za uspešno asfaltiranje imajo tudi vojaki iz celjske vojašnice, saj so nam veliko pomagali. Tudi mi mladi smo veliko pripomogli pri tem delu.

Pionirska in mladinska organizacija naše šole sta večkrat organizirali udarniško delo. Vsi si želimo, da bi bilo šolsko okolje čim bolj urejeno, zato radi in z velikim veseljem delamo.

Tudi za ureditev zelenic in posaditev grmičevja se bomo radi odzvali z udarniškim delom.

Predsednica mladinske organizacije Barbara Novak in predsednica ŠSD Judita Hajsinger sta povedali:

Barbara Novak: »Ob vsakem deževju so bile na našem šolskem dvorišču velike luže. Učenci smo jih prestopali, čisto pa smo prihajali mokri v

razrede. Sedaj je dvorišče asfaltirano in problem je rešen. Mladinska organizacija je pripravljena še naprej pomagati z udarniškim delom.«

Judita Hajsinger: »Po mojem mnenju je naše šolsko dvorišče še premalo urejeno, da bi naše delo nemoteno potekalo. Radi bi imeli predvsem stezo za tek, ki naj bi bila dolga vsaj 300 metrov in po možnosti pokrita s tartanom. S tem bi bila tudi okolica igrišča lepša, saj bi ostale zelenice nepoteptane. Na igrišču bi potrebovali tudi prostor za skakanje v višino. Da pa bo naše igrišče vedno lepo urejeno, ga bomo morali velikokrat čistiti.«

Mnogo šol že ima lepo urejeno šolsko okolje in upam, da bomo sedaj tudi mi spadali mednje.

Brane Drevenšek,
8. b. 1. OŠ Celje

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

14

30 LET OSVOBODITVE | PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Tudi aktivist in borec Ivan Mogu-Marko je prikazal Abesinca v najlepši luči, ko pravi: »Spoznal sem ga v juniju 1942. leta, ko je prišel s svojim bratom v partizane. Izkazal se je za agilnega političnega sodelavca in Strgar — Vipotnik Albin je odločil, da naj prevzame teren Rečica ob Savinji, St. Janž, Nizarje, Pobrežje, Smartno ob Dreti in Rovt. Pogosto sva se srečevala na kurirskih javkah. Večkrat sem ga peljal iz teh javk v štab II. grupe odredov, kjer se je s komisarjem Tomažem in komandantom Stanetom zadržal na razgovoru. Obema je bil posebno priljubljen, ker je bil zelo agilen in tudi strahu ni poznal. V prvih dneh januarja 1943 sva si zadnjič stinila roke na sestanku v Smihelu nad Brbučovo domačijo.« Potem, ko je Marko še opisal kako je potekalo izdajalsko delo prikritega, do tedaj še neodkrita gestapovskega agenta, je dodal: »Vsega opljuvanega in pretepenega Abesinca so končno prignali pred rečiško šolo. Župan Dienter je zahteval, da so prišli otroci iz razredov. Učence in učenke je pozval, da si naj ogledajo »bandita«. Zahteval je, da ga naj opljujejo in pretepejo. Toda mlada slovenska kri se je uprla mogočnemu županu. Otroci niso hoteli opraviti županovega ukaza, temveč so med jokom zbežali nazaj v razrede. Dienter je poražen in osramočen zapustil ta žalosten sprevod.«

Se danes se lahko vprašamo od kod so jemali moč ti preprosti, a pogumni ljudje, da so pri tolikšnem mučenju zadržali v sebi tajnosti, ki bi sicer bremenile sorodnike, sosede in partizane, s katerimi so bili povezani. Kako nepopisno težko je človeku v takšnih trenutkih, urah in dnevih, si lahko živo predstavljajo le tisti, ki so bili sami kdaj v takšnem precepu. Daje moč trma, pripadnost, zavest do dolžnosti in obveznosti do sotovarišev? Težko je vzdržati nasilje in bolečine in priti do zaključka: »Trpeti, vzdržati, očuvati prijatelja!« Franc Skok-Abesinc je bil med takimi, ki so vzdržali. Njegovo delo na terenu je prevzel njegov brat Jože-Adam in doživel skupaj z mnogimi sodelavci marsikaj težkega v nadaljnjem boju, a doživel je tudi svobodo.

Okupator se bori, ne popušča

Iz podatkov borčevske organizacije za občino Mozirje je razvidno kako je okupatorjeva roka posegla po družinah tistih pripadnikov OF, ki so odšli med partizane ali če je policija in žandarmerija osumila, da ta ali oni domačin podpira partizane. Za področje Rečice ob Savinji je ugotovljeno, da je bila v juniju 1942. leta aretirana in kasneje odpeljana v Auschwitz 52-letna Apolonija Milnar iz Sentjanža, ki je že septembra v taborišču preminula. V juliju istega leta so odpeljali v zapore tridesetletno Katarino Skok iz Brda,

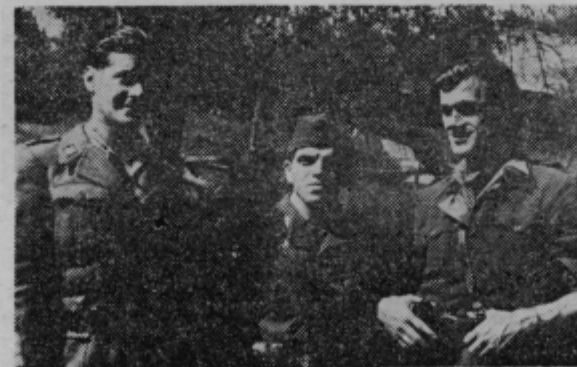
a je že novembra v Auschwitzu umrla. Na splošno so vse aretirane žene iz tega področja odpeljali v Auschwitz. Tako je bilo tudi z Milnarjevo Ano (stara 33 let) in Milnar Pepco (18 let), obe iz Sentjanža. Zaprli so ju v avgustu, obe sta preminuli po nekaj mesecih v taborišču. Milnar Ana (37 let) iz Zg. Pobrežja je bila aretirana istočasno kot ostale, a je že v decembru podlegla smrti v taborišču.

V tistem času so bile aretirane, zaprte in mučene, zatem odvedene v koncentracijsko taborišče Auschwitz še tri zavedne slovenske žene in sodelavke partizanov, ki so vendarle preživele strahote taborišča in se vrnilo v juliju 1945 leta na svoje domove. To so bile tri žene iz Brda in tudi najstarejše v takratni skupini internirank iz tega kraja: Skok Jožefa (roj. 1881), Zagožen Franciška (1884) in Zagožen Ana (1886).

Seveda, okupatorjeva roka ni prizanašala moškim osumljencem. Toda le ti so običajno lažje izbegnili hudo usodo aretirancev in šli med partizane.

Plačilo izdajalcem

Takšni primeri, ko so se brezvestneži obrnili proti lastnim, domačim ljudem in s premetenimi posegi

»Narodni heroji Stane, Fomaž in Skala, predvsem Stane, so bili že od nastajanja narodno osvobodilnega gibanja v Zgornji Savinjski dolini tesno povezani s takratnimi političnimi aktivisti, kurirji in gibanju zvestimi domačijami. Spomin nanje bo živel v teh krajih vse dotlej, dokler bo še živel generacija aktivistov, partizanov in njihovih otrok in bo prešel potem v legendo o ljudeh velikega junaštva.«

spravljali aktiviste in borce v roke nemških žandarjev in policajev, so bili v teh krajih pravzaprav redki. Izrazit primer je bil posestnik Jože Završnik, vulgo Štefc, doma iz Homca, ki je pričel sodelovati istočasno in skupaj z nekaterimi kmeti iz svoje bližnje soseščine in voditelji odpora, kasneje pa je postal izda jalec. Kakor drugi, v zaupniški mreži povezani in prostovoljni podporniki osvobodilnega gibanja, sta Štefc in njegova sestra pogosto dajala zatočišče podnevi in ponoči aktivistom, jih nahranila in delala druge uslu ge. Ne ve se točno kaj je pripeljalo Štefca, da se je zaupal rečiškemu županu Dienterju — vse je kazalo da sta postala dobra prijatelja — in da mu je nosil na ušesa kako in kaj je z aktivisti in partizani v nje govem okolišu. Štefc bi skoraj zagrešil še več kot je. Na prebrisan način je hotel prikazati aktivistom svojega soseda Brezovnika kot gibanju nevarno osebo, češ, da so radi njega vsi v nevarnosti, tako aktivisti kot sosed Lešnik, ki pomaga partizanom. Vipotnik Albin-Strgar se spominja, da bi aktivisti skoraj nasedli Štefcu, ki je vse to »skuhal« prav gotovo skupaj z Dienterjem. Če aktivistom ne bi pravočasno uspelo razvozljati tega primera, bi jih sovražnikova propaganda prikazovala kot likvidatorje lastnih sodelavcev Štefca so potem aktivisti še dokaj dolgo opazovali in preizkušali. Prišlo je na dan, da je vabil tudi druge aktiviste na pijačo, a mu niso nasedli. Iste taktike kot Štefc se je posluževal še nek drugi, skozi določeno dobo prav tako pritegnjen podpornik osvobodilnega gibanja, kateremu se je izneveril, se povezal s Štefcem, oba pa sta sodelovala po navodilih župana Dienterja. Štefcu, njegovi sestri in enako še dvema podobnima odpadnikoma so partizani poplačali njihovo paktiranje z Nemci v maju 1943. V naslednjih mesecih tega leta in še posebno pozneje, ko je pričela z vojaškimi operacijami novo ustanovljena Šlandrova brigada so partizani obračunali še z nekaterimi okupatorjevimi pomagači. Od tedaj dalje je postalo gibanje aktivistom in partizanom dosti varnejše.

Gorje in žrtve naj ne bodo pozabljene

Rečica ob Savinji in njena okolica sta prispevali z velikimi žrtvami za zmago nad okupatorjem. Nekaj ljudi je bilo izseljenih, mnogo zaprtih in mučenih, šest ustrelenih, devet jih je preminulo v koncentracijskih taboriščih, veliko jih je padlo v bojih z orožjem v roki s sovražnimi vojaki. Sredi trga stoji spomenik, posvečen 64 padlim borcem in žrtvam okupatorjevega nasilja.

Beračenje brez berača ne gre. To smo seveda vedeli, preden smo se lotili izdelave načrtov prosjačenja. Brez velikih težav smo ga dobili kar v naši redakciji. Naš glasbeni urednik je za to dopoldne obesil note na klin, da bi na lastni koži preizkusil, kakšno je življenje beračev in postopačev, kako se obnašamo ljudje do njih, kakšen je njihov delovni dan in kako je »plačana«. Ni imel lanke naloge, naš berač, to mu že moramo priznati. Seveda smo ga morali, preden je nastopil »službo«, primerno obleči. V SLG Celje so nam prijazno priskočili na pomoč, izbrali so mu obleko, mu našminkali obraz, čez rame nataknili popotno malho, na glavo star in ponošen klobuk in — glasbenega urednika ni bilo več, pred nami pa je namesto njega stal mlad mož brez desne roke. Bil je živ dokaz, da pregovor: obleka naredi človeka, še vedno drži.

Prvi preizkus

Da bi naš berač ugotovil, ali ima tudi kakšne igralske sposobnosti, je za prvi dinar zaprosil kar v gledališču. V tajništvu je moledoval za dinar ali dva, da bi ga imel za avtobus. Prvi preizkus je čudovito uspel, čeprav je nekaj minut za tem sprožil plaz smeha. Toda strah in trema sta bila premagana, dinar za seme v malhi in pot naprej se je vsaj zdela lažja, kajti v resnici ni bila. Za pravi začetek se je naš berač odpravil kar v bližnje mestne bloke in začel je pritiskati na zvonce in trkati na vrata. Le tu in tam so se vrata počasi odprla in tedaj je naš berač milo zaprosil za dinar. »Klik« je naredilo na oni strani vrat, potem pa še enkrat »klik«, berač pa je ostal praznih rok. Ponekod so odprli vrata otroci in začudo se našega berača ni nihče izmed njih ustrašil, nasprotno. Odgovorili so mu, da pač nimajo denarja, da so sami doma, ampak soseda, tista nad njimi je doma, tam naj prosil. Toda za tistimi vrati se ni nihče oglasil. Le loputica, ki zastira kukalo na vratih, se je rahlo odprla in takoj zatem spet obstala na starem mestu. Še nekajkrat je zabrněl zvonec v stanovanjih po mestu, a bilo je, kakor da so vsi ljudje izumrli. Le nekaj dobrih gospodinj se je usmili našega berača in mu skozi za prst odprta vrata pomolilo zaproseni dinar. Bilo je ravno toliko, da ni bilo za obupati. Naš mladi postopač je zdaj pričel prositi mimo-idoče. Tiste, ki so hiteli po vsakodnevnih opravkih, gospodinje z obloženimi cekarji in kdo ve, koga je še zaprosil za dinar. Da je lačen in žejen je pripovedoval ljudem, ki so hiteli mimo njega. Ne, nekateri so se ustavili, brez besed odprli denarnico in izvlekli iz nje dinar, morda celo dva. Nekateri so mu poleg dinarja dali še kup naukov, češ, da ne bo denarja takoj zapil in dela naj, dela, so mu vsi po vrsti prigovarjali. Pogled na prazen rokav desne roke je bil v velikih primerih odločujoč. In glej! V malhi je že kar prijetno zvenketal. Res je, da je bil to le drobč, največ dinar ali dva, v večini primerov pa 10 ali 20 par, toda iz melega

Našminkali smo mu obraz, čez rame nataknil popotno malho, ga »vtaknili« v ponošene obleke in mu skrili desno roko.

raste veliko, verjetno je to gesto marsikaterega berača in če je podkrepjeno še z malo vztrajnosti in dobrega prepričevanja, je tak posel lahko kar se da donosen.

V ulici obrtnikov

Našega berača je pot zanesla v Zidanškovo ulico in ker je bila to jutro ulica še precej prazna, je potrkal na vrata nekaterih majhnih delavnic, ki so razvrščene vzdolž te ulice. Tu in tam je dobil dinar, drugod pa spet dober nasvet, da naj gre delat, pa bo imel denar. V vseh teh trgovnicah in delavnicah so ga sumljivo ogledovali. Zdi se, da mu niso dosti verjeli, zato je poskusil srečo še po gostilnah. Bila je bolj jalova, a nekaj drobčja je le še padlo v zmečkano malho iz žaklovine. Saj so še dobri ljudje, glej, nekdo mu je prijazno ponudil cigareto, ne, skoraj polovico škatle mu jih je podaril, pa še za »avtobusa« je dobil, kot je zaprosil. V centru mesta je

zakoračil med prodajne puite naših znanih trgovskih hiš, kjer je slišal veliko pripomb na račun svoje zunanosti, postopanja, brezdelja, pa vendar so mu prodajalci (v glavnem mlajši) radi dali zaproseni dinar. V eni izmed naših velikih trgovskih hiš pa je dobil 15 par in veliko začudenih pogledov kupcev in prodajalcev. Zdi se, da jim je bil sumljiv, prodajalke pa so se ga celo malo baše in so se v strahu ozirale okrog, da bi našle kritje, če bi bilo potrebno. Toda naš berač ni kradel, le prosil je. Ljudje v mestu, mimo katerih je stopical, so ga vsi po vrsti čudno gledali in se mu celo posmehovali, nekateri so menda kar iz začudenja segli v žep in iz njega potegnili morda že davno pozabljeni dinar. Ko je v eni izmed majhnih gostilnic srebal kavo, ki jo je dobil v dar namesto dinarja, so jo drugi za trenutek nehali piti, da bi si ga lahko bolj natančno ogledali. Po majhnem okrepčilu je naš berač spet krenil na pot, za zaslužkom. Krenil je

AKCIJA

DOBRO CELJE

V naši redakciji smo se lotili dokaj nenavadne in zahtevne naloge. Hoteli smo zvedeti, kakšni so Celjani, kadar se med nami pojavi slabo oblečen človek z iztegnjeno roko, ki prosil za dinar ali dva. Zato smo v ponedeljek dopoldne poslali na ulico berača, ki je v nekaj urah ugotovil, da smo Celjani varčni, preudarni, skopuški, naivni, dobri in da se vsi po vrsti zavedamo, da nas delo osrečuje in da tisto, kar dosežemo brez truda, nima prave vrednosti.

proti kolodvoru. To je Meka za berače in postopače, si je najbrž dejal in prečkal cesto.

Konkurenca

Na postaji, avtobusni in železniški, je bilo veliko ljudi. S stegnjeno roko je hodil med njimi in prosil: »Dajte, dobri ljudje, dajte mi dinar za avtobus, da bom lahko šel domov, prosim vas, samo dinar bi rad in lačen sem tudi... Prosim, pomagajte mi, dajte mi dinar...« Ženska, ki mu je spustila v pest nekaj drobčja, ga je podučala, da naj se nikoli ne odpravlja na pot in zdoma, če nima potem toliko denarja, da bi se vrnil nazaj domov.

Druga mu je spet povedala nekaj krepkih in ga napotila na Zavod za zaposlovanje, mu povedala, da prosjačiti ni lepo, da je za to še premlad, na koncu pa mu je le dala dinar ali morda še več.

Na železniški postaji se je pogledal iz oči v oči z mlado cigansko družino, ki je prišla kdo ve od kod in, ki je čisto zares beračila. Mala dva cigančka, ki sta veselo nabadala pečen krompir, sta začudeno pogledala mamo, ki je naslonjena na zid motrila našega berača. »Pojdita za njim,« jima je v nekem čudnem dialektu ukazala mama in »poslušajta, kaj govori in od kod je«. Kot podlasiči sta se splazila med gručo ljudi, ki je vstopala na avtobus, a žal je bil do tedaj naš berač že predaleč in opustila sta zasledovanje, ki pa se jima je zdela kar na moč zanimivo.

Na poti od postaje do tržnice je vztrajno ustavljal ljudi, mlade, stare, ženske, moške...

Zvito pa je molčal, ko je srečal miličnika.

Po dveh urah noje po mestu, po hišah, trgovinah in gostilnah, je pristal naš berač na celjski tržnici. Tu utegne biti kaj drobčja, si je dejal in poskusil: »Dobra gospa, dajte mi dva dinarja, nekaj bi si kupil za pod zob in še do doma moram. Prosim...« Brez odvečnega prigovarjanja in s šegavimi pripombami je starejša branjevka porinila v beračevo pest kovanec za 5 din. V majhni prodajalnici zelenjave na tržnici je naš berač dobil po dolgem prigovarjanju, da bi rad dinar — jabolko.

»Sreča leži okoli nas; treba jo je samo pobrati«
REMARQUE

Na Otoku naš berač še ni bil, zato se je zdaj odpravil po srečo k dobrim ljudem v bloke na Otoku. Tudi tu so se počasi in previdno odpirala vra-

ta, se odprla, za njimi pa se je pojavila gospodinja, ali pa celo gospodar in nekajkrat uslišali beračevi prošnji. Na Trubarjevi ulici pred bifejem bi bil naš berač skorajda razkrinkan, kajti nekomu je bila njegova »prazna« roka sumljiva, zato jo je bilo treba čimprej popihati na drug kraj, kajti radovednežev se ob najmanjših prepričljivih na ulicah nabere vedno več kot postopačev.

Sicer pa smo bili z našo akcijo nekako pri kraju, čeprav bi lahko križarili po Celju še ves dan, smo se odločili, da bo štirurni delavnik beračenja kar zadostoval za skromen pogled v ljudi, v Celjane. Vsem tistim, ki ste

našemu beraču dali za »avtobusa« ali »hrano«, naj povemo, da bomo beračev štirurni zaslužek, ki znaša natanko 85,05 N din, nakazali organizaciji Rdečega križa. In hvala vsem, ki ste nehotе sodelovali v naši akciji.

Pika na i

pa je bil tale pogovor z našim beračem in njegovo znanko izpred let, ki ga je sicer prepoznala, ko jo je prosil za dinar, ni pa vedela, da je vse skupaj le igra:

»Lepa gospodična, dajte beraču dinar za kos kruha.«

Ona vsa začudena: »Ja, ja... to si vendar ti... ja kaj...«

Ona ogorčena: »Te ni sram, ja kaj pa vendar počenjaš, kam pa si padel? Te ni sram? Kaj takega si o tebi ne bi mislila!«

Ona je odšla. Kdo ve kam?!

On tudi. V garderobo SLG, kjer si je oddahnil in spet postal glasbeni urednik.

»Delo nas osvobaja treh velikih zla: dolgočasja, pregrehe in pomanjkanja.«

VOLTAIRE

Za akcijo je beračil VOJKO RIZMAL, za njim ali pred njim sem hodila in dogodke opisala MATEJA PODJED

Na film ga je ovekovečil DRAGO MEDVED

Mladi so bili do našega berača najbolj radodarni.

Skoraj bi bil razkrinkan, njegova »prazna roka« je bila malo sumljiva.

Operativni odbor za ureditev skupnih prostorov in služb samoupravnih interesnih skupnosti v

OBČINI LAŠKO

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. SOCIALNEGA DELAVCA

pogoj: višja šola za socialne delavce z najmanj enim letom prakse ali srednješolska izobrazba z najmanj dvema letoma prakse na podobnem delovnem mestu;

2. RAČUNOVODJA

pogoj: ekonomski tehnik z najmanj štirimi leti prakse v računovodstvu ter predložitve potrdila o nekaznovanju;

3. PISARNIŠKI DELAVEC

pogoj: srednješolska izobrazba upravno-ekonomske smeri z najmanj enim letom prakse ali dveletna administrativna šola z najmanj štirimi leti prakse;

4. PISARNIŠKI DELAVEC

pogoj: dveletna administrativna šola z najmanj enim letom prakse;

5. ČISTILKO poslovnih prostorov

Za vsa delovna mesta od 1. do 5. je možna zasedba delovnega mesta s 1. marcem 1975. Zaposlitev je za nedoločen čas s trimesečno preizkušnjo.

Osebnih dohodkov po samoupravnem sporazumu — stanovanj ni.

Razpisni rok velja 10 dni po objavi.

Prošnje pošljite na naslov: Operativni odbor SIS pri Temeljni izobraževalni skupnosti Laško, 63270 Laško, Valvazorjev trg 2.

Tovarna arom in eteričnih olj

ETOL — IFF CELJE

razpisuje prosto delovno mesto

MATERIALNEGA KNJIGOVODJA

Za delovno mesto se zahteva srednješolska izobrazba ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj. Vloge pošljite v roku 15 dni na ETOL — IFF Celje — Ipvčeva ulica 18.

»Minerva« Žalec — Zabukovica

potreuje

KOMBI za prevoz delavcev na delo iz Zalca do Zabukovice in obratno.

Interesenti naj se zgledajo osebno ali po telefonu št. 710-755.

Iniciativni odbor za sklenitev samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov iz območja občine Celje

razpisuje

ŠTIPENDIJE

za šolsko leto 1974/75

za šolanje na srednjih, višjih in visokih šolah

1. Pravico do štipendije iz združenih sredstev imajo učenci in študenti, pri katerih skupni povprečni mesečni dohodek na družinskega člana za leto 1973 ne presega dvakratnih življenjskih stroškov, ki se priznavajo za dijake srednjih šol 900.— din, za študente višjih in visokih šol 1.200.— din. V primeru, da se leti ne šolajo izven kraja bivališča, pa ustrezno zmanjšani. Pri ugotavljanju dohodka iz kmetijstva bo upoštevano trikratno zvišanje katastrskega dohodka.

2. Pravilno izpolnjenemu obrazcu »Prošnja za štipendije« (obr. 1,65 DZS) je potrebno priložiti:
a) Potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov (obr. 0,12 DZS)
b) Potrdilo o šolanju
c) Prepis zadnjega šolskega spričevala oziroma potrdila o opravljenih izpitihih
d) Dokazilo o dohodkih staršev za leto 1973 in otroškem dodatku kandidata za štipendijo

3. Rok za vlaganje prošenj je 20 dni po objavljenem razpisu.

4. Štipendisti delovnih in drugih organizacij, ki prejema kadrovske štipendije, lahko v tem roku uveljavijo pravico do razlike med kadrovske in osnovno štipendijo.
Poleg gornjih dokazil predložijo leti tudi izvod pogodbe o kadrovske štipendiji, ki jo prejmejo v OZD.
Dokumentacijo sprejema Komunalni zavod za zaposlovanje Celje, Slandrov trg 7. — Iniciativni odbor.

NAŠ KRAJ

● PETROVČE: SREDSTVA SO, PROGRAMA NI

Sportno društvo »Partizana« v Petrovčah je bilo pred leti dokaj aktivno, saj so v nekaterih panogah dosegali prav lepe uspehe, pa čeprav niso imeli na razpolago urejenih športnih objektov niti sredstev za normalno delovanje.

Z izgradnjo prostorne telovadnice pri osnovni šoli v Petrovčah in z asfaltiranjem šolskega športnega igrišča pa so se pogoji dela in možnosti za organiziran trening bistveno izboljšali. Žal pa je aktivnost športnega društva zaradi kadrovske spremembe občutno nazadovala in je trenutno slaba. Nikogar namreč ni, ki bi skrbel za organizirano delo z mladinci, ki bi se želeli udeležiti v športnem društvu. Še toliko bolj pa nas moti tako stanje zaradi tega, ker se je z ustanovitvijo temeljne telesne kulturne skupnosti materialni položaj občutno izboljšal in so društvu »Partizana« v Petrovčah dane možnosti za normalno delo. Urejeni so športni objekti in financiranje.

Jasno pa je, da brez aktivnosti in organiziranega dela ter brez osnovne politične organizacije na tem področju bodo društvo »Partizana« v Petrovčah kadrovske okrepile in ga ponovno postavile na trdnjša tla.

Mlinar Albin

● ŠENTJUR: VIŠJI DOHODEK

Temeljna izobraževalna skupnost, temeljna kulturna skupnost in temeljna telesnokulturna skupnost so po začasnem obračunu v letu 1974 dosegle višji dohodek, kot je znašala njihova dovoljena poraba po podpisnem družbenem dogovoru. Na osnovi 16. člena družbenega dogovora se presežna sredstva prenesejo v leto 1975. Glede na potrebe, ki so na teh področjih, je izvršni svet občine predlagal skupščini, da se vsa presežna sredstva iz leta 1974 v skladu s programom uporabijo na področju šolstva za sofinanciranje gradnje osnovne šole Šentjur in to v znesku 730.000 din, za področje kulture za gradnjo in obnovo kulturnih domov na Dobju in Šentvidu pri Planini v višini 180.000 din in s področja telesne kulture za odkup zemljišča za stadion v Šentjurju v višini 77.000 din.

● ŠENTJUR: SERVISNA SLUŽBA

Da bodo samoupravne interesne skupnosti lahko nemoteno delovale, so ustanovili servisno strokovno službo. Za področje TIS, TKS, TTKS in TSOV bo deloval skupen servis, ki ima že računovodjo, nastavili pa bodo še 3 ljudi. Trenutno je v teku registracija in urejevanje pravnih aktov. S 1. februarjem bo ta služba že v celoti delovala.

● ŠOŠTANJ: TABORNIKI SE PREBUJAJO

V Šoštanju so še pred nekaj leti imeli dva taborniška odreda. Lani pa so iz obeh naredili le enega, ki pa je po letnem taborjenju skoraj prenehal z delom. Tudi občinska zveza tabornikov je prenehala z delom.

V soboto 11.1. pa so se sestali predstavniki taborniških enot in šol v občini in ponovno vzpostavili občinsko zvezo.

Na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha je bil včasih taborniški odred Karla Destovnika Kajuha, zdaj pa je od njega ostalo le še petnajst tabornikov, ki imajo redne tedenske delovne sestanke, bili pa so tudi skupaj z rezervnimi oficirji na orientacijskem

pohodu. Ugotovili pa so, da je to premalo in mentorica Slomškova bo pridobila za delo še družino najmlajših, to je medvedkov in čebelic, katerih zdaj na šoli nimajo. Tako se tudi v Šoštanju obetajo tabornikom boljši časi, vsaj takšni, kot so pred leti bili.

Jože Lipnik

● CELJE: VABILO NA PLES

Plesna šola Celje res ni pozabila na svoje ljubljence. Organizirala je začetni plesni tečaj tako dobro, da ga je treba samo pohvaliti. Samo škoda, da se je tako hitro končal. Marsikomu je žal, rad bi še plesal, zato se mnogim, ko izvedo še za nadaljevalne tečaje, kar razjasnijo obrazi.

Torej, nadaljevalni plesni tečaj se prične že v soboto, 18. t. m. ob 15.30 uri v telovadnici TVD Partizana Gaberje Celje, na Mariborski 42. Tečaj bo obsegal predvsem latinsko-ameriške plesne. Poučeval ga bo, prav tako kakor tudi začetnega, diplomirani plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora. Vpišete se lahko vsak dan v Gledališki ul. 2 — pritičje. Cena tečaja je 110,00 din. Predsednik Plesne šole Lojze Borinc je ob zaključku začetnega tečaja dejal, da je zelo zadovoljen z uspehom, saj se je tečaja udeležilo 503 tečajnikov, in to iz vseh slojev naše družbe. Vidi se, da si mladina zelo želi plesne izobrazbe, saj je leta potrebna vsakemu človeku. Želi si, da bi bilo tudi v nadaljevalnem tečaju veliko obiska, tako kot je bilo vsako leto doslej. Torej, vabljeni!

Darja Glančnik

● RADEČE: MLADINSKI KLUB DELA

Minila je komaj četrtina leta, odkar je bil v Radečah svečano odprt mladinski klub in izročen v upravljanje mladini.

Že dolgo je v srcih mladih Radečanov klila želja za prostorčkom, ki bi bil samo njihov. Končno je vendarle zmagala napredna misel mladih in ob podpori političnega aktiva ZK se jim je ta želja tudi izpolnila.

Prijeten prostorček, ki je bil adaptiran s prostovoljnimi delom mladih in ob podpori delovnih organizacij, še zlasti ob pomoči OZD Papirnica Radeče, nudi mladim prijatno zavetje. V ta svoj prostor prav radi povabijo tudi starejše občane, še posebno ob raznih prireditvah, ki jih pripravlja upravni odbor kluba. Leta že izpolnjuje naloge iz svojega programa, ki je predvsem kulturno-izobraževalnega značaja. Na praznik republike v letu 1974 je bila v klubu odprta slikarska razstava mladega domačina, umetnika Fredija Hojnika. V teh dneh je v klubu plesni tečaj. Vodstvo kluba se že skrbno pripravlja tudi na predavanja iz SLO.

Med mladimi Radečani je tudi nekaj zelo nadarjenih fantov in deklet, zato je prav, da posredujejo svoje znanje še drugim. Tako bo v mladinskem klubu omogočeno prvim, da se afirmirajo in drugim, da si pridobijo še nekaj znanja.

Prvo takšno predavanje bo imel predsednik kluba, ki je vnet glasbenik, Duško Istenič. Seveda o glasbi.

Franjo Gros, Radeče

● POLZELA: NOV GASILSKI AVTOMOBIL

V nedeljo je imelo gasilsko društvo Polzela razširjeno sejo, ki so se je udeležili predstavniki družbenopolitičnih organizacij Polzele ter predsednik občinske gasilske zveze Žalec, Franc Jelen. Seja je bila sklicana zaradi tega, da seznanijo vse krajevne dejavnike o delovanju tega društva. Glavna točka dnevnega reda pa je bila — kako nabaviti nov gasilski avtomobil. Vsi prisotni so bili mnenja, da to gasilsko društvo potrebuje nov avtomobil in so pomoč tudi obljubili.

IVAN O PETDESI

Zadnje dni mimulega leta je praznoval visok življenjski jubilej — 50 let Ivan Otavnik, dolgoletni družbenopolitični delavec in aktivist, sedaj tajnik žalske krajevne skupnosti.

Ivan Otavnik izhaja iz kmečke družine v Latkovski vasi, ki se je, dokaj številna, le težko prebijala skozi nemirna predvojna leta. Ze od malih nog je Ivan Otavnik vedel, kaj se pravi »delati«. Za vse drugo je zmanjkalo časa. Tudi za šolo. Treba je bilo hitro do kruha in Ivan Otavnik si ga je iskal v kurjaški obrti, kot vajenec pri Ivanu Ahacu, obrtniku in predvojnem komunistu. V tem razgibanem okolju, v družbi naprednih ljudi, je Ivan Otavnik izdelal najpomembnejšo šolo — šolo življenja, osveščanja, doraščanja.

S pričetkom vojne zanj ni bilo druge poti kot pomagati svoji domovini, da se iznebi okupatorskega škornja. Vidjučil se je v OF in deloval kot ilegalce. Sodeloval je pri zbiranju hrane, trošenju letakov, sabotažah itd. Dogodivščin v tistem burnem času ni manjkalo. Rad se spomni, kako je pomagal svojemu mojstru zbežati pred gestapovci, manj rad, kako je moral sam bežati; nerad, kako so ga po vrtnitvi v Prebold izdali. Sledila so najtežja leta. Zapor v Starem piskru, neprestana zasliševanja, kjer se je upiral vsem pritiskom in ni priznal, da je »kriv«, pretepanja selitve v mariborske zapore, pa spet pisker, grad Borl in slednjič Maithausen — baraka 17.

Teh časov se Ivan Otavnik nerad spominja. Težko je bilo. Zelo težko. Vse do dne, ko je bil odpuščen iz taborišča in se je vrnil domov. Tu je že prvi dan po prihodu našej zveze in takoj odšel na Menino planino, k partizanom, v Slandrovo brigado, v IV. operativno cono in kasneje v KNOJ.

PONIKVA

H kulturni rasti Polzelski kraj kartografa Blaža Kocena ter pesnik ga preporoditelja škofa ka, doprinaša dobršen pevski zbor, ki je najakt. tamkajšnjega »rosvetneš«

Leto 1956, ko je prišel sedanji ravnatelj osnovne Kovačič, je tudi rojstno moškega pevkega zbor, nejših letih svojega obzbor 30 pevcev. Redno doma, sodeloval pri vseh prosvetnih manifestacijah, deloval na občinskih kulturnih v Šentjurju in na občinskih manifestacijah na območju Polzele. Zbor je obstajal do leta 1956, ko se je zbor razpadel — vendar pesem ni zamrla, osemnajstih letih aktivno

OVNIK — LETNIK

ni 1946 se je vrnil do-
se zaposlil v Tekstilni
ni, bil sprejet v partijo
49 dočakal uresničitve
svojih želja. Odsel je v
jo partijsko šolo, kjer
pridobil željeno sred-
zobrazbo.

dila je vrsta delovnih
funkcij, akcij v kate-
e bil nepogrešljiv. Delal
upravi za delovno silo,
kraju, na OLO... Leta
je prišel v Zalec, kjer
stal matičar na občini.
am ne ve, koliko parov
ezal. Mnogo jih je bilo.
ivno delo pa ni ostalo
posledic. Načeto zdrav-
vse bolj pešalo in to
e prisililo, da je vsaj
sizpregel.

B je prišel na krajevno
nost in tu postal tajnik.
v je danes v pokoju,
edno deluje na tem de-
m mestu, v veselje vseh
ki poznajo njegovo
in njegove zasluge.

ni malo. Med drugim
o o njih tudi: Medalja
g za narod, medalja za
rost, medalja dela in
i dela s srebrnim ven-

kaj pravi sam? Da rad
rad živi in rad je pov-
tam, kjer se kaj dogaja.
stikam ob jubileju se
užuje tudi naše ured-

B. Stamejčič

GOZDNO GOSPODARSTVO CELJE

razpisuje
na podlagi sklepa sveta delavcev in kmetov naslednja prosta
vodilna delovna mesta:

- A)
1. vodja TOZD »Boč«
 2. vodja TOZD »Gozdnik«
 3. vodja TOZD »Pohorje«
 4. vodja TOZD »Preske«
 5. vodja TOZD »Gradnje in mehaniza-
cija«
 6. vodja TOZD »Trgovina«

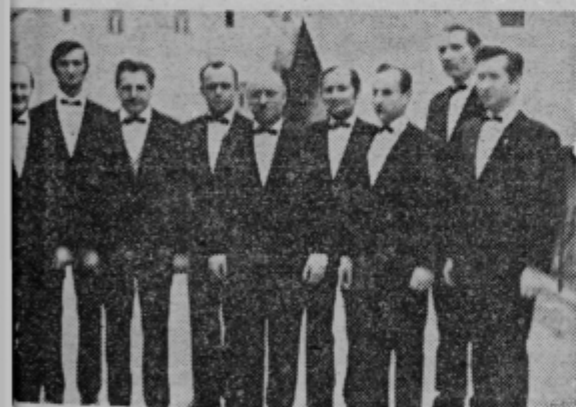
- B)
1. vodja obrata za kooperacijo Celje
 2. vodja obrata za kooperacijo
Kozjansko
 3. vodja obrata za kooperacijo Laško
 4. vodja obrata za kooperacijo
Slov. Konjice — Vitanje
 5. vodja obrata za kooperacijo Šentjur

Razpisni pogoji:

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati imeti še:
pod A od 1—4: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost;
pod A 5.: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit ali tehnično fakulteto, 5 let delovnih izkušenj in strokovni izpit, organizacijske sposobnosti in družbenopolitično neoporečnost;
pod A 6.: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit ali srednjo gozdarsko šolo, 10 let delovnih izkušenj in strokovni izpit, organizacijske sposobnosti in družbenopolitično neoporečnost;
pod B 1.—5.: gozdarsko fakulteto, 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit ali srednjo gozdarsko šolo, 10 let delovnih izkušenj in strokovni izpit, organizacijske sposobnosti, družbenopolitično neoporečnost.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj pošljejo kandidati v roku 10 dni od dneva objave v zaprti ovojnici z oznako »prijava na razpisa na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje — kadrovske splošni sektor, Celje, Ljubljanska c. 13.

Prijavljeni kandidati bodo o izidu razpisa pismeno obveščeni najkasneje 15 dni po roku določenem za prijavo.

MOŠKI ZBOR VADI

ki je
tograf
trodne-
Slomš.
moški
sekcija
itva.
onikvo
Maks
lanjega
afplod-
je štel
sertiral
nih in
ju, so-
festiva-
pevskih
y času
z asu-
i oktet
laj, po
tja, je

zbor številčno zopet v rasti, saj steje zaenkrat šestnajst pevcev. Zelja zborovodje Maksa Kovačiča in pevcev je, da bi se zbor številčno razširil in predvsem pomladil. Ob starejših izkušenih pevcih mentorjih naj bi doraščal mlajši pevski rod. S tem bi bilo podano jamstvo za nadaljevanje bogate pevske tradicije na Ponikvi.

Materialna plat obstoja zbora je preko občinske kulturne skupnosti zagamčena. Lani je kulturna skupnost finančno omogočila zboru nabavo lepih enotnih črnih oblek, v katerih so nastopili zboru tudi za oko bolj reprezentativni.

V sedanjem zimskem obdobju zbor redno vadi in pripravlja program za pomladanski koncert ter za proslavo ob 30-letnici osvoboditve, ki bodo v tem letu.

Ernest Rečnik

S POLIC

ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Čalič D.: Marksizem in samoupravljanje. Zagreb & Ljubljana 1974. S. 42236/1.

Le Corbusier: Način razmišljanja o urbanizmu. Beograd 1974. S. 42234.

Šter J.: Problemi filozofije in etike. Ljubljana 1974. S. 42233.

Slovenski jezik, literatura in kultura. Ljubljana 1974. S. 42225.

Delavsko gibanje v Sloveniji. 1918—1941. Ljubljana 1974. S. 42223.

Rybka E.: Nikolaj Kopernik. Ljubljana 1974. S. 42222.

Thenius E.: Eiszeiten — einst und jetzt. Stuttgart 1974. S. 42220.

Sherry N.: Jane Austen. 3. reprint. London 1974. S. 42219.

Denič Z. D.: Putokazi Marksove misli. Priština 1973. S. 42218/1.

Hayman R.: Samuel Beckett. London 1970. S. 42216.

Mihelič T., T. Škarja: Hoja in plezanje v gorah. 2. izpop. izd. Ljubljana 1974. S. 42201.

Južnič S.: Politična kultura. Maribor 1973. S. 41674/2.
Vogt H.-H.: Farben und ihre Geschichte. Stuttgart 1973. S. 41614.

MALA ANKETA

KONČNO ZAČETEK

Včasih smo prijeli marjetico in začeli trgati lističe: bo, ne bo, bo, ne bo... No, zdaj se je odtrgal list »bo« in na semaforju se je prižgala zelena luč za gradnjo rekreacijskega centra pod Golovcem. Veliko »vodek« je zadnja leta preteklo, izrečenih je bilo na tone misli, da bi končno zasadili lopate, položili temeljni kamen in začeli z gradnjo tam na širokem prostoru pod Golovcem. Tako je začel rasti objekt, ki smo si ga dolgo želeli in pričakovali, zdaj pa to pričakovanje počasi, toda vztrajno postaja realnost. In kaj je o novem centru, ki ga gradijo s svojim denarjem občani za sebe, povedalo pet občanov, ki smo jih zatekli ob gradbišču v Gaberju?

Franc Lešek, zaposlen v EMO, stanuje ob Dečkovi cesti: »Lahko rečem, da smo začeli rekreacijski center pod Golovcem graditi vsaj deset let, če že ne več, prepozno. Nov objekt bo izrednega pomena zlasti za rekreacijo našega delovnega človeka, saj bo tako imel možnost na enem prostoru za več dejavnosti. Sam aktivno sodelujem v sindikalnih športnih igrah, sem tudi aktiven kegljač KK Celje in vem, kako je takšen objekt potreben za naše mesto.«

Jože Tivadar, upokojenec, prej zaposlen v EMO, drugače stanuje v Gaberju: »Gradnja družbenega centra z vsemi ostalimi objekti je velikega pomena in to ne samo za ožje Celje, temveč tudi za široko celjsko regijo. Vsakeden grem vsaj dvakrat do gradbišča, da vidim, kako dela napredujejo. Samo da bi bilo vseskozi lepo vreme, da bi z gradnjo priditvene dvorane čimprej končali, kajti to bo nam, vsem zlasti pa mladim, v veliko korist.«

Veronika Gajšek, gospodinja s Hudinje: »Sicer bolj malo hodim okoli, ker poleg ostalega kmečkega dela pazim tudi na otroka, vendar sem slišala za gradnjo centra Golovec. Takšen objekt je za Celje nujno potreben in sem zato, da se napravi, čeprav ga sama morda nikoli ne bom uporabljala. Ga bodo pa otroci in mladina, se bodo imeli vsaj kje zbirati in kaj pametnega početi.«

Janez Šarlah je sicer doma na Ponikvi, drugače pa zaposlen v Libelli: »Vsak dan se vozim v Celje in v kolektivu smo se pogovarjali o novem objektu, ki ga Celje po dolgem času dobiva. Tudi sam se ukvarjam z rekreacijo in bom rad zašel v nov objekt, ki bo namenjen vsem občanom. Tudi lokacija je ustrezna, saj odgovarja vsem. Drugih podobnih površin v Celju ni. Torej edino kar lahko še rečem: želim srečno gradnjo!«

Anton Kegus, upokojenec iz Gaberja: »O tem centru smo v zadnjih letih v Celju že toliko govorili, da je bil že zadnji čas, da so začeli z gradnjo. Prepričan sem, da bo to velika pridobitev za Celje in okolico. Občani ne nasprotujejo tej gradnji, saj vedo, da bomo po daljšem času dobili prostor, kjer bo možno prirediti vse od športnih, kulturnih, razstavnih prireditev do raznih zborovanj in drugo.«

Tako. Otrok raste in zaželimo mu veliko zdravja. Seveda pa mu moramo pri tem vsi pomagati, kajti služil bo nam vsem.

Tekst: T. VRABL
Foto: D. MEDVED

KMETIJSTVO

VEČ ALI
BOLJE

To geslo seveda velja za vse, vsakogar, za vsa družba in vse njene plasti. Vendar je odločitev za več ali za boljše pomembna zlasti v kmetijstvu. Tu more iz krize in težav le tisti, ki se odloči za eno ali drugo, ali če gre, najbolje za oboje.

Nedavno tega je tekel pogovor o kmetu, ki je pred leti imel štiri krave, ki so mu dajale po 3.000 litrov mleka, danes ima sedem mlakarič, ki mu dajejo po 4.500 litrov, kam pa čredo molznic povečati na 15 glav in sicer takšne kvalitete, da mu bodo namolzele 5.000 litrov na leto, to pa je seveda čisto nekaj drugega kot včeraj in danes, zlasti, če vse to doseže na isti površini obdelovalne zemlje. Ta kmet bo prebrodil težave, ki jih čuti njegov stanoški tovariš z vzrejo dveh slabših krav. Za slednjega je izkupiček ob vloženem delu zares miloščina.

Torej več. Gospodinja pravi, kjer se naje pet ljudi, tudi šesti ne gre lačen od mize. Navadno je treba pokositi vse travnike in deteljišča, pa če je trava do gleženj ali do pasu. S krmo dogleženjske košnje pa seveda ne prehraniš toliko glav kot s krmo s travnikov, kjer je trava segla do pasu. Ko pokladaš živini, se za glavo dve nič dosti več ne zamudiš, skratka, če cene niso najboljše, jo bolje odreže tisti, ki ima na prodaj več.

In bolje.

Višja kvaliteta vrže več. Dandanes kmetje tarnajo, češ, za vola sem dobil toliko in toliko, nekoč pa mnogo več. Danes je mlada govedina, pilanec bolj v čistih, kot od let in težkega garanja otrdelo meso delovne živine. Na Japonskem nekaj tednov pred zakolom mlade bikce celo masirajo, da bi jim bilo meso bolj sočno.

V živinoreji so posamezna območja že dosegla evropsko raven tako v mesni in mlečni proizvodnji. Začudo v zahodnih državah dobijo proizvajalci manj za mleko kot pri nas, pa ne obupujejo. Prvič zato ne, ker imajo večjo proizvodnjo, drugič pa zato, ker v živinorejskih območjih vzrejajo pasemsko živino za prodajo. Mi v Jugoslaviji to živino še vedno uvažamo, morda včasih iz hlevov, ki so samo nekaj kilometrov onstran meje. Izkušnje naših živinorejcev, tako družbenih kot privatnih so tolikšne, da bi bili takšni nalogi kos. In kje je za vzrejo pasemske živine za trg več pogojev čne v naših hribovitih, predvsem planinskih predelih, kajti za pasemsko vzrejo so planinski pašniki kot nalašč.

Pa najbrž ni dovolj pobude, ne poguma.

J. KRASOVEC

BO LETOŠNJA „ČUDNA“ ZIMA

KMETIJSKA KATASTROFA

Ko od sredine decembra sem čez dan vneta sije sonce, ko čez noč pade temperatura komaj malo pod ničlo, čez dan pa se pne k desetici, se ponuja vse več vprašanj: Je to sploh prav in dobro? Kaj bo z letino? Se nam bo mil začetek sprevrgel v oster in hud konec?

O vsem tem ne mislijo le tisti, ki skrbno opazujejo zemljo, svoje posevke, trajne kulture. Razmišljajo tudi drugi. Bo manj kruha, bo zato dražji?

Bolj na klepet kot na resnični pogovor se je naš sodelavec oglašil v Žalcu pri »Hmežadu«. Pogovarjal se je s pomočnikom direktorja za kooperacijo ing. BOGDANOM PUGLJEM in organizatorjem hmeljarske proizvodnje v kooperaciji STANKOM ŽAGARJEM.

Kmetijske proizvajalce, vseeno če v družbenem ali zasebnem sektorju, vse bolj skrbi, kakšne bodo posledice te čudno milo zime, ki je v pravem nasprotju z napovedmi. Čeprav zaenkrat strokovnjaki še ne predvidevajo hudih posledic, bodo le-te vseeno nastale.

OZIMNICA BO
PRIZADETA

Ozimna žita, ki so pred nastopom zmrzali vzklija, bodo gotovo utrpela škodo. Dihanje zemlje, ki čez noč zmrzne, čez dan pa se odta, in se napihne, nežnim rastlinicami trga koreninice in tako se bodoča žetev bolj ali manj redči. Če še dolgo ne

bo snežne odeje in če bo sedanje nihanje nočnih in dnevnih temperatur še trajalo, bo škoda na posevkih seveda še naraščala.

Na vsak način je treba biti pripravljen na to, da bi z dodatnim dognojevanjem okrepili na posevkih tisto raste, ki se bo obdržalo in ki naj bi dalo letošnjo žetev.

Precej na boljšem so tisti kmetovalci, ki so zaradi dežja v jeseni ali drugih vzrokov sejali šele nedavno. To zrnje bo vzkliko šele kasneje in bo zmrzali seveda ušlo. No, te besede naj ne bodo v potuho zamudnikom, ker bi se lahko zgodilo, da bi seme sploh ne prišlo v zemljo.

DVOJNA
NEVARNOST ZA
HMELJ

Zima, kakršna je, lahko škodi tudi hmelju. V prvi vrsti tako mila zima omogoči škodljivcem, da lepo prezimijo, zato bo spopad s škodljivimi insekti veliko bolj pomemben, obsežnejši ter dražji.

Druga nevarnost je suša, kajti že zdaj je površino zemlje zmrzal spremenila v prah in vlaga iz nje vse bolj izginja. Če se bo takšno vreme nadaljevalo, utegne hmeljskim rastlinam v marcu primanjkovati vlaga, to pa je za začetek vegetacije lahko zelo usodno.

Kaj storiti? Kjer je to mogoče in bo potrebno, bodo morali hmeljarji zrahljati zemljo, da bi se ob snežnih ali drugačnih padavinah čim bolj napojila z vlago.

IN ČE PRAVA ZIMA
ŠELE PRIDE?

Tudi to je mogoče, da bo snežna odeja dolgo obležala. V tem primeru bo vegetacija nekoliko zakasnila, vendar kaj posebno usodnega ne more biti. Travniki, ki so gnojena, bodo kljub temu dali živinorejcem svoj delež, kajti odločilen je maj, pa se eden, dva razlike ne pozna veliko. Na slabšem bodo seveda kmetje, ki travnikov ne gnojijo in bodo v primeru, da se bo prava zima zavlekla v pomlad, na tesnem s krmo in pašo.

Zima, kakršna je, močno streže tistim, ki obnavljajo nasade, ki so se lotili melioracij itd. Tudi sadjarji mo-

rejo v sadovnjakih veliko postoriti.

IZOBRAŽEVALNE
AKCIJE IN DELO
NA POLJU

Kot zamuja zima, so malce zamudili tudi z izobraževalnimi akcijami na območju Kmetijskega kombinata Zalec. V naslednjih tednih bodo to nadoknadili. Pripravljajo predavanja dr. Janeza Verbiča o silosih, siliranju in silaži. Silosov so samo lani v Savinjski dolini zgradili čez 80. Profesor Janez Fajdiča bo predaval o pašništvu, pripravljajo pa še predavanja o kmetijski mehanizaciji, o hmeljarstvu, predvsem zaščiti pred novimi škodljivci in boleznimi, o osemenjevanju svinj, o živinoreji in pridelovanju krme in drugem.

Sicer pa ima zima še oblast. Lahko jo še močno uveljaviti.

KORISTNO S PRIJETNIM

NE LE H KRAVAM

Ze naši predniki so vedeli, da je uspeh dela boljši, če se združi oboje. Koristno in prijetno. Te izkušnje se poslužujemo kmetijski delavci pri delu s kmečko mladino.

Poletje je za vse ljudi prijetnejše kakor zima. Za kmeta sicer pomeni poletje čas, ko mora trdo delati, vendar je poletje tudi več raznih prireditev, obilo lepega vremena, dosti gibanja. Mlademu človeku ne more biti dolg čas, čeprav dela vse dni na kmetiji. Enkrat v hlevu, za tem na polju, travniku, v sadovnjaku, vinogradu.

Pozimi so dnevi kratki in hladni. Neprijetno vreme je krivo, da so prireditve redke, posebno še na kmetijskem področju. Mladi kmetje in kmetice tožijo, da nimajo nobenega razvedrila. Razen krav in pitancev, ki jih morajo krmiti vsak dan, ne pridejo nikamor. Ne na travnik, ne v vinograd. Letošnje leto je bilo doslej tudi deževno, da se niti v gozdu ni dalo pošteno delati. Tako so mladi kmečki ljudje obsojeni na enolični delavnik, ki se vrtil okrog živine in mleka.

Da bi pretrgali tako enoličnost, smo se odločili, da pojdemo na izlet, za tem pa bomo imeli sestanek, na katerem se bomo pogovorili o vsem, kar nas teži.

Organizirali smo izlet v Mursko Soboto, kjer smo si ogledali tovarno mlečnega prahu. Ogled tovarne smo načrtovali zato, da mladi kmetovalci slišijo tudi iz drugih ust to, kar jim mi neprestano ponavljamo. Da

mora biti mleko čisto. Da ni čistoče nikoli dovolj, kadar imamo opraviti z mlekom. Vsaka umazanija lahko povzroči kmetu zgubo, ker je mleko okuženo z različnimi bakterijami, povzroči pa jo še več taki tovarni, kakršna je tovarna mlečnega prahu, kjer lahko nekaj litrov slabega mleka pokvari tisoče litrov dobrega, ki ni več za pravilno, smotno rabo, ampak ga je treba zavreči in ga pokrmiti živini. Tovarno smo si ogledali v kratkem času, ves preostali čas smo namenili razvedrilo. Sli smo za nekaj ur tudi čez mejo, da vidijo, koliko dajo drugi ljudje na čistočo okoja, ki ga negujejo znatno bolj, kakor ga negujemo mi.

Pogledali smo, kako se imajo v Slatini Radenci, kakšne so Moravske toplice. Ogledali smo se v ormoškem hotelu, kjer so nas prijazno sprejeli in nam dovolili, da smo v posebni sobi zaplesali.

Se isti teden smo imeli sestanek, kjer smo obravnavali združevanje podjetij v sestavljeno organizacijo združenega dela, za tem pa smo zaplesali, da smo prišli bolj veseli v novo leto. Sklenili smo, da bomo imeli sestanke vsakih štirinajst dni in, da pojdemo čim prej na obisk k sosedom, k aktivni mladim zadržnikom v Pesnico pri Mariboru.

Na začetku vsakega sestanka imamo v pretresu kakšno resno temo. Pogovorimo se o načinu siliranja, o vzdrževanju kmetijskih strojev, o organizaciji kuharskega tečaja. O tem, kako poteka

plesni tečaj, ki ga vodi mojster Simončič. Plesni tečaj smo organizirali, da bi se tudi kmečki mladinci bolj korajžno vključevali v družabno življenje kot se vključujejo po navadi. Pogovorimo se o načinu gradnje hlevov, o plemenski živini in drugih strokovnih problemih. Po resnem uvodu sledi ples.

Vemo, da prihajajo mladinci na sestanke tako radi zato, ker vedo, da se bodo razvedrili. Prihajajo v velikem številu. Prijavljajo se vedno novi, ki bi želeli biti člani našega aktiva. Mi sprejememo vsakogar, ki hoče prihajati na naša srečanja. Ne moti nas, da ni kmet, da ne živi izključno od kmetijstva. Če je delaven, če se vključuje v naše delo, ne vprašamo, ali ima kmetijo ali ne nima. Prepričani smo, da je bolj koristno, da pride med nas in se morda česa nauči, kakor, da bi pohačal po cestah ali zahajal v gostilne.

Delo s kmečko mladino je zahtevno. Zahteva pa mnogo časa in veliko razumevanja. Mladi prihajajo k starejšim z različnimi problemi, ki niso vselej strokovne narave. Pogosto je treba urediti tudi kakšno, čisto osebno zadevo. Vedno poudarjamo, da je za nas največ vreden človek Pošten delavec, ne glede na to, ali dela samo na kmetiji, ali tudi v tovarni. Upamo, da bomo v bodoče pri svojem delu bolj uspešni, kot smo bili doslej in, da bomo lahko o svojih uspehih poročali še večkrat.

IDA TEPEJ

E M O — emajlirnica,
metalna industrija,
orodjarna — CELJE

Komisija za medsebojna razmerja
TOZD Radiatorji

objavlja in vabi k sodelovanju strokovnjaka za delovno mesto

OBRATOVODJE
obrata radiatorjev

Od kandidata pričakujemo:

- višješolsko izobrazbo strojne ali elektro smeri in 5 let delovnih izkušenj na področju toplotne tehnike;
- srednja strokovna izobrazba strojne ali elektro smeri in 8 let delovnih izkušenj na področju toplotne tehnike;
- obvladanje nemškega jezika.

Kandidatu nudimo:

- maksimalne možnosti razvoja strokovnih sposobnosti;
- urejene osebne dohodke.

Ponudbe, prijave in vse ostale informacije sprejema in posreduje kadrovska služba delovne skupnosti skupnih služb v času 8 dni po opravljeni objavi.

aero

kemična, grafična in papirna
industrija Celje

objavlja prosto delovno mesto

PROGRAMERJA EOP

Za zasedbo tega delovnega mesta morajo kandidati izpolnjevati naslednje pogoje:

- da imajo srednješolsko izobrazbo in tri leta delovnih izkušenj
- da poznajo programske jezike
- da uspešno opravijo test stopnje A ali B
- da pasivno obvladajo angleščino
- da imajo odslužen vojaški rok.

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovsko-socialni službi podjetja v 15 dneh po objavi.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

»To se nikakor ne sme zgoditi!« se je zaklel Tomo Ivnik, direktor Kovinokoma. »Če to dopustim, izkopljem grob lastnemu podjetju, Rinu Skutniku, direktorju Metalodona, moram preprečiti uresničenje nakane. Za vsako ceno!«

Ivniku je namreč prišla na ušesa najnovejša vest o Dori Mavrinovi, ki ji je nekakšna mednarodna komisija na nedavnem tekmovanju lepotic prisodila naslov miss Mala Evropa. Slišal je o tej osemnajstletnici, da je doma s podeželja, kjer ji je oče ubog železničar z osemsto dinarjev mesečnega dohodka. Tu v mestu je bila pravkar dovršila gimnazijo. Zdaj se je kar čez noč visoko povzpela, tako da so časopisi in revije bili polni njene slave.

Prav temu dekletu je Skutnik, šef konkurenčnega podjetja, ponudil izdatno štipendijo, da bi z njo študirala na univerzi. S pridobljeno fakultetno diplomno bi potem zasedla kako posebno mesto v njegovem podjetju. Nema-ra bi mu kot osebna tajnica sedela ob strani, da bi s svojo nenavadno lepoto osvetljevala še njega. Sploh bi postala njegovo najmočnejše reklamno sredstvo. Iz oglasov v časopisih in na televiziji, z velikih plakatov po vseh krajih dežele bi slike oboževane miss priporočale nabavo mnogovrstnih artiklov pri Metalodonu. Kdo bi se pač mogel upirati telesnim čarom Dore Mavrinove in zapeljivosti seksa, ki ga vroče izžareva! Vse to pa bi Kovinokom nedvomno hudo prizadelo! Neljubežnega tekmeča bo treba prehiteti, če le še ni prepozno!

Potem ko je miss Mala Evropa pre-jela visoko denarno nagrado poleg obilnega cvetja in zlatega nakita, ji je mestni hotel Imperial dal za dva tedna brezplačno na razpolago razkošen apartma, seveda z reklamnimi nameni. Nastanila se je tu in sprejemala obiske občudovalcev, seveda najraje takšne z darili. Rada se je kdaj sprehodila po mestnih ulicah in parku, seveda je pri tem nenehno menjavala svileni oblačila, ki so jo z njimi počastile nekatere modne hiše. Kakor nekakšna tajnica jo je povsod spremljala njena nekdanja sošolka Ines. V njeni družbi se je pojavil kdaj tudi kak kavalirski mladenič, neznan našim meščanom. Nekdo jo je videl tudi v družbi z enim naših nogometnih prvakov iz glavnega mesta, slavnega tudi izven domovine, in lahko da je bil to zares on — »Čuveni Djokaa, črnokodrasti, zagoreli orjak. Občudujoci tako nenadni dvig še nedavne dtjakinje in njo samo so se ljudje povsod ozirali za njo, ne da bi mogli vst pri tem prikriti svojo zavist.

Tomo Ivnik se je kar hitro odločil. Lepotici Dori je napisal ljubeznivo pismo s prošnjo, da ga sprejme na pogovor v času, ki naj ga blagovoli določiti sama. Dva dni kasneje mu je hotelski sluga prinesel njeno sladko parfimirano vizitko s sporočilom, ki mu je za prihodnje dopoldne zagotovilo sprejem pri njej.

Elegantno opravljen je z bogatim šopkom v roki moral štiri minute počakati v predsobi Dorinega tmenitnega apartmaja, da ga je njena tajnica mogla medtem prijaviti. Nato mu je miss Mala Evropa sama odprla vrata in mu prijazno segla v roko, ko je stopil v sobo. Vanjo je z balkona opojno dehtela množina bujnega cvetja in z njegovim duhom se je rahlo mešala dimna cigaretna meglica. Zavedel se je, da nekako tako tudi resnična kraljica sprejema svojega podložnika, ko ga osrečuje z mehkim nasmehom in ubrano besedo.

Kar izžarevala je svojo mlado lepoto — visoka, a nežno polnih oblik, ki jih še malo ni skrivala, z globoko sijočim pogledom izpod dolgih trepalnic na vekah in z lesketajočimi se očmi. Kako lahko je znala med prsti vihteti tanko cigareto in jo nositi k ustom! Skoraj smešen je bil ob njej videti on, že štiridesetleten, nevelik, a širokopleč in že malce trebušen, z dobrušnim obrazom!

Sprva ga je nekoliko plašilo, ko je pomišljal: kako le bi se moglo to božansko, nedvomno v vseh pogledih popolno bitje ponižati do tega, da bi želelo prejemati štipendijo kakega domačega podjetja in celo še službo v njem! Dekle, ki bi ves svet padel pred njo na kolena, če bi ji bilo kolikšaj

do tega! Kljub temu — tu ne bo smel odnehati, tu gre za vse: Skutnik ali on, Kovinokom ali Metalodon, biti ali ne biti... In ojunatil se je, še preden je mogel premagati vso svojo zadržano.

»V nenavadno čast mi je, da vam moram čestitati tudi jaz kot oseba in kot direktor Kovinokoma. Dosegli ste visoko priznanje, ki je v ponos našemu kraju in domovini. Dovolili ste, da vas spoznam... Blagovolite sprejeti tale skromni šopek...«

»Hvala vam, vesela sem...« mu je ljubeznivo odvrnila in ga povabila, da sede v mehak fotelj ob mizi, obloženi s kupi odprtih pisem. Tudi sama je sedla njemu nasproti in ni skrivala pred njim dovršeno oblikovanih nog pod kratkim krilcem. Njena tajnica je postavila na mizo steklenico z likerjem in pecivo. Zdaj je Tomo Ivnik pristopil k stvari:

da boste želeli prej končati s študijem. Priznali bi vam najvišje prejemke, za delo pa vas sploh ne bi zadolževali. Vaša bodočnost ostane seveda v vaših rokah...«

»Z zanimanjem sem vas poslušala. Toda — ali mi verjamate, da imam že več ponudb z drugih strani in da so nekatere teh vaši zelo podobne?«

»Morda vas snubi tudi podjetje Metalodon?«

»Menda se res tako imenuje. Neki direktor Skutnik me je predčerašnjim obiskal.«

»Torej sem ugamil. Ste mu na kaj pristali?«

»Zgovorila sem si pet dni v premislek.«

»Hvala bogu! Bili ste torej previdni in pametni.«

»Ponudil mi je tisočak mesečne štipendije, ki bi jo po potrebi še povečal.«

FRAN ROŠ

MISS MALA EVROPA

HUMORESKA

»Oprostite mi, da načenjam neko posebno zadevo... Saj mi ne boste zamerili, prihajam namreč s prošnjo. Naše podjetje se obrača do vas. Slišali smo namreč, da nameravate pričeti s študijem na univerzi. V ta namen vam želimo odobriti primerno štipendijo. Ali se vam ne bo zdelo za malo pristati nanjo? V zvezi s tem vam ne bo treba prevzeti prav nobenih obveznosti do nas. Nam pa je do tega, da na ta način izrazimo svoje občudovanje do vas, svoje priznanje vam za vse, kar pomenite našemu mestu in deželi. Srečni smo, da ste izšli iz naše sredine in še nas vse daleč naokrog proslavili...«

»Veseli me vaša pozornost do moje osebe,« je s priklonom odgovorila. »Resda od same slave ne bom mogla večno živeti. Moj namen je študirati germanistiko, to se pravi: jezike. Štipendije bi se ne branila, seveda se pri tem s svoje strani ne bi v ničemer vezala.«

»V vsem bo odločala samo vaša volja. Pri nas je prosto mesto glavne korespondenke, to vam gotovo ne bi ustrezalo. Tudi novo tajnico direktorja bomo v doglednem času potrebovali oziroma bo ta potrebna meni. Seve-

»Kakšne pa naj bi bile vaše nasprotnne usluge?«

»Ne vem, ali ravnam prav, ko vam odkrivam vse to?«

»Dragoceno mi bo vaše zaupanje in hvaležen vam bom zanj. Obljubljam vam pa najstrožji molk o vsem.«

»No, želim vam verjeti. Torej: dovolila naj bi podjetju, da pri reklamni uporablja mojo sliko. To bi mi posebej plačali. Če pa ne bi hotela študirati, bi me že zdaj naredili za direktorjevo tajnico.«

»Tako torej... Vse to vam nudimo tudi mi in celo še več. Še letos pride v promet neka naša posebna pasta za čiščenje kovinskih predmetov, ki se po uporabi spet zableščijo kakor novi. To čistilo pa bi imenovali po vas Dorin blesk in napisu na skatli dodali vašo sliko. Seveda bi vam dovoljenje za to plačali posebej. Najmanj z desetstisočakom...«

»Prišlo mi je na misel: kaj ko bi jaz pristala na to, da sprejemam štipendijo z obeh strani?«

»Oprostite! To bi bilo nemogoče! Obe podjetji sta povsem iste vrste in zalagata potrošnike z enako robo. Zato si seveda hudo konkurirata. Doslej

sta se uspešno upirali vsaki zamisli integracije. Nikakor torej ne moreta v reklami uporabljati istih sredstev.«

»Zdaj to razumem, da.«

»In kako vam je bil direktor Metalodona osebno všeč, če vas smem vprašati?«

»Nisem se kaj bolj navdušila zanj. Zdel se mi je premalo uglasjen in preveč čudaški v svojih manirah.«

»Pravilno ste ga ocenili. Veste, saj nima niti popolne osnovne sole. Samo s trdimi komolci in glasnim govorjenjem se je pripril v ospredje najbrž le za krajši čas.«

»Tudi s tem, da si je celo tu v moji sobi upal prižgati cigaro, se mi ni prikupil. Zasmradil mi je vse prostore, tako da jih je bilo treba dva dni zračiti.«

»Zdaj pa si sebe predstavljajte kot njegovo osebno tajnico. V njegovem smradu bi celo vaša nebeska lepota pričela veneti.«

»V nekem trenutku, ko je bil tu kaj, se je nekoliko nepričakovano nagnil k meni, kakor da bi me nameraval poljubiti. Pomislite! Vendar tega ni storil, zato mu s tem očitkom morda delam krivico...«

»O, prav nič mu ne delate krivice. Prav to mu je zelo podobno, saj ga predobro poznam.«

»Primitivec je.« je odmahnila z roko. Natočila je spet obe šilci in tokrat sta z njima trčila. Ona pa je povzela:

»Kaj menite, kolikšno štipendijo bi mi vaše podjetje moglo odobriti?«

»No, tudi mi bi vam priznali mesečni tisočak. Ob sklenitvi dogovora, ki do njega pride lahko že jutri, pa vam izplačamo tudi še tri obroke za nazaj. Vsako vašo udeležbo pri naši reklamni bomo honorirali še posebej. Pri tem vas z ničimer drugim ne obvezujemo. Ali smemo upati?«

»Preden mi potečeta oba tedna bitvanja v hotelu, vas poiščem v podjetju. Se malo bom razmisllila in upam, da se bomo sporazumeli.«

Zahvalila sta se drug drugemu in Tomo Ivnik je z občutkom priborjene zmage pohitel iz hotela in stopil v avto, ki je čakal nanj. Pogledal je na svojo ročno uro. Resda je čudovito hitro potekel čas prijaznega pogovora z njo — z miss Mala Evropa. Zamisel Rina Skutnika je bila nedvomno pokopana in s tem so bile zdaj zavarovane perspektive Kovinokoma.

Štiri dni kasneje se je okrog pol dneva pred upravnim poslojem tega podjetja ustavljal avtotaksi, napolnjen s kovčki in zavitki. Iz njega je prožno skočila Dora Mavrinova, vsa v šumeči svili, mlada in očarljiva, v spremstvu svoje tajnice Ines.

Takoj jo je v svojem kabinetu sprejel direktor Tomo Ivnik, ves nasmejan. Prišla je, da podpiše dogovor in prevzame štiri obroke odobrene štipendije. Hitro je opravila, izrekla pa je še željo:

»Kar sramujem se, da kot miss še nimam lastnega avtomobila. Kupiti ga hočem v najkrajšem času. V ta namen pa mi manjka še nekaj denarja. Ali bi mi vaše podjetje moglo pomagati s posojilom?«

»Ne bo nam pretežko ustreči vam. Računajte z nami!«

Mudilo se ji je že. Nocoj jo pričakujejo častilci in častilke njene lepote v Zagrebu. Jutri pa bo tam prisostvovala veliki nogometni tekmi, kajti je navdušena za ta najplemenitejši šport. Prihodnji teden se bo vpisala na fakulteti.

Z milim nasmehom se je Ivniku zahvalila za vse in tudi za denar. Potem je šofer z njo in njeno tajnico v avtu pohitel na pot proti Zagrebu.

Minila sta dva meseca, ko je javnost vendar spet kaj novega slišala o svoji ljubljenci — lepotici. Casopisi so sporočili, da se je v Nemčiji poročil eden naših glavnih nogometnih asov »Čuveni Djokaa, potem ko je tam podpisal pogodbo za eno leto igranja v nekem elitnem klubu za visoko plačo. Njegova soproga pa je postala znana mlada lepotica našega rodu Dora Mavrinova — zdaj miss Mala Evropa.

Poldruge leto kasneje je Tomo Ivnik prejel iz Amerike ček, glaseč se na tristo dolarjev, s pripisom: — Ker mi niti štipendija niti služba nista več potrebni, vam vračam znesek z zahvalo za vašo dobro vero vame, Dora.

Dorin blesk za čiščenje kovinskih predmetov, predviden v proizvodnem načrtu Kovinokoma, pa s tem imenom nikoli ni prišel v promet...

KRIŽEM KRAŽEM PO ŽALCU

Kako je bilo za Silvestrovo v Žalcu? So bili tudi Žalčani med novoletnimi nakupi širokih rok? Ali Žalčani radi potujejo? Je tudi v Žalcu knjiga največji človekov prijatelj? — To so bila vprašanja, ki sem jih zastavljal svojim sogovornikom pred dnevi, ko sem z beležnico v roki in fotoaparatom čez ramo obiskal nekaj trgovin in lokalov v središču mesta. In kaj sem zvedel? Toliko sem ta dan izvedel o Žalčanih. Zapravljivi so, če je treba, saj ob praznikih radi obdarujejo svoje bližnje. V prostem času radi berejo. O tem priča gneča v knjigarni in v knjižnici. In Žalčani se radi potepajo po svetu in doma. Pa dober kruh imajo radi! Nič presenetljivega torej. Občani so kot vsi drugi. Le da je njihovo mesto manjše, pa zato tudi bolj prijazno.

Zmanjkalo je kaset

Najprej sem se ustavil v poslovalnici Elektro in pokramljal s prodajalcem Evgenom Vedenikom, domačinom iz Matk:

»Pri nas smo imeli pred novim letom neznansko gnečo. Pričakovali smo sicer, da bomo prodali več kot običajno vendar se takešnega obiska le nismo nadejali. Žalčani so kupovali vse vrste izdelkov — od barvnih in črno-belih televizorjev do peči in konservatorjev. Nekajkrat smo se celo vprašali, če bomo imeli dovolj blaga za vse kupce. No, zmanjkalo nam je le glasbenih kaset.«

Po tem bi sodil, da so Žalčani veseli ljudje in pred prazniki nič kaj varčni. Bogato novo leto so imeli. Kako pa je silvestroval moj sogovornik?

»Lepo sem se imel. Do polnoči sem bil zunaj, nato doma. V nasprotju z večino Slovencev sem naveden nad letošnjim novoletnim TV sporedom, še

Evgen Vedenik

posebej nad koncertom iz Wiesbadna.«

Najboljši je črn kruh

Moja naslednja postaja je bila Pekarna, sogovornica pa nadvse zaposlena Lojzka Rutar, ki mi je, medtem ko je stregla številnih Žalčanov v Pekarni, komaj tegnila odgovorjati. V žalski Pekarni prodajalkam res ni dolgčas.

»Devet vrst kruha lahko dobite pri nas, peciva pa

Lojzka Rutar

še mnogo več.«

»Ali lahko sklepam, da so Žalčani sladkosnedni?« prašam, ko s pogledom le ne morem proč od množice slaščic.

»Rekla bi, da so sladkosnedni, saj nam le redkokdaj ostane kaj peciva neprodanega. No, krivda je tudi v tem, da je večina žensk iz Žalca in občine sploh, zaposlenih in tako vse prerado zmanjka časa za lastno peko.«

Zanimalo me je še, ali vse te dobrote naredijo

pri njih in kakšen kruh Žalčani najraje jedo.

»Kruh pečemo ves sami, razen toasta. Tudi »suh« pecivo delamo sami, medtem ko sveže pecivo dobivamo iz Celja.

S kruhom pa je tako, da imajo Žalčani najraje črnega.«

»Zato ker je dober ali zato ker je cenejši,« brž vprašam.

»Oboje.«

»Gospodinja, ki je pravkar spravljala svež hlebec pa je še primaknila »Pa bolj zdrav je tudi...«

II. svetovna vojna

V žalski knjigarni je bila moja sogovornica prijazna Silva Kač. »Vsako leto imamo pred novim letom hudo gnečo v naši knjigarni,« mi je hitela pripovedovati. »Pa smo že navajene. In čeprav delamo resnično cele dneve, nismo slabe volje. Te dni imamo seveda prometa manj in se lahko oddahnemo. Naporno pa bo spet v dneh pred 8. marcem.«

Seveda sem bil radoveden, katere knjige Žalčani najraje berejo? »To je

Silva Kač

težko reči. Veliko prodamo vsakovrstnih knjig. »Vodijo pa: Diagnoza rak, Gospa s pustega brega in Poletje z Danico. Verjetno pa smo doslej prodali največ knjig »II. svetovna vojna«. Za to delo je bilo zanimanje res izredno. Podobno sicer velja tudi za enciklopedične in poljudno-znanstvene izdaje. Dejala bi, da imajo Žalčani knjigo za svojo veliko prijateljico, saj je tudi v knjižnici vedno gneča.«

Žalčani radi potujejo

Pred novim letom so v Žalcu ponovno odprli turistično poslovalnico Izletnika. Zavil sem tudi sem, saj me je zanimalo, kako je s potovanjem duhom Žalčanov. Darinka Baloh mi je o tem rada povedala:

Darinka Baloh

»Čeprav smo poslovalnico odprli šele nekaj dni pred novim letom, je bilo zanimanje Žalčanov za potovanja pred novim letom in za silvestrovanja doma ali na tujem veliko. Drži pa, da se tudi Žalčani najbolj zanimajo za smučanje. Zal je s snegom ponovno križ. Po izkušnjah iz prejšnjih let in po prvih letošnjih vtisih bi rekla, da se Žalčani radi potepajo po svetu. Dela mi tako ne zmanjka.« In kako je sama silvestrovala?

»Zelo prijetno, hvala. Bila sem z družbo v Velenju in bilo je veselo, kot se za novo leto spodobi.«

Ko sem se poslavljala pa sva si zaželela veliko snega, saj tudi Darinka Baloh rada smuča...«, čeprav sem kar naprej na tleh,« se je še nasmejala za menoj.

BRANKO STAMEJCIC

LOJZE POŽUN

OSVOBODITEV IZ „STAREGA PISKRA“

(4)

Ker so tja prispeli precej po deseti uri, ko je bila v mestu že policijska ura in gibanje še posebej omejeno, so se namenili ostati kar tam, ne da bi se poskušali vtihotapati v Dobrajčevo drvarnico, kot so bili predvideli v načrtu. Zaradi močnejše razsvetljene Ljubljanske ceste so se prikrili v senci vsak za svojim kostanjem. Opazovali so dokaj pogostne patrolje, ki so križarile v vseh smereh, vendar se je okrog njih število zmanjšalo. Na Glaziji so morali čakati polne tri ure, kar je seveda predstavljalo izredno duševno obremenitev za tako razgibane diverzante. Se najhitreje je čas minil Ivu, ki je enostavno zaspal za svojim kostanjem.

Na Glaziji so se zaradi morebitnega srečanja z nemško patroljo dogovorili za zvijačo, da bosta Zarko in Nande, oblečena v nemški uniformi, navidez vodila v zapor ujetje partizane — Očka, Iva in Borisa, seveda s prikritim orožjem pod plašči, za njimi pa bi stopal še tretji nemški uniformiranec — Brus. In ko je manjkalo le še nekaj minut do druge ure, so se tako razporejeni in z orožjem pripravljenim na strel odpravili po Ljubljanski cesti, Vodnikovi in Gledališki ulici proti cilju. Če bi jih kdo ustavljal in kaj posumil, bi ga morali po možnosti utišati brez streljanja, če naj bi na samih presenečenjih osnovana akcija uspela. Prav tako bi po vdoru v »Stari pisker« v primeru odpora opravili s posadko le s pestmi ali hladnim orožjem.

V skrajni napetosti in pripravljeni na vse so prisrhnili odmevom svojih korakov. Ko so prešli Vodnikovo ulico, kjer je bila policijska postojanka in pred njo stražar, ne da bi jih na razdaljo kakih deset metrov ustavil, so napravili še nekaj deset korakov in že so se znašli ob obzidju ter končno pred železnimi vrati enega najstrašnejših zaporov nacistične okupacijske strahovlade.

Pred vrati jih je s prižgano baterijsko svetilko in sopon ključev pričakoval Grad, ki od nestrpnosti ni mogoče vzdržati v notranjosti. Čeprav je imel nastopiti s službo šele ob dveh, se je s kolesom pripeljal že ob enih in zamenjal dežurnega paznika Dosedlo: prišel da je pač nekaj pred časom in naj se Dosedla kar odpravi spat. To je rade volje storil in odšel v prostor poleg stražarnice.

Načrt se je uresničeval v najlepšem redu. Grad, ki so mu sledili v notranjost, jim je namignil proti prostoru, v katerem je poleg Dosedle ležal na pogradu še

en stražar. Ko je Zarko z obojalnika snel dve pišto.1 in so kar štirje borci naperili brzostrelke nanju, jima presenečenima ni preostalo drugega, ko da sta se vdala. Slovenec Dosedla je moral oditi z Gradom pomagat odpirat celice, drugega pa je prevzel Ivo in ga odvedel v prvo nadstropje.

Med tem ko se je skupina porazdelila po hodnikih, je Zarko zaklenil vhodna vrata ter »prevzel stražarsko in dežurno službo«. Ko se v sobi dežurnega paznika nenadoma oglasi telefon, se mu Zarko v zagati približa poskuša pridobiti na čas, da bi se lažje zbral in pravilno ukrepal. Dvigne slušalko, a se ne oglasi. Zaspal ženski glas ga vpraša, če je vse v redu. Na kratko in mirno v nemščini pritrudi in počasi od- oži slušalko. Zatem odide k vhodnim vratom, jih odklene in se prepriča, če je zunaj vse v redu.

Med tem se je skrivnostna akcija v notranjosti razvijala nadvse uspešno. Nande, Brus, Boris in Očka so po Gradovih navodilih v kratkem času vdrli v vse prostore, v katerih so spali pazniki ter jih presenečene in povsod pred odpora zgnali v nekoliko večji prostor v prvem nadstropju, kjer jih je z brzostrelko zastražil Ivo. Od njegovega nastopa je bil še kako odvisen izid akcije. Čeprav po postavi manjši, jih je držal v šahu kakih dvanajst, večidel velikih in močnih Prusov, z dvignjenimi rokami nad glavo pa so bili videti še večji.

Brus in Boris sta končno vdrla še v komandantovo sobo. Na poziv, naj dvigne roke, ga je vrglo kvišku in je kot obseden skaka po postelji, a zatem spet legel. Ko se je zavedel in sta ga le opozorila nase, je jecljal, da kaj takega vendar ni mogoče. Skrušenemu sta dovolila, da se je oblekel, in ga odgnala Ivo v varstvo. Še pred tem sta se polastila njegove pištole in dveh povsem novih brzostrelk z ustreznimi šaržerji v torbicih. Eno si je obdržal Brus, ki je prišel nad »Stari pisker« le s pištole in tremi ročnimi bombami, drugo pa so izročili Gradu, ki se je po akciji pridružil partizanom. Ker je po Gradovem opozorilu manjkalo še en stražar, ga je Nande skočil iskat v gornje nadstropje, ga razburjenega prijel na hodniku in odvedel k drugim zastraženim.

Ko sta Grad in Dosedla na hitro odpirala eno za drugo vse celice, razen onih s kriminalci, je prišlo do niti najmanj pričakovanega zapleta. Zaporniki namreč niso hoteli iz celic. Vedeli so, da nameravajo gestapovski zločinci tisto jutro odgnati večji transport na

ustrelitev v Marjbor, a da bi se utegnili v zaporu objaviti partizani, si nihče niti v sanjah ne bi bil mogoče pričarati. Množico je še posebej vznemirilo nekdo od zapornikov, ki je sojetnike glasno prepričeval, naj ne nasedejo gestapovski zvijači, ker da jih bodo vse postrelili. Še posebno mučen položaj je nastal, kakor hitro so zagledali Nandeta v gestapovski uniformi in Brusa v usnjenem površniku prek nemške uniforme. Osloboditelji so jih le s težavo prepričevali, da so res partizani. Položaj sta reševali jetniki Jelka in pa Zivka, ki je med rešitelji takoj zagledala svojega očeta »Očka«, pa tudi Nandeta so končno kot partizana prepoznali jetniki iz Zagorja, trgovca Mihelčič in Jernejc in pa Forte, Nandetov sosed iz Kotredeža pri Zagorju.

Med odpiranjem celic na ženskem oddelku jih je poskušala razvpiata nemška paznica pri tem ovirati. Divje je klicala komandanta Josefa, naj pride gor. Nande jo je na kratko utišal s tem, da jo je zvlekel v neko majhno in tesno celico brez okna, jo stlačil v visoko leseno kad, polno vode in vrata zapahnil.

Franc Čretnik-Marjan, vodja tehnične »Simon Gregorčič« v Zavrhu, ki so ga bili Nemci zajeli 3. novembra skupaj s sodelavcem v tehniki Ferdom Vebrom-Zoranom in sta bila v skupini, ki naj bi jo odgnali na streljanje, je izjavil, da so se po hrupu in tekanju na hodniku odprla vrata, v tistem pa je že bilo slišati Građa ter Nandeta in Borisa, ki ju je s terena dobro poznal, kako so jetnike pozivali, naj odidejo še v druge celice po tiste, ki so se še obotavljali. Čretnik je zatem odhitel najprej še drugim razglašat, da so prosti, po opravljeni nalogi pa se je še sam pognal na dvorišče.

V »Starem piskru« je vršelo kot v mravljišču. Večini se je kar bosim mudilo na dvorišče. Spričo hrumenja, ko da bi se zapor podiral, je Zarko znova odklenil vhodna vrata in se razgledal na vse strani, zatem pa se je še Grad z brzostrelko na kolesu odpeljal v okoliš pregledat po ožaj. Nestrpni osvobodenci so hoteli z dvorišča čimprej na prostost. Zarko se je zavedal, da za nobeno ceno ne sme dopustiti predčasne in posamičnega odhajanja toliki množici, dokler se ne bi vsi zbrali na dvorišču. Vendar mu nenehno prepričevanje in pojasnjevanje ni kaj prida uspevalo, želja po svobodi je bila močnejša kot pamet. Kolikor mogoče resno jim je zagrozil, da bo takoj streljal, kolikor bi kdo pred zaključkom akcije poskušal na prostost.

PROJEKTA GOLOVEC IN TEHNIŠKI CENTER

BIL JE ZADNJI ČAS...

Prejšnji teden so predstavniki celjskega družbenopolitičnega življenja obiskali gradbišči, ki že kažeta prve sadove solidarnosti in enotnosti delavcev in občanov Celja. Delavci Ingrada že gradijo družbeni center Golovec in tehniški center. Jože Marolt, Stane Seničar, Marjan Ašič in Ivan Kramar so skupaj s projektanti in izvajalci pogledali, kako poteka gradnja obeh, za Celje in celjsko območje pomembnih družbenih objektov.

Stavek v naslovu ni izbran naključno. Ko smo v teh dneh, po ogledu obeh gradbišč, vpraševali občane o potrebnosti obeh projektov, smo slišali stalni refren: Bil je zadnji čas...

Če bi strnili večino mnenj, bi lahko ugotovili: Celje že živi z obema objektoma. Ne le zato, ker bo vsak delavec celjske občine prispeval del sredstev za družbeni center Golovec (po družbenem

tra je usklajen republiško in območno. Pomeni pa tudi realizacijo naloge iz načrta razvoja srednjega in višjega šolstva v Celju. Projekt je prilagojen, v namenu in funkcionalnosti, nadaljnemu razvoju industrije in gradbeništva na celjskem območju in v Celju. Prva faza gradnje tehniškega centra bo zajela:

— prostore za tehniško šolo strojne in gradbene

ju, je v tem trenutku težko reči. Vendar pa lahko že danes trdimo, da je naložba v tehniški center ne le naložba v znanje mladim. Je več — je v resnici pomembna gospodarska naložba v prepotrebne strokovne kadre. Stebri te naložbe so že dani

Ne le rekreacija

Ko je bil napravljen elaborat za gradnjo družbenega centra Golovec, se je enotno mnenje zljilo v

nomskih in družbenopolitičnih razvojnih investicijskih imperativov Celja in s tem tudi ena osnovnih nalog njegovih družbenopolitičnih in samoupravnih struktur.

Komu je center namenjen? Delavcu in občanu, mladini in otrokom Celja.

Katere dejavnosti bodo našle svoje mesto na prostora pod Golovcem?

Pojdimo po vrsti: — sejemska razstavišča

Na gradbišču

oziroma gospodarska dejavnost

— sindikalni šport in trim

— kulturne prireditve

— družbenopolitične, strokovno-znanstvene in družabne prireditve

— športne prireditve, domače in mednarodne

— zimska rekreacija

— zabavna in družabna srečanja

— otroške in mladinske dejavnosti

— turistične prireditve

Celjski delavci in občani torej gradijo družbeni center, ki je mnogopomen-

ski. Postal bo zares prizorišče vsega družbenega in družabnega življenja Celjanov. Nudil bo odlične možnosti, da se Celje afirmira kot pomembno središče gospodarskega, kulturno-zabavnega, turističnega, rekreacijsko-sportnega in družabnega življenja.

Najpomembnejši objekti v centru bodo prireditvena dvorana, pokrito kopalnišče z avtomatskim kegljiščem, sejemska dvorana, odprto kopalnišče, raznovrstna igrišča, bazen za otroke, otroška igrišča in drugi spremni objekti.

Kritike na račun pomanjkanja družabnosti v Celju bodo z družbenim centrom Golovec odpadle. Možnosti bodo izjemne.

Ne zamudite dneva

To je bilo geslo pogovora med predstavniki celjskega družbenopolitičnega življenja z izvajalcem (Ingrad) in projektanti (Zavod za napredek gospodarstva Celje). Vremske razmere so ugodne. Obe naložbi sta prioritetni v družbenem razvoju Celja. Hitra gradnja je — poceni gradnja. Ni le v ospredju prihranjeni denar. Oba objekta Celjanom že težko čakajo. Če so bili morda še pred dveh mesecema kakšni dvomi, sedaj jih ni in jih naj ne bo več. Objekta sta že v zemlji.

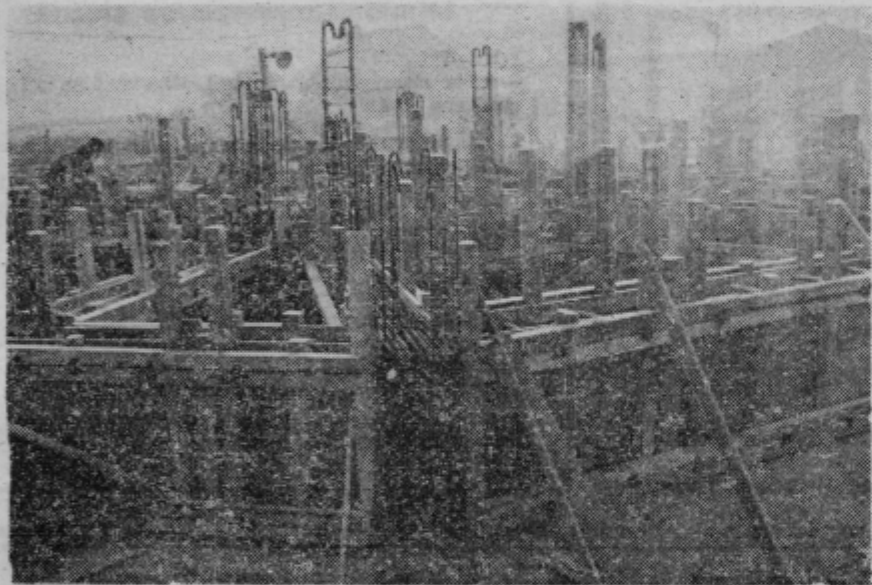
Rasteta. Zmaga naj solidarnost celjskih delavcev. Vsi, predvsem pa delovni kolektivi bi morali s takojšnjimi vplačili sredstev po družbenem dogovoru spodbuditi nemoteno in načrtno gradnjo. Ne zamuditi niti dneva. Napeti vse sile, da bosta oba objekta v najkrajšem času odprla prostore družbenim potrebam celjskega delavca in občana. To naj bo vodilo Celjanov v izgradnjo Tehniškega in družbenega centra Golovec.

Besedilo:

J. VOLFAND

T. VRABI

Foto: D. MEDVED

Simboli rasti

dogovoru daje vsaka delovna organizacija 1,2 odstotka narodnega dohodka za Golovec in tehniški center) in za tehniško šolo. Čeprav bo največja vrednost obeh objektov to, da jo gradi celjska solidarnost, da bosta objekta zrasla iz samoodrekanja delavcev, pa postaja skorajda ta materialna obveznost manj pomembna kot spoznanje, kako je Celje predolgo odlašalo. Preveč čakalo.

To čakanje se danes maščuje, na primer v šolstvu, dijakom.

Naložba v znanje

Razmere v srednjem šolstvu so zadnjih nekaj let vse bolj zaskrbljive. Šolskega prostora je premalo. Učenci ostanejo pred šolskimi vrati istih šol, ki bi jih radi obiskovali. Ni prostora. Gospodarstvo opozarja na preslabo kvalifikacijsko sestavo zaposlenih in zahteva srednje strokovne kadre. Tehniki so iskani. A jih je premalo. Celjsko gospodarsko območje pa jih bo vse več potrebovalo. Tehniški center ni zato le celjska naložba. Resda bo delež Celja v primerjavi s prispevkom delavcev iz drugih občin mnogo večji. Vendar bodo z dogovorjenimi prispevki sodelovale tudi druge občine.

Kajti program gradnje tehniškega šolskega cen-

terja za mladino in odrasle

— za višjo strojno tehniško šolo

— za gradbeno delovodsko in poklicno šolo

— za elektrotehniško šolo za odrasle.

V prvi fazi bi lahko imel tehniški šolski center 35 oddelkov, kjer bo na voljo 18 učilnic. Potrebni bo torej še dvoizmenški pouk. V drugi fazi izgradnje predvidevajo še 10 oddelkov poklicne kovinarske šole za zlatarje, graverje, urarje in avtomehariko, 6 oddelkov poklicne gradbene šole ter 8 oddelkov srednje tehniške in poklicne kemijske šole. Tudi oddelki višje tehniške šole bodo imeli svoj prostor v novem centru. V novem tehniškem šolskem centru se bo lahko šolalo okrog 1600 učencev. Šola bo imela vse potrebne kabinete, telovadnico, dvorano in druge spremne prostore.

Celotna investicijska vrednost I. faze projekta je 57 milijonov. Delež celjske občine bo znašal 73,6 odstotka ali 42 milijonov din. Glavni vir dotoka sredstev je družbeni dogovor, ki so ga podpisale delovne organizacije. In kdaj naj bi na Lavi že dokončali in odprli ta zahtevni šolski objekt? Do konca aprila prihodnjega leta. Kaj bo to pomenilo za razvoj tehniškega šolstva na celjskem območ-

eno samo misel: takojšnja gradnja družbenega centra Golovec je trenutno eden poglavitnih eko-

Jože ing. Kopitar, projektant družbenega centra Golovec: »Gradnja družbenega centra Golovec ni trenutna odločitev, ampak izhaja iz dolgoletnega razmišljanja, da bi dobili v Celju objekt, ki bi bil večnamenski. Za diplomsko nalogo sem delal urbanistični načrt zelenih površin pod Golovcem in to so tudi kasneje z raznimi dopolnitvami sprejeli. Ob koncu se je izoblikovala sinteza vseh potreb za večnamensko dvorano, kjer bodo možne vse prireditve od kulturnih, športnih, razstavnih, družbenopolitičnih do rekreacijskih itd. Z Golovcem želimo doseči, da bi občan na strnjemem mestu imel vse.«

Delovodja na gradbišču centra Golovec je Maksimiljan Smuc. Pravi, da so v zemljo že vgradili 218 pilotov in da gradnja dobro poteka.

Jure Sadar, predstavnik projektantske organizacije: »Projekti so v glavnem gotovi, manjkajo samo še nekateri detajli, ki jih bomo lahko izgotovili takrat, ko bodo za njih znani izvajalci. Povedati moram, da smo imeli za izdelavo zadnjih načrtov zelo malo časa, ker se je prej več govorilo. Torej, pri gradnji bo potrebna velika mera strpnosti in medsebojnega sodelovanja. Predlagam pa, da že zdaj takoj pristopimo k nadaljnji izdelavi načrtov, da nas ne bo čas tako »povozil«, kot tokrat. Recimo pri gradnji pokritega bazena je delo še zahtevnejše kot pri dvorani. Zato bo potrebno tudi več časa.«

Miran Polutnik, arhitekt, projektant tehniškega centra: »Z izdelovanjem projekta za tehnični center v Celju smo začeli takrat, ko še ni bilo jasne programa za to šolo, niti ga še ni danes. Vemo samo, kakšna je srednja šola danes in predvidevamo, kakšna bo jutri. Obtemu je bilo treba zadovoljiti. Šola oz. tehniški center bo tako »skelet«, kjer se bodo stene dale predstavljati in prilagajati situaciji. To je bistvo. Poleg ostalega je širši prostorski koncept zastavljen tako, da je možna nadaljnja gradnja prostorskih kapacitet, saj računamo, da bi bilo v zaključni fazi v šoli okoli 2500 dijakov.«

Bogdan Povalej, strokovni tajnik Zveze za športno rekreacijo: »Zadnji čas je, da se je pristopilo k izgradnji družbenega centra Golovec in tehniškega centra. Zlasti za Golovec utemeljujem s tem, da bo na enem mestu lokaliziranih več objektov, ki bodo služili različnim namenom občanov. Pod isto streho se bodo lahko odvijale številne raznovrstne prireditve, za katere do zdaj v Celju več ali manj ni bilo ustreznega prostora. Istovremno se je treba začeti tako pripravljati na naslednje faze, da se ne bi ponovil prvi primer, ko smo deset let govorili in si zamišljali, kako naj bi bilo.«

NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno slikovno uganko bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
 2. do 6. nagrada: po 50 din
- Izretek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 23. januarja.

S tremi ravnimi črtami razdelite smučišče na pet delov in v vsakem naj bosta dva smučarja!

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno novoletno slikovno križanko, objavljeno 26. decembra, smo prejeli 291 rešitev. Zreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (500 din): ALJA JAZBEC, 63270 Laško, Valvazorjev trg 5
2. nagrada (400 din): HELENA ZLOF, 63000 Celje, Titov trg 6
3. nagrada (300 din): JANEZ PENCA, 61000 Ljubljana, Studentsko naselje, blok IV.
4. do 10. nagrada (po 150 din) prejmejo: DUSAN SATLER, 63310 Zalec, Pohlina 2
5. TONE BREGAR, 63000 Celje, Ulica 29. nov. 22
6. LUDVIK HORJAK, 63272 Rimske Toplice, Lože 14
7. ALIF HENRIK, 63273 Jurkloster, Polana 29
8. ALBINA ZUTIC, 63000 Celje, Jamova 9
9. KAREL KOS, 61433 Radeče 127
10. IVANKA FINKST, 63331 Nazarje 36

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: postrv, ataman, tor, SU, mrak, opat, BU, Ios, Aminta, Damask.

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

Rešitev nagradne novoletne slikovne križanke

Vodoravno: far, atrij, kravlj, kapnik, ala, klada, kopra, skleda, keks, aviza, Piava, teden, skuta, sobar, snaha, srna, snaga, teror, Atila, ata, Ra, žena, Celje, elita, in, Ink, NAMA, lapor, orač, edikt, zmeda, IB, kasarna, Seneka, omen, Kerhal, bron, Ararat, Kurd, Adams, kasa, RG, basta, šapa, Ren, Rn, K, pol, kopje, trasa, propad, Ida, Asuan, farad, gorila, avba, Alser, kelih, teran, Front, anion, strel, Lars, Addis, Adler, okras, tik, LT, iglu, Aasen, Aosta, ha, ano, rang, laik, tabu, gosli, Arago, zvito-repka, oslica, largo, akov, Borl, stanar, orkan, roto, Erie.

OD NAROČNIKA
DO NAROČNIKA

OZD »VRVICA« tovarna trakov in okraskov Celje

razpisuje prosti delovni mesti:

1. RAČUNOVODJA (reelekcija)

2. OBRATOVODJA (reelekcija)

POGOJI:

pod 1.: višja šola ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj na delovnem mestu računovodje ali 10 let v finančnem knjigovodstvu, pod 2.: srednja tekstilna šola in 7 let delovnih izkušenj v pozamentiriji ali sorodni stroki, od tega 3 leta na vodstvenem delovnem mestu.

Poleg navedenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še splošne pogoje, ki se zahtevajo za vodilna delovna mesta, zlasti pa morajo imeti organizacijske sposobnosti, moralno neoporečnost in sposobnost komuniciranja.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili komisiji najkasneje v 14 dneh po objavi.

Odbor za medsebojna razmerja

Komunalnega podjetja Žalec

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

POMOČNIK VODJE tehnično-komercialne službe

POGOJI:

— višja ali srednješolska izobrazba strojne ali gradbene smeri

— najmanj 3 leta delovnih izkušenj na vodilnem ali vodstvenem delovnem mestu.

FINANČNI KNJIGOVODJA

POGOJI:

— srednja šola ekonomske smeri
— najmanj 5 let delovnih izkušenj na tem ali sličnem delovnem mestu.

Prijave s potrebnimi dokazili pošljite v 10 dneh od dneva objave na gornji naslov.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

44

»Se dosti več, kakor je zapisano.«
Tedad se je Osojnik divje zakrohotal:
»Hahaha, Silvester, ta baraba tatinska, ki se je vedno s cigani klatil in z drugimi takimi potepuhi. To ste mi čedni tožniki: cigani, ciganka, oni v kaznilnici in Jerca. — Hahaha! Takim vendar nobeden ne bo verjel, če ima kaj soli v glavi.«
»Le smej se, grešnik stari! Saj se ne boš več smejal.«
»Jerca, kje si dobila to pisanje?« je vprašal Ravnjak.
»Ha, ali misliš, da ni pravo? Poglej na pečat in podpis! Prijela sem to reč na pravem kraju, ker sem vedela, da ste moški prepočasni in preveč nerodni... Dokazov je še dovolj — sodišče jih bo vse izpričalo.«
Tedad je spregovoril zopet župnik:
»Nismo zato tu, da bi sodili, temveč da odločimo, ali naj se poroka vrši ali ne. Odločiti morata vidva, ženin in nevesta, predvsem ženin.«
Ne da bi dolgo premišljeval, je izjavil Ravnjak:
»Poroka se ne izvrši, dokler se vse ne pojasni.«
»Preklet! Tak si torej? Zlodej salamenski!« je zaklel Osojnik.
Nevesta in njena sestra sta zahreščali:
»Besedo sneš!«
»Noben mož nisi!«
»Baba si!«
»Zdaj vas poznam,« se je razjezil Ravnjak. »Zdaj sploh odstopim. Ne vzamem te ne.«
Ta trenutek je krepko potrkalo in odprla sta dva orožnika in vstopila. Starejši od njiju je vprašal:
»Ali je tu neki Martin Osojnik, kmet na Osojah?«
»Ta sem jaz,« je odgovoril Osojnik, bled ko stena, pa vendar z odločnim in trmastim pogledom.
»Sodišče nama je naročilo, da vas primeva.«
»Grom in strela, zakaj? Kar na kako zlobno obrekovanje vendar ne morete prijetei poštenjaka, ki še nikoli ni imel s sodnijo opraviti.«
»Tote primite, gospod žandar,« je zaregljala bivša nevesta in pokazala na Jerco; »sta se laže in obrekuje.«
»Smrklja, smrkava!« je zaškrtila potovka.
»Midva nimava kaj reči, niti kaj spraševati; izvršiti morava, kar nama je zapovedano,« je dejal orožnik in prijel Osojnika za roko.
Tedad je stopil župnik na sredo in prosil orožnika, naj malo počakata, da se zunaj ljudje razidejo. Ko sta mu ugodila, je šel gospod na sejmišče. Ravnjak, ujec Miha in

potovka so izgledali pri onih vratih zadaj.

Na sejmišču je župnik razglasil, da se poroka zaradi zadržek ne more vršiti, in je prosil ljudi, naj se lepo mirno razidejo. Večina je gospoda poslušala. Le nekateri, ki so bili od sila radovedni, so še ostali: med temi sta bila seveda tudi Cenc in Urška. Cel šop moških se je podal v gostilno. Pol ure potem sta orožnika gnala Osojnika...

Urška je nekaj časa še stikala okoli župnišča, Cenc pa ji je pobrisal za tovariši v gostilno. Tu vam je bilo danes glasno kakor pred kakimi volitvami. Jerca je sedela v kuhinji in se je krepčala s kisljo juho, zraven pa pripovedovala krčmarici, svoji prijateljici, kaj vse je v Mariboru izvedela. Krčmarica je nesla novice še tople svojemu možu v točilnico, ta pa takoj svojim gostom v pivnico. Kar sapa jim je vzelo. Potem pa so se jim odrešili jeziki in eden drugega so hoteli preppiti. Eni so dejali, da so že poprej vedeli, kako se bo ta zaroka razdrla, drugi so se rotili, da so to vse skup same razne čenče in da se bodo skadile v nič. Tedaj je stopil med duri mojster Cenc, ki se še od včeraj ni čisto razbistril, in je zakrullil:

»Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj nas več ne bo.«
»Halo, Cenc, bo kaj povedal!« so vzkliknili nekateri.
»Cenc, kaj je novega?«

»Sreča je opoteča,« se je hehljal Cenc, »in laž ima kratke noge. Za levico jo drži eden in za desnico eden. Tako jo vodita tam dol za vodo hohoho.«

»Kaj se nam pleteš? Povej tako, da te razumemo!«
»Ha, ali niste videli, ko so Osojnika gnali? Na vsaki strani orožnik s puško pokonci, na sredi pa nekdanji osojniški gospodar.«

Medtem ko je govoril, se je začel izpred gostilne nov hrup. Dva orožnika sta našla gor pri čevljarjevi koči cigana Mirka, vsega pijanega in sta ga vkletila in prignala.

Ko sta namreč iskala onega razbojnika, o katerem je pripovedoval Osojnik, sta naletela na cigana in ga prijela, ne da bi bila slutila, kako imeniten lov se jima je posrečil. Ker se je pijani cigan venomer s Cencem izgovarjal, sta orožnika prišla po tega v gostilno in sta ga gnala s seboj, ne da bi ga bila vkletila.

S sejmišča sem je pridrla Urška in vpila:
»Cenc, Cenc, za božjo voljo, kaj si napravil!«
»Ničesar!« je zahrulil čevljar.

Ko sta ga orožnika odgnala s ciganom, je zapel s poročno otožnostjo:

»Oj zdaj gremo,
oj zdaj gremo,
nazaj še pridemo...«

XIV.

Ze tisti dan pred ponesrečeno poroko so popoldne objavili iz kaznilnice okrajnemu sodišču, kaj je Silvester povedal. Se isti večer so prijeli Lizo Koren. Ta se je tako prestrašila, da je takoj vse priznala in rekla, da ji je Osojnik dal dvesto za to, ker je pomagala dekle spraviti. Na sodišče odredilo, da se mora Osojnik zapreti. Prignali so ga s ciganom in Cencem. Po štirih dneh so našli v cigansko tolpo in so zaprli še Mirkovo ženo Bistro in tri starejše cigane.

Sredi avgusta je bila razprava. Ko je Osojnik videl, da nima kam, se je udal in je vse priznal. Obsodili so ga na petnajst let ječe. Silvester je dobil k svoji še pet let, cigan Mirko šest, Bistra tri in Liza Korenka eno leto. Cenc, ki ni bil kriv drugega kot to, da je cigana večkrat pri sebi skrival, so držali samo nekaj dni, potem so ga izpustili.

Pri razpravi so tudi ugotovili, da je Vanda, ali kakor so jo zdaj klicali Paula zares hčerka Jurija Osojnika, ki sjo Cigani ugrabili. Po krstnem listu, ki ga je poslal dumači župnik, ji je bilo JULIJANA PRAV IME IN JE BILA ENO LETO MLAJSA — KAKOR PA SO TRDILI CIGANI.

Ko se je vse pojasnilo, je sodišče odločilo, da je vse osojška dediščina njena, vendar pa mora otrokom obsojnega Osojnika plačati dvajset tisoč dinarjev za dosedanje delo na Osojah. Pavla jim je dala trideset tisoč dinarjev. Jerca ji je svetovala naj si poišče kake pridne najemnike za Osoje. Postušu jo je, zase pa je kupila hišico pri St. Ožboltu; tu sta odslej z Jerco stanovali.

Z Ravnjakom sta se videla na sodišču, kjer sta morala oba pričevati. Pozdravila sta se, spregovorila pa nista. Na kaj tednov pozneje sta se slučajno srečala pred St. Ožboltom. Pavla je zardela, povesila glavo in ustavila korak — in tudi Ravnjak je stopil bolj počasi; eden na drugega sta čakala, toda nobeden ni hotel prvi ziniti, in tako sta šli eden mimo drugega in sta se komaj pozdravila. Ko sta nekaj časa potem ujuni poti zopet križali in je Pavla od daleč zagledala Ravnjaka, se je na mestu obrnila in zavila po stezi, da ji ne bi bilo treba mimo njega.

Rada sta se imela ko nekda. Toda Pavla je bila užaljena in tudi dostojno se ji ni zdelo in za dekle nič primerno, da bi se bila svojemu nekdanjemu ženinu nastala ljula, ko jo je tako hitro pustil in se na drugo obešil. Njega, Ravnjaka pa je bilo sram in sitno mu je bilo, da bi jo znova snubil tem bolj, ker se mu je zdelo, da mu ne bi odpustiti in ga ne mara več.

Stasa Gorenšek

MODA ZA ROSNA LETA

Tudi izbira otroških oblačil nam nemalokrat dela veliko preglavic in skrbi, bodisi ne najdemo primernih oblačil, pravih velikosti in podobno. Zato so toliko na boljšem tiste spretnne mamice, ki znajo za svojo šolarico same kaj naplesti, preurediti ali celo ukrojiti in sešiti. Pa še hčerkinе majhne želje lahko pri tem upoštevamo, s čimer jim bodo gotovo zelo ustregle. Kajti tudi odrasčajoče deklice prav kmalu spoznajo mikavnost in čar oblačenja, rade so lepo oblečene in ni jim več vse všeč. Zato je potrebno kdaj pa kdaj spregovoriti tudi o otroški modi, saj tudi ta nedvomno obstaja.

Predvsem je to moda, ki poudarja praktičnost, udobnost in uporabnost, ki se zavzema za preproste, ljubke kroje in živahne, pestre barve.

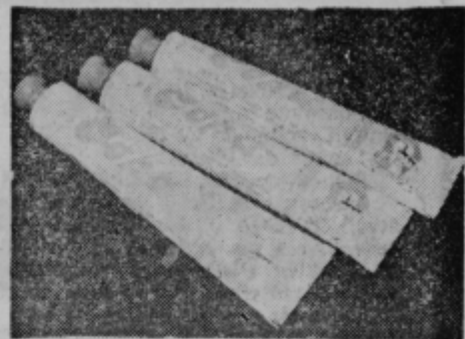
Ce se vaša hči najbolje počuti v toplih, dolgih hlačah, naj jih kar z veseljem še naprej nosi, saj je zdaj najbolj pravi čas zanje. Zraven pa naj obleče debelo zimsko jopo.

Širok ohlapen plašč, narejen po vseh pravih letošnje zimske mode, bo prav primeren tudi za pridno šolarico, če bo nekoliko prirejen njenim rosnim letom in postavi. Pod njega bo oblekla polobleko, h kateri bo menjavala bluže in pulije.

Ce bodo mamice ali celo njene pridne roke poskrbele še za tople pleten šal, kapo in rokavice, bo oblečena tako za vsakodnevno pot v šolo kot za bližajoče se počitnice.

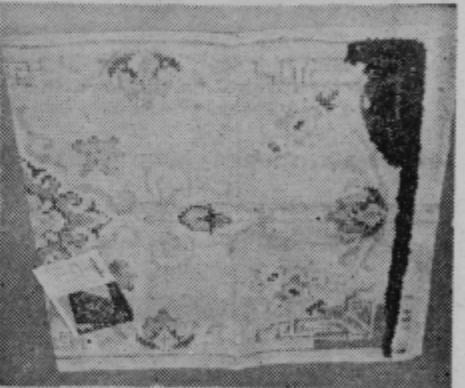
priporočamo

Morda še ne poznate dobre in okusne Čoka paštete v tubi 145 g, primerne tudi za krasenje narezkov, ker ima oblikovan vrat tube. Cena: 6,71 din.

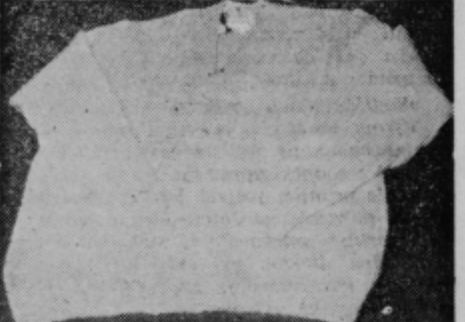
Na otroškem oddelku veleblagovnice T lahko v teh dneh ugodno kupite pajaca za vašega otroka. Narejen je iz nepremočljivega nylona, ima kapuco in rokavice. Cena 278,00 so znižali na 218,00 din.

Ce ste se že kdaj poskusili v izdelovanju tapiserij, se lotite večjega dela. V veleblagovnici T lahko v ta namen kupite komplet Scheepjes, ki vsebuje podlogo, kvačko, strojček za rezanje volne in volno. Za različne motive in različne velikosti (od 40 x 80 do 195 x 295 cm) bo treba odšteti kar 1.478,94 do 6.252,77 din.

Prave bakrene džezvice za kavo različnih velikosti (od 2 do 12 oseb) prodajajo pri Mladinski knjigi. Cene so od 62,80 do 180,00 din.

Večjo izbiro lepih in toplih moških pletenih jopic imajo v veleblagovnici Tkanina. V tovarni Almira so jih naredili iz originalne shetland volne. Cena: 458,85 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

HOLESTEROL IN STAROST

Naš bralec iz Celja je vprašal: Kakšna je odvisnost koncentracije holesterola v krvi od starosti.

Podaljšanje povprečne življenjske dobe, kar opazujemo v vseh deželah sveta, vodi vzporedno z dvigom življenjskega standarda ob razvijajoči si industrializaciji do intenzivnega porasta arteriosklerotičnih obolenj ožilja, srca in možganov. Glede na število obolenih in umrlih predstavljajo ta obolenja pravo epidemijo druge polovice našega stoletja.

Tempo, način življenja, kjer prevladuje sedenje, premalo gibanja, čezmerno kopicenje maščob, pretirano kajenje in duševne travme, preobremenjenost z delom in neharmonično domače vzdušje, slišni in neslišni zvoki, vse to je hud napad na človekov organizem.

Zakaj danes človek umira za posledicami arterioskleroze vemo. Raziskovanja na mumijah so pokazala, da so v tedanjem Egiptu bolehal za arteriosklerozo zelo mladi ljudje. Resda ni bilo letal in avtomobilov, vendar so skrbi okrog gradenj piramid, Doline kraljev, hramov v Luxorju, Karnaku in Abu Simbelu glodale graditelje in poverjenike državne blagajne ter posredno seveda dvorne dostojanstvenike in faraone. Ramzes II., 13. stoletje pr. n. š. je bolehal za močno izraženo arteriosklerozo, a je sicer doživel za tisti čas relativno visoko starost 67 let.

«Smetana» tedanje družbe ni skoparila z jedajo in drugimi užitki. Z vinom in pivom so spoznali alkohol.

Pregledi kože mumij Tutmozisa II., Ramzesa III. in Amenofisa III., so pokazali, da so bili precejšnji debeluharji. Upodobitve in silke kažejo faraone in dostojanstvenike kot elegantne in vitke. To nas zavaja prav tako kot grške skulpture, ki so bolj izraz umetnikove domišljije in želje kot pa podoba resničnega videza.

Močno bi se motil tisti, ki bi imel arteriosklerotična obolenja le za obolenja starejše populacije. Res je, da obolenje v razviti sliki najčešče ugotavljamo v kasnem življenjskem obdobju, vendar vedno pogosteje opažamo predvsem srčni infarkt, cerebralno sklerozo in trombozo, že pri ljudeh v zreli življenjski dobi.

V naši državi je leta 1965 umrlo zaradi tega obolenja 267 moških na 100.000 prebivalcev. V Sloveniji so leta 1967 zabeležili med vzrokovi smrti 19,7 odstotka primerov, kar je daleč na prvem mestu pred malignomi, prometnimi nesrečami itd.

Znano je da zavzema v ateromatozi vidno mesto lipidna infiltracija žilne stene, največkrat je citirana studija, po kateri je srčni infarkt pri moških, ki imajo višjo koncentracijo holesterola v krvi, pogostejši kot pri tistih, ki ga imajo manj. Znanstveniki so ugotovili, da koncentracija holesterola v krvi s starostjo raste. Holesterol in totalni lipidi dosežejo največjo višino v serumu človeka 50 let, in sicer oca 200 mg odstotka, lipidi 750 mg odstotka. Pri zdravih koncentracija holesterola raste od 20. leta dalje pa do obdobja med 50. in 60. letom. Po 60. letu starosti začne koncentracija padati.

Pri tem je zanimiva ugotovitev, da raste holesterol pri moških v mlajših letih intenzivneje kot pri ženskah, v starosti pa pri moških bolj strmo pada kot pri ženskah. Ugotovitev glede na starost in spol je pomembna, saj vemo, da je pri ženskah od 25.-55. let znatno manj obolenj kot pri moških istih let. Druga studija pa je poleg tega pokazala očitne razlike v vrednosti holesterola pri moških, kar je odvisno od tega, s kakšnim delom se ukvarjajo — z umskim ali ročnim, bolj pogosto izražena pri zaposlenih z intelektualnim delom. Vsem teorijam je skupno, da pri nastanku tako ali drugače sodelujejo holesterol in lipidi, da srednja življenjska doba poteka s hiperholesterolemijo (zvišani holesterol) in srednja življenjska doba je tista, ki zahteva bolj ali manj preprečevanje arterioskleroze, medtem ko je njegova vrednost v kasnejših desetletjih vprašljiva.

Glava starke. Albrecht Dürer

zaupno

Hodim v zadnji razred osemletke, z učenjem v šoli nimam težav, začnajo pa se doma. Najmlajša hčerka sem, imam pa še starejšega brata in sestro. Na njiju doma niso nikoli tako pazili kot name, tudi strogi niso bili z njima nikoli tako kot so z menoj. Onadva lahko že dolgo hodita zvečer v kino ali gledališče, na ples, jaz pa nikamor. Če kam grem, lahko samo z mamo in očetom. Želim pa si drugačne družbe, prijatelje in prijateljice svojih let. Rada bi šla na plesTistvodnca, let. Rada bi šla sama na ples, v disko klub, pa ne smem. Doma pravijo, da to sploh ni potrebno in da se vsakdo lahko nauči plesati kar doma in da je za to še čas, ker sem otrok. Kako naj mammo prepričam, da bom lahko odšlo na ples in kaj naj za takšno priložnost oblečem?

JADVIGA

DRAGA JADVIGA,

nisi mi napisala koliko sta stara tvoja sestra in brat. Lahko bi potem ocenila ali tvoji starši pravilno ocenjujejo njuno odsotnost na večernih prireditvah, dočim jo tebi branijo. »Trša« roka pri vzgoji ima lahko več vzrokov. Če hodita že v višje šole je odločitev tvojih staršev pravilna. Ti si pač »postrežek« doma in zato morda na tebe bolj čuječe bdijo. Morda si od sestre tudi bolj živa in zato se za tebe mama še bolj boji?

S trdoglavimi prošnjami 'n jokanjem glede plesnih težav doma ne boš veliko dosegla. Na miren, strpen način se največ doseže, zato najprej poskusi z njim. Tako trdovratna pa tudi tvoja mama ni, kot mi toliš v pismu, saj v isti sapi sprašuješ tudi o obleki, ki naj bi jo v disko klub nosila. Ko pripravljáš steren« doma, misli že tudi na to, kaj boš oblekla. Plesnih obiek za mladino ni več. Imaš lepo krilce in nekaj bluzic, imaš obleko brez rokavov, pod katero menjaš več bluzic, tudi poletnih, v katerih poš posebno šik? In še zadnji nasvet, ki mi je šinil v glavo — povabi nekaj tvojih sošolcev domov, da jih bo mama spoznala, potem pa ... zaupanje ohrani!

NATASA

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA: O MOŠKIH

Ko bom prenehal biti moški, bom prenehal tudi živeti.

Aleksander Makedonski

Pravi moški želi dvoje: nevarnost in igro. Zato želi ženo kot najnevarnejšo igračko.

Nietzsche

Idealen mož je človek, o katerem vse ženske sanjajo, da ga imajo, v resnici pa ga nobena nima.

Ana Magnani

Idealen mož je tisti, ki ne pije, ne kvarta, se ne ozira za drugimi ženskami, se ne prepira in — ga ni.

Marlene Dietrich

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

SAMOUPRAVNA TKS „ŽALCU“

ZACRTANO DELO

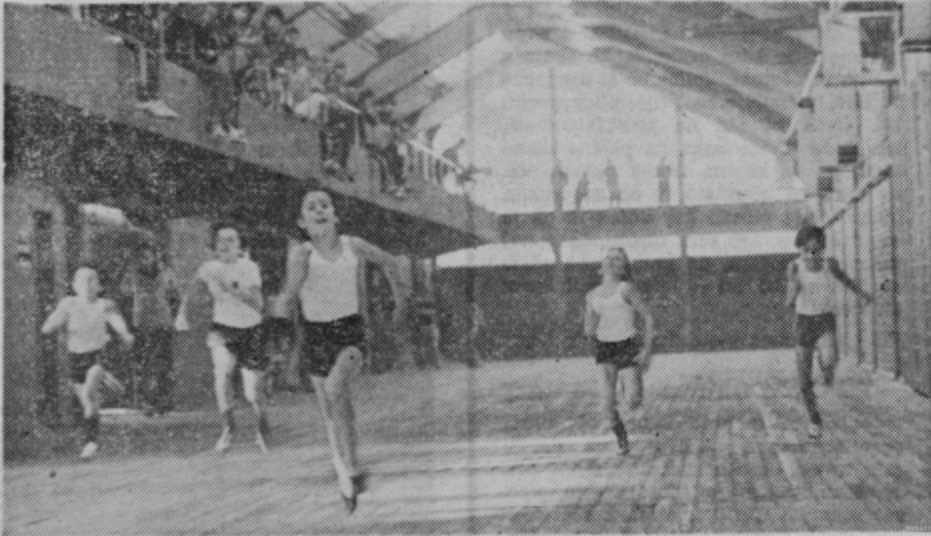
Tudi v Zalcu so ustanovili samoupravno interesno skupnost za telesno kulturo ter tako prenehali z začasnim delom, ki je trajalo več kot leto dni. Pripravljalno obdobje je tako mimo, temeljni so pripravljene, programi sprejeti in začeli bodo z delom, katerega osnovni in najvažnejši motiv je, še večji kvantitativni in kvalitativni razvoj telesne kulture na vseh področjih.

Program je zastavljen tako, da zajema vse faktorje in to od vzgojno-varstvenih ustanov preko šol, TVD Partizan, delovnih organizacij do društev. Gre za tri osnovne postavke: temeljno telesno vzgojo, rekreacijo in tekmovalni šport. Ze v pripravljajnem obdobju so v žalski občini na tem področju na-

redili precejšnje premike, kar vse je porok, da bo letos in prihodnja leta še bolje. Precejšnje število novih objektov, ki so poleg kadrov pogoj za razvoj telesne kulture, je prispevalo, da v žalski občini beležijo nekatere lepe rezultate. Zlasti je razvita osnovna, to je delo po šolskih športnih društvih, nič slabše ni pri sindikalnih športnih igrah in rekreaciji, premik pa je tudi v tekmovalnem športu, kjer trenutno prednjačijo kegljači Hmezada (nastopajo v republiški ligi), odbojkarji Sempetra, rokometišči Griž, šahisti in nogometaši Zalca pa še morda kdo. Trenutno je v žalski občini med drugim sedem rokometnih igrišč, pet košarkarskih, tri trim steze, osem telovadnic in številni drugi objekti, za letoš-

nje leto pa predvidevajo nadaljnja nova štiri igrišča za rokomet, pet za košarko in tri trim steze (Griže, Braslovče in Zalec). Izjemno pozornost bodo posvetili kadmrom, kajti brez teh ni pričakovati napredka. Zato so v programu za njihovo izobraževanje (seminarji, literatura in podobno) predvideli precejšnja sredstva.

Da bi dobro in široko zastavljen program izpeljali, bo potrebno sodelovanje vseh: družbenopolitičnih organizacij, mladine, krajevnih skupnosti, temeljnih organizacij združenega dela, zdravstvenega doma (na doseganje slabo sodelovanje je bilo izrečenih precej upravičenih kritik!), pripadnikov JLA in drugih.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

PLEZALNA ŠOLA

Ze v prejšnji številki NT smo objavili vabilo za plezalno šolo, danes pa o tem kaj več. Vsak močnejši alpinistični odsek izvede letno plezalno šolo za planince in planinke, ki jih gorske ture po markiranih poteh ne zadovoljujejo več in ki želijo v skrivnostnem, lepem, a težavnem in včasih tveganim svetu alpinizma; hočejo užiti goro brez omejitev. Idealno je, če se pripravijo planinci s končano planinsko šolo v mladinskih odsekih, mladinski vodniki, sprejememo pa tudi vsakogar, ki ima resen namen preizkusiti samega sebe in postati dosleden, saj končni izpit polaga pred samim seboj in najobjektivnejšim sodnikom: steno samo. Kakor je alpinizem resen šport, je tudi družaben, zvezan z globokim tovarštvom in doživetji, vendar nikoli ni bil in ne bo igra na srečo.

Prvič se zberemo 23. januarja v prostorih PD Celje, Stanetova ul. ob 18. uri. Starost tečajnikov najmanj 16 let. Program predvideva teoretični del: nevarnost v gorah, oprema, prehrana, spoznavanje gorstev, odgovorna planinstva in alpinizma, vremensoslovje, težavnostne stopnje, prva pomoč — približno 10 do 12 predavanj, enkrat tedensko. Vzporedno poteka praktični del na skalah v Tremarjah in Grmadi ter na skupnih turah na Okrešlju ali Korošici. Šolo vodijo člani GRS in gorski vodniki, zdravniki in drugi sodelavci.

Vzponi članov in pripravnikov AO Celje:

5. 1. 1975.: Gračner Brane in Knez Franček — tretji zimski vzpon v stebri Štajerske Rinke. Višina stene

700 m, IV. st. Razmere ugodne, izstop mestoma leden.

12. 1. 1975. sta Knez Franček in Palir Andrej preplezala prvič pozimi »Beli raz« v severni steni Dedca. Smer je izredno težka, saj beleži komaj 5 letnih ponovitev. 5+, čas plezanja 4 ure. Stena večinoma suha, -50C.

Isti dan sta Mesarec Srečko in Nadu Janez izvedla prvi zimski vzpon po vzhodni grapi južne stene Mrzle gore (sestop po grebenu in Hudem prasku). Nadu je bil pri vzponu tik pod vrhom poškodovan od padajočega kamna, zato sta plezalca za sestop porabila 10 ur in prispela na Okrešelj ob 22. IV — 16 ur. Grapa zasnežena, graben mestoma kopen, na severnih straneh poledenel.

Gračner Brane in Zuntar Tone sta isto nedeljo ponovila Tschadovo smer v vzhodni steni Turske gore. III. — 7 ur. (Plezanje v zgornjem delu stene izredno zamudno zaradi vodnega ledu in novozapadlega pršiča).

OPOZORILO: v Savinjskih Alpah je zapadlo 10 do 15 cm pršiča na ledeno podlago. Pot na Okrešelj, Klemenškovo planino in skozi Rohanov kot mestoma poledenela. Vzponi nad Okrešljem in Korošico zahtevni — pršič na ledeni podlagi. Nevarnost plazov do novih padavin ali odjuge ni. Obvezne dereze in capini.

Zimska soba na Korošici je brez peči. Na razpolago odeje, pripravljamo kuhinjski in spalno vrečo. Ker je soba večkrat neočiščena, prosimo obiskovalce, da se ne drže pravila: zapusti takšno, kot si jo našel, temveč: zapusti takšno, da bo drugim za vzgled. Alpinisti Celja namreč niso uslužbenci »Snaga«. (Velja tudi za zimsko sobo na Okrešlju). Ne puščajte v sobah in okoli njih preostale odprte hrane (kruh, sir...), kvarku jemu konzerve za dober tek vaših naslednikov, ker je mišji žez brez tega po kočah preveč.

KEGLJANJE

DANES DERBI

Danes popoldne (15,30) bo kegljaški derbi v Zalcu med republiškim ekipama Hmezadom iz Zalca in KK Celje. Pred petim kolom sta obe ekipi doživeli po dve zmagi in dva poraza ter imata pozitivno razliko v kegljih, vendar samo s to razliko, da so na lestvici trenutno za mesto višje gostitelji. Kaj lahko pričakujemo od regijskega derbija v kegljanju? Predvsem zanimivo in lepo borbo, ki bo po vsej verjetnosti odprta vse do zaključnega meta.

Prepričani smo, da bo odločala trenutna forma, zbravnost in zapanje v lastne moči ter želja premagati direktnega nasprotnika v regijskem derbiju. Tu sta obe ekipi približno enako močni, po kegljišču pa je malenkostna prednost na strani domačinov. Kaj pa če v tem odločilnem momentu pozitivno presenetli ta ali oni slabši igralec iz ene ali druge ekipe? Ponovno smo tam, kjer sta si jetička na tehnični približno v enakovrednem položaju. Kakorkoli že, današnje srečanje bo izredno razburljivo in kvalitetno, zapis pred derbijem pa končajmo s salomonsko prerokbo: zmagaja naj boljši!

T. VRABL

KARATE

Na tretjem prijateljskem srečanju karate klubov v Novi Gorici so velik uspeh dosegli karateisti Celja in Laškega, sodelovali pa so tudi predstavniki Rimskih Toplic. Celjani so v postavi Špiljak, Tramšek, Cretnik in Čanžek v finalu premagali Laško, ki je tako osvojilo odlično drugo mesto. Najuspešnejši posameznik je bil Celjan Špiljak, ki ni izgubil srečanja. Srečanje je med drugim vodil tudi mednarodni sodnik 2. DAN Celjan Rudi Jakhel.

A. M.

ŠAH

Celjski šahisti so dosegli velik uspeh, ko so v vzhodni slovenski šahovski ligi osvojili prvo mesto in se bodo borili s prvakom zahodne lige. Zmagovalec bo v naslednjem tekmovalnem v II. zvezni šahovski ligi. Celjani so si priborili končni uspeh v Moravcih, kjer so kljub porazu z mariborskim Kovinarjem prehiteli vse ostale ekipe za 4,5 točke in tako prepričljivo zmagali. V ekipi so pri tem pomembnem uspehu sodelovali: člani Bervar, Pešec, Strajher, Studnička, Ceglar, Jazbec, Ojstrež in Pertinač, članice Užmah, Kramberger in Hudnik ter mladinci Planinc, Agrež in Novak.

J. K.

ATLETIKA

Preko 130 pionirjev, ki so vključeni v pionirske atletske šole, je nastopilo v Celju v dvoboju med AD Kladiivar in mariborskim Branikom. Med pionirji so celjski pionirji v osmih disciplinah zmagali dvakrat (Košar v teku na 60 m — 8,1 in v skoku v daljavo — 5,10 m), med pionirkami pa je od devetih prvih mest ostal doma samo en naslov: Regnerjeva je bila prva na 60 m — 8,7.

K. J.

Foto: D. MEDVED

KOŠARKA

Danes ob 19.30 bodo košarkarji Kovinotehne odigrali prvo prijateljsko tekmo z drugoligašem Domžalami v telovadnici posebne šole. V celjski ekipi, ki se pod vodstvom trenerja Predraga Nikolčiča vestno pripravlja na start v novo sezono, bodo nastopili tudi trije novi igralci: dvometraš Miran Subotič iz Skopja, Marjan Mackovšek iz Kovinarja in Peter Stefanec.

J. K.

MIK
PLEZANJA

Nad Turskim žlebom — V ozadju severna stena

TRIM

24. januarja (petek) bo 18. uri v dvorani Narodnega doma svečan zaključek skih jubilejnih desetih dirkalnih športnih iger. Lani nastopilo med 69 osnovnih organizacij dikata (leta 1965 »samomed članicami 37 (7) in rejšimi člani 36. Moški lani nastopilo 2017 in ž 228 ali skupaj 2245. Števseh ekip v vseh kategorijah in panogah je bilo ni 632 (1965 pa 87)!

Med člani je lani zmagala ekipa ITC pred AERO EMO, pri starejših člani Zelezarna pred AERO in karno ter med članice Ingrad pred AERO in karno.

Zmagovalne ekipe SSI: člani: plavanje Al (Rakita, Kobe, Gomoč, Čer, Vovk), smučanje N (Kramer, Cvahte, Kar Rožic, Marinček in Piana), nogomet ITC (Vodeb, Ejan, Konradi, Bojevič, V. Andželović, Lojen, Kova Dorn, Kacičnik, Seničar in V., Gogola, Rezene Urieb), mali nogomet (Tkavc, Presečnik, Boje Fister, Bezjak, Hriber Doberšek, Cafuta in Goga odojka Ingrad (Zimnik, kerc, Golner, Vitanc, Kroc šek), rokomet ITC (Boje Hribernik, Orač, Preseč Verlič, Pavlovič, Kerkoš), Zeleznica (Pešec st. in Rudolif, Jošt, Novak, G. Plevnik in Potočnik), nar ni tenis Ingrad (Podbrežnik in Jager), košarka Aero tek, Herman, Derča, Djan, Hönigman, Dobovnik Faktor, Sušarič, Krebs, par, Robič, Šesko in raks), kegljanje Ingrad (novšek, Ahtik, Cizej, Kum Kompan, Sunko, Sivka Turščak) in streljanje E (Jordan, Petrič, Cvek, novšek, Pertinač in Šher). Članice: odbojka Ing (Podbrežnik, Jager, Ur Robida, Motoh, Jagrič, jak in Klanjšek), nam tenis Ingrad (Podbrežnik, ger in Motoh), kegljanje RO (Kurent, Urh, Poč šek in Marinc), streljanje grad (Pelko, Petrič, Ja in Bezlaj), smučanje Pro ta (Zgoznik, Kristan, C in Kroflič) in plavanje E (Rosina, Goršek in Pre ger). Starejši člani: pl nje EMO (Kranjc, Tra in Mravlak), smučanje AE (Nunčić, Zgoznik, Debe in Koštomaj), mali nog Zelezarne Store (Belak, ber, Petrič, Slatav, Godi Grubenšek, Buksan, Pipa Kavka in Ramšak), odb Ingrad (Jančkovič, Črnak, nik, Jelen F. in I., Lot Kerkoš in Vitanc), nam ten.s AERO (Nunčić, B Vračun in Rehar) in str nje Cinkarna (Kukovič, čivalšek in Jonke).

Lani je zlata, srebrna bronasti TRIM športni osvojilo 331 udeležencev, liko pa je bilo tudi takš ki so sicer sodelovali, dar ne izpolnili vse pos Lani so največ znakov vojili v Ivangradu 66, 9 nji 36 in Avto Celje 20 pa tudi 25 udeležencev, so lani že tretjič zapov osvojili zlati znak in prejemajo še posebno pr nje. To so: Peter Fa Jože Kramer, Vera Ž Marjan Leban, Drago lovnik, Rudi Rovani, Salomon, Drago Moh Ciril Trebičnik, Bojan delj, Lojze Vehovar, K na Fajs, Mirko Fajs, S Marinič, Slavko Hohnje ran Lah, Tone Kolenc, Lebič, Teodor Kranjc, Pečak, Miha Vitanc, jan Kavka, Lidija K Franc Skoberne in Grubenšek.

TONÉ VR

rudarsko elektroenergetski kombinat velenje

tozd rudnik lignita velenje
tozd termoelektrarna šoštanj
tozd elektrostrojni obrati
tozd zunanji obrati
tozd proizvodnja gradbenega
materiala
tozd avtopark
tozd plastika in zaščitna
sredstva
tozd tiskarna
tozd stanovanjsko gospodarstvo
tozd družbena prehrana
in gostinstvo

Malo delovnih organizacij opravlja v naši družbeni skupnosti tako pomembno in odgovorno nalogo kakor Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje: s 4 milijoni ton nakopanega lignita, 2 milijardama 300 milijoni kilovatnih ur električne energije letno krije kar polovico slovenskih energetskega potreb; ko bo dograjena IV. faza šoštanske termoelektrarne z močjo 335 MW, bo seveda ta delež še večji. S skupnim dohodkom 155 milijard starih dinarjev se kombinat uvršča med 60 največjih delovnih organizacij v državi.

Še pred dvema desetletjema so v Velenju nakopali samo 500.000 ton lignita in prispevali le nekaj več ko 5,5 milijona kWh električne energije letno. Potem pa se je začel strm vzpon; dogradili so nov sodoben rudnik, uvedli najmodernejše odkopne metode, posodobili organizacijo dela. Z izjemno požrtvovalnim delom velenjskih rudarjev, z odkopnimi učinki, ki dosegajo najvišje v Evropi, je ob pomoči družbene skupnosti uspelo ustvariti energetski gigant velikanskih razsežnosti. Vzporedno z razvojem modernega rudnika pa so se razvijale tudi pomožne delovne enote oziroma obrati, ki tehnično omogočajo sodobno izkopavanje premoga, in ki so se sčasoma razvili v samostojne organizacije združenega dela — rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje z 2500 zaposlenimi.

Vse to je kajpada iz zavesti naglo zbrisalo tiste predstave o »šihitu« in »knapu«, ki jih je vzpostavila tradicija. Nagla modernizacija proizvodnje je bila eden izmed pogojev za oblikovanje novih družbeno ekonomskih odnosov: iz mezdnega delavca »knapa«, se je izoblikoval

zavesten samoupravljalec, in ta je postavil temelje gospodarskemu pa tudi siceršnjemu razvoju občine Velenje. Vzporedno z dograjevanjem novega rudnika je namreč rudniški kolektiv vlagal velika denarna sredstva in prav tako velike delovne napore v izgradnjo stanovanjskih, komunalnih, kulturnih in drugih objektov, ki so rudarjem in njihovim družinam omogočili osebni in družbeni standard, dostojen pomembnosti njihovega dela. Rezultat: zraslo je novo, sodobno mesto Velenje, ki danes predstavlja vzor urbanistične urejenosti in sodobnih življenjskih pogojev.

Pomembnost šaleških energetskega virov za ožjo in širšo družbeno skupnost je narekovala ustrezno proizvodnjo, poslovno in samoupravno organiziranost dela. Uresničevanje ustreznih ustavnih dopolnil se je odrazilo v organiziranju temeljnih organizacij združenega dela in v združevanju njihovega dela ter sredstev za proizvodnjo premoga in električne energije v Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje.

Združevanje temeljnih organizacij združenega dela Rudnika lignita Velenje s Termoelektrarno Šoštanj v delovno organizacijo Rudarsko elektroenergetski kombinat je temeljila na skupnem interesu: da je treba razvijati takšno organizacijo dela in upravljanja, ki bo zagotavljala neposredno odločanje delavcev glede osnovnih prvin poslovne politike in glede rezultatov dela v delovni organizaciji; prav tako je treba razvijati takšne oblike združevanja dela in sredstev, ki bodo zagotavljale vsestranski in hitrejši razvoj delovne organizacije ter optimalno zadovoljevanje posebnih družbenih interesov.

Skupaj z delavci drugih TOZD s področja

energetike ter s potrošniki energije so se delavci Rudarsko elektroenergetskega kombinata združili v elektrogospodarstvo Slovenije, samo takšno združevanje namreč lahko zagotovi optimalno delovanje elektroenergetskega sistema v Sloveniji ter organizirano, vsklajeno zadovoljevanje potreb po električni energiji.

Poleg temeljne organizacije združenega dela Rudnik lignita Velenje, ki nakopuje 67 odstotkov vsega premoga v Sloveniji, in Termoelektrarne Šoštanj, ki v slovensko omrežje pošilja 40 odstotkov vse slovenske električne energije, so se v novi REK Velenje združile še naslednje temeljne organizacije združenega dela: Elektrostrojni obrati, Zunanji obrati, Proizvodnja gradbenega materiala, Plastika in zaščitna sredstva, Avtopark in Tiskarna; s področja družbenega standarda pa še Stanovanjsko podjetje ter Družbena prehrana in gostinstvo.

Tako združene temeljne organizacije združenega dela bodo dosegale boljši učinek skupnega dela in sredstev ter zagotovile hitrejši razvoj posameznih TOZD, pa tudi kombinata kot celote.

Združevanje v delovno organizacijo Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje sta usmerjala predvsem naslednja dva cilja temeljnih organizacij združenega dela:

1. doseči optimalno izkoriščanje energetskega virov v šaleškem energetskega bazenu in skladno s slovenskim energetskega razvojem optimalno večati lastno proizvodnjo energije;
2. razvijati takšne socialistične samoupravne odnose, ki bodo zagotovili neposredno vključevanje delavcev v proces odločanja na vseh ravneh družbenega življenja.

30 – 50 % CENEJE

— moška, ženska in
otročka konfekcija
— obutev
— moške srajce

— zimska športna
konfekcija
— lanski modeli smuč
ELAN od 2,05 m dalje

UGODNOST VELJA DO 31. januarja

VELEBLAGOVNICA

CELJE

EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

MALI OGLASI

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (SIFRO), NI MAMO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISME NO PONUDBO, KI JO, ZAPEČATE. NO V PISEMskem OVIKTU IN Z OZNACBO SIFRE — OZNAKE NA OVIKTU, PRINESITE ALI POSLJITE V NAS OGLASNI ODDELEK. KJER 'O BO DVIGNIL PRINA SALEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNE INFORMACIJE. ZATO NAPROŠAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NASLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRATI OBVEŠČAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREDOJEMO PREKLICEV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNICE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLICUJE LE URADNI LIST SRS LJUBLJANA, VESELOVA II IN ZVEZNI LIST BEOGRAD, JOVANA RISTICA I.

HKRATI OBVEŠČAMO, DA MALIH OGLASOV BREZ PREDHODNEGA VPLACILA NE OBJAVLJAMO.

PRODAM

VW 1200 letnik 1971 ugodno prodam. Jesenek, Latkova vas 140, Prebold, telefon: 710-755.

SPACEK, letnik 1974, prodam. Z. Samec, Vojnik 244.

FIAT 750, letnik 1964, prodam po ugodni ceni. Pavčnik, Rečica 44, Laško.

KUPPERSBUSCH peč (belo, možnost kuhanja) prodam. Zbert, Nušičeva 14 — stolpnica (I. nadstropje).

SKODO 1000 MB — 1969, stalno garažirano, z gumami Michelin, ugodno prodam. Informacije na tel.: Celje: 21-557.

OPEL BLIC poltovorni, odlično ohranjen, leto 1964, prodam ali zamenjam za osebni. Petrovič, Tomšičev trg 13.

KRAVO 7 mesecev brejo — prvo tele — prodaja Edi Antloga, M. Pirešca 12, Petrovče 63301.

ZEMLIŠČE 4 ha — 1,5 ha gozda, vse ob glavni cesti, prodam. Ponudbe pošljite na upravo lista pod »Zelo ugodno«.

MLADO kravo, brejo, tretje tele, prodam. Martin Rezac, Liboje 59.

TRSNE sadke (čvrste) izabelo, šmarnico, 6 dln komad, prodam. Zimšek Store 180 (Kresnik).

KOMBINIRAN otroški vozček »tribunac«, prodam za 700 din. Majda Steblovnik, Radeče 146 a.

MOPED AON predelan v T-15 in zastavo 1300, prodam. Spacapan, Petrovče 64.

TRAKTOR Stayer 18 KM v odličnem stanju, prodam. Anton Klavžar, Trobnj dol 45, Breze, Laško.

DVE mladi kravi in 6000 kg sladke krme, vse za 16.000 din prodam. Anton Skarlin, Zabukovica 160, Libošska vlečnica.

ZAHVALA

Gasliško društvo Trnovlje želi vsem častnim zaslužnim aktivom in podpornim članom — uspešno, zdravo in zadovoljno novo leto 1975, hkrati pa se zahvaljuje vsem dobrotnikom za izkazano pomoč.

-Odbor

PRIKOLICO za moped prodam ali zamenjam za dvokolo. Tudi kupim dobro ohranjeno dvokolo. Jernej Selič, Smarjeta, Rimske Toplice.

TELEVIZOR avtomatični RI Zagreb, v dobrem stanju, ugodno prodam. Bukovžlak 38, Teharje.

R 4 prodam z rezervnimi deli ali zamenjam za fiat 750. Ponudbe pod »R 4«.

OSEBNI avto NSU — 1000 C — letnik 1968, dobro ohranjen, prodam za 13.000 dinarjev. Ogleđ vsak dan od 15. ure dalje. Jože Jezernik, Celje, Ivanke Uranjkove 3.

MANJSE posestvo s prevžikom, napredaj zaradi starosti. Klavžar, Buče 36.

PISALNO mizo — črn ultra-pas 160x80, prodam. Milnar, Vojkova 1 — Otok III — Celje.

TELEVIZOR Gorenje, novejši, prodam ugodno. Anton Koštomaj, Celje, Golovec 5.

TRAKTOR Steyer 18 s koso, prodam. Janežič, Savinjska 70, Zalec.

MALOSLIKOVNI roliflex SL 35, Planar 1,8/50 mm, prodam ugodno. Dr. J. Širc, Pod gradom 3, Laško.

TELEVIZOR, dobro ohranjen, prodam. Zora Bahčič, Malgajeva 12.

OLJNO peč »Gibor« prodam. Grilanc, Zalec, Bratov Letonje 2.

SKODO karambolirano z brezhibnim motorjem in NSU 1000 vozen po zelo ugodni ceni prodam. Ogleđ ob sobotah in nedeljah. Franc Tovornik, Suho 2, Dobje pri Planini.

KLAVIRSKO harmoniko — 80 basno, 2 registra »Hohner — TANGO« prodam. Jože Zupanc, Primož 22, Sentjur pri Celju.

TRAKTOR fiat 35 KS 300 UP, z enosno prikolico, obračalnik Sonne 5 transporter novi za silažo in seno 12 m, betonski mešalec, sod za gnojnico, motorno kolo Max, tudi po delih, več drogov za žičnice, prodam. Kupim ali menjam za traktorsko vitlo ali kakršnokoli, redaktor, več traverz 6 m, ali težji gumi voz. Franc Rupnik, Vrbje 46, Zalec.

1 HA ZEMLJE z gospodarskim poslopjem in stanovanjsko hišo, prodam. Možnost odkupa tudi posamezno. Primerno za gradnjo vikendov. Bližina avtobusne postaje Zikove — Golte. Alojz Kokalj, Trnavče 7, Mozirje.

VW KOMBI prodam ali zamenjam za fiat 750. Ponudbe pod »1970«.

PERUTNINARJI pozor! Eno dnevne piščance si lahko nabavite že od 5. februarja naprej, nesnih pasem in pitancev. Valičnica Smarjeta, Skofja vas pri Celju.

TRAKTORSKO prikolico, dobro ohranjeno, fiatov motor 15—20 za pol tovorni avto. Stefan Arnšek, Lopata 23, Celje.

GRADITELJI hiš — pozor! Ostršeje 9 x 10 m s karo betonsko opeko, trodelna in dvodelna okna, vrata, opeko in ograjo, betonske stebre, ostalo lesno, prodam. Franc Kresnik, Bukovžlak 97, Teharje.

ZASTAVO 750, letnik 66, ugodno prodam. Zglasite se pri: Korenak, Lopata 71, pri bifaju Irmančnik — levo.

KRAVO, mlado, brejo, prodam. Frančiška Kupec, Gornja vas 14, Prebold.

KRAVO, 5 mesecev brejo in prašička za zakol, prodam. Jurij Rom, Ogorevc 4, Store.

GUMO s »felgami« 3,40 — 13 MS, prodam. Cena po dogovoru. Hajnšek Franc, Lisce 24, Celje.

VW kombi bus ugodno prodam. Ogleđ vsak dan razen sobote od 15. do 17. ure. Branko Kolar, Ložnica 31, Celje.

STROJ za polnjenje vseh vrst klobas in salam z en-

kratnim polnjenjem 9 kg, nov, izdelan po nemškem patentu, prodam za 1.200,00 din. Alojz Večko, Erjavčeva 2, Zg. Hudinja, Celje.

ZABO ID-19 menjam za manjšega ali prodam. Vrtec, Kajuhova 5, tel.: 22-214, Celje Kopriva — hišnik.

FIAT 750, letnik 1970, ugodno prodam. Cizej, c. Zalskega tabora 9, Zalec.

KRAVO brejo — tretje tele, (telitev koncem januarja) dobra mlekarica in delovna, prodam. Neža Rom, Ogorevc 12, p. Store.

DNEVNO sobo, dobro ohranjeno prodam ugodno, tudi na ček. Vprašati v popoldanskem času pri Mariji Rom, Selce 11, Celje.

POSESTVO 11 ha z gospodarskim poslopjem, vodo,

elektriko v hiši, 5 minut od glavne ceste, prodam. Ponudbe pod »Občina Sentjura«.

»MONTA« 16, ugodno prodam. Franc Turnšek, cesta v Loktovec 35, Celje.

KUPIM

UPOKOJENCA brez otrok ku-pita hišo v bližnji okolici Celja ali Celju. Do 12 milijonov din. Informacije pri Franc Artnak, Lopata 11, Celje.

VEČ ton sladkega sena kupim. Janežič, Savinjska 70, Zalec.

PIANINO, rabljen, ali klavir, kupim. Franc Kapel, Svetli dol 13, Store.

NAROČNIK DO NAROČNIKA

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

ČGP DELO PODRUŽNICA CELJE

objavlja prosti delovni mesti.

1. OBRAČUNSKEGA REFERENTA
2. DISTRIBUTERJA

POGOJI:

pod 1. srednješolska izobrazba, praksa v administraciji ali računovodstvu
pod 2. osemletka, vozniški izpit in najmanj dveletna vozniška praksa. Zaželena usposobljenost za skladiščna dela.

Kandidati morajo imeti bivališče v Celju.

Ponudbe sprejema in daje pojasnila: ČGP DELO, podružnica Celje, Trg V. kongresa 10, telefon 228-00 osem dni po objavi razpisa.

PLUG enobrazna traktorski in kozel za žganjekuho, kupim. Jurij Rom, Ogorevc 4, Store.

STANOVANJA

MLAD zakonski par brez otrok, pošten in miren, nujno potrebuje eno ali dvosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Marjan Hlastan, Smrekarjeva 1, Celje.

ENO ali dve dekleti sprejemem v opremljeno sobo s posebnim vhodom. Plečnikova 23.

MLAJSEGA, sostanovalca sprejemem. Celje, Dobrova 8.

OPREMLJENO sobo in kuhinjo iščeta zakonca brez otrok. Plačilo po dogovoru. Momčilo Tepič, Teharje 67 pri Celju.

OPREMLJENO sobo za našega uslužbenca iščemo. Mladinska knjiga Celje, Stanetova 3.

NEOPREMLJENO sobo s posebnim vhodom išče moški, v okolici Lava, Ostrožno. Plača po dogovoru, tudi za 1 leto vnaprej. Nudi lepo nagrado. Ponudbe pod »Nagrada«.

ENOSOBNO stanovanje nujno iščem, ali večjo sobo, v Celju ali okolici. Kovarčič, Dalmatinova 1, Celje.

ZAPOSILITEV

PREVZEMEM honorarno knjigovodska dela za gostinstvo. Ponudbe pod »Gostinstvo«.

DEKLE od 15—16 let starosti zaposlim takoj za 8-urno delo — pomoč v gostil-

ni. Hrana in stanovanje, lepa plača zagotovljena. Stanko Ferlič, Bife DO Braslovče.

SLUŽBO dobri snazilka na novni šoli Slavko Slanec, Ljubljanska cesta 64, Celje. Nastop s 1. februarja 1975. Kandidatke naj dajo prošnjo osebno v ravi šole.

SKUPINO zidarjev za dograditev hiše v II. fazi, išče Zlatko Malvič, Kompole Store.

ELEKTROINSTALATERJA izučenega ali priučene tudi vajenca ali delavca priučitev, sprejemem.

hodki po dogovoru. Zglasite se v delavnici, vsak dan od 7. do 8. ure ali po telefonu 234-26 delavnica, stanovanje pa 230-08, Mihael Lenšek, Celje, Mariborska c. 54.

RAZNO

NAJDITELJA ključev v tujini, njeni mošnji prosim, njih proti nagradi odda: T. ni šumečnik, Vilharjeva Celje.

INSTRUKTORJA angleščine za pedagoško gimnazijo iščem nujno. Ponudbe pod »Četrti letnik«.

NALIVNA peresa s katero je v času svojega osnovnega šolskega šolanja pisal Boris Zupančič, kupim. Grad Pavlica, Miklošičeva 11 — 63.000 Celje.

56-LETNI upokojenc s kooportnim stanovanjem, želim osamljenost spoznavati žensko, ki bi želela stopiti v skupno življenje. Mož je takojšnja ženitev. Ponudbe pod oznako »Sretna izbrana«.

Licitacijska komisija

DEM ENOTA PRENOSA PODLOG

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

OSEBNEGA VOZILA PEUGEOT 404 letnik 1967

Izključna cena je 12.000.— din

Licitacija bo dne 22.1.1975 ob 8. uri v Podlogu.

Udeleženci licitacije morajo pred licitacijo vplačati 10 odst. kavicijo od izključne cene.

Prometni davek od prodajne cene plača kupec.

Ogleđ vozila je mogoč vsak dan od 8. do 12. ure pri Enoti prenosa Podlog, pošta Sempeter v Sav. dolini.

Merx kava - izbrana za vas

DOMAČA KRONIKA

IZ PISARNE UJV CELJE:

Meseca decembra se je pojavil v Celju goljuf, ki je prodajal medenaste zapestnice za zlate. Sprejeli smo že več prijav oškodovank. Sedaj je v preiskovalnem zaporu v Ljubljani Zoran SIMIC, star 20 let, doma iz Beograda, ki je spoznan za domnevnega storilca več takih goljufij, ki jih je napravil v raznih krajih Slovenije.

Naprašamo vse oškodovanke, ki tega še niso storile, da takoj prijavijo goljufijo na najbližji postaji milice ali neposredno na Upravi javne varnosti v Celju, Gregorčičeva ulica 5, telefon 239-41.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 37 parov, med njimi: EDVARD SELIČ in JOZICA NOVAK, oba iz Celja; ALOJZ GROBIN in DRAGICA KRAJNC, oba iz Celja; MIROSLAV HRZIC in VIKTORIJA JEREBINSEK, oba iz Celja; ALOJZ NUNČIČ, Store in LADISLAVA EINSIDLER, iz Ljubecne; PETER KNAUS in JOZICA PETEK, oba iz Lindeka; FRANC KAMPLET, Celje in ERIKA TOPOLCNIK, Zg. Bistrica; STANKO ROZMAN, Ljubecna in MARTA ZALOŽNIK, Srečlin; STANKO SKODEBRNE in IRENA VRHOVSEK, Celje; VIKTOR ZUPANC, Store in BRIGITA ZAGAJSEK, Tratna; KAREL KOPRIVC, Doropolje in MILENA KOSMACIN, Store ter ZDRAVKO PERNIC, Gor. Sredjani in OLGA POČIVALNIK, Celje. ZALEC

Poročilo se je pet parov, med njimi: VINKO LUBEJ, 20, študent, Zalec in VIDA HORVAT, 19, cvetličarka, Ljubljana in MIROSLAV MIKLAJZIN, 24, električar, Silova in GABRIJELA OKAN, 20, poljedelka, Podkraj.

ROJSTVA

CELJE

44 dečkov in 47 deklic

LASKO

2 dečka

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 1 deklica

SENTJUR PRI CELJU

1 deklica

KDO JE ODPELJAL DEKLICO?

V torek, 14. januarja 1975 je okoli 16.30 neznan moški izpred trgovine »Standard« na Saleški cesti v Velenju nasilno odpeljal 6-letno deklico. Visoka je približno 1 m, oblečena je bila v svetlo pepelnat plašček z rumenimi kovinskimi gumbi, pokrita z rumeno ruto in oblečena v rumeno rjave kariraste hlače. Deklico je odpeljal preko križišča Saleške, Foltove in Celjske ceste po lesenih stopnicah proti smučarski skakalnici v smeri Zagreba. Po zadrževanju otroka v bližnjem gozdu, kjer ga je tudi poškodoval, se je z

otrokom vrnil po isti poti do že omejenega križišča. Od tu je nato otrok odšel sam v smeri trgovine »Standard«, medtem ko je neznanec šel po zelenici mimo bloka št. 5 na Kraigherjevi cesti in se okoli 17.30 na vogalu tega bloka pogovarjal z dvema neznanima moškima. Neznanec je bil visoke, vitke postave in krajših, črnih las.

Prosimo vsakogar, ki bi o tem dogodku ali o neznanцу vedel karkoli povedati, naj to sporoči Upravi javne varnosti Celje na telefon 23-941 ali najbližji postaji Milice.

KINO

Union:

Od 16. do 21. januarja: V ZMAJEVEM GNEZDU, ameriški barvni film od 22. do 26. januarja: ZARDOZ, ameriški barvni film

METROPOL:

Od 15. do 20. januarja: DEPS, jugo-slovanski barvni film, ob 20.30. Ob 16.30 in 18.30 pa francoski barvni film: VOZNIŠKO DOVOLJENJE

DOM:

Od 16. do 20. januarja: RDECI OBLAK NAD RIATOM, ameriški barvni film, od 21. do 26. januarja: TIHI MASCEVALEC, italijanski barvni film.

SLG

Četrtek, 16. januarja ob 19.30: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI. Gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Petek, 17. januarja ob 15.30: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI. V mladinski abonma in izven.

Sobota, 18. januarja ob 10. uri: Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES. 2. šolski abonma. Vstopnice so še v prodaji pri gledališki blagajni.

Sobota-18. januarja ob 16. uri: Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES. 1. šolski abonma.

Ponedeljek, 20. januarja ob 19.30: Tone Partljič: ŠCUKE PA NI. Gostovanje v Zagorju.

Torek, 21. januarja ob 15. uri: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI, za II. mladinski abonma. Ob 19.30 pa Tone Partljič: ŠCUKE PA NI, za VI. mladinski abonma. Vstopnice so še v prodaji pri blagajni gledališča.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

SMARJE PRI JELSAH:

16. januarja dr. Nada Nikolič, 17. 18. in 19. januarja dr. Sirk Bogdan, 20. januarja dr. Erna Graner, 21. januarja dr. Erna Graner, 22. januarja dr. Plasaj Dragica.

ZALEC:

16. januarja dr. Andrej Ločniškar, 17. januarja dr. Petar Vulelič, od 18. do 20. januarja dr. Ivan Sviben, 20. januarja dr. Janez Cukljati, 21. januarja dr. Lojze Rizmal, 22. januarja dr. Petar Vukelič.

SLOVENSKE KONJICE:

16. januarja dr. Olga Varga, 17. januarja dr. Anka Kolar, 18. in 19. januarja dr. Božidar Pahljina, 20. januarja dr. Branka Stefič, 21. januarja dr. Božidar Topolšek, 22. januarja dr. Milica Pejič.

DEŽURNI VETERINARJI

CELJE:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 23-164

ZALEC:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952. Lahko kličete tudi na postajo milice, telefon 710-922

SENTJUR:

Od 17. do 24. januarja vet. Branko Hus

SMARJE PRI JELSAH:

Od 17. do 24. januarja vet. Jože Pokleka

SLOVENSKE KONJICE

Od 17. do 24. januarja vet. Irena Šmingovc

TRŽNICA

Drage gospodinje, tudi tokrat smo za vas obhodili celjsko tržnico, da bi

ugotovili, kako je s cenami in založenostjo. Čeprav je tržnica v zimskem času bolj slabo obiskana, saj se nimalokrat pripeti, da ni zasadenih niti polovica stojnic, pa lahko kljub temu zapišemo, da je zelenjave za ta letni čas na trgu dovolj. Precej je solate, in sicer zelene zimske, ki je po 12 dinarjev za kilogram, radiča, ta je precej dražji, saj boste morale za kilogram odšteti kar 30 dinarjev, za motovilec pa 40 dinarjev za kilogram. Kislo zelje in kisla repa sta po 6 dinarjev za kilogram, čebula je po 6 dinarjev, česen po 30 dinarjev, brstični ohrovt po 15 dinarjev, zelje v glavah je po 5 dinarjev za kilogram. Jajca so od 1,40 do 1,80 par za komad, skuta je po 16 dinarjev za kilogram, kisla smetana po 20 dinarjev za liter in surovo maslo po 35 dinarjev za kilogram. Zelimo vam dober nakup.

TV SPORED

NEDELJA

9.35 Poročila
9.40 Svet v vojni — serijski dokumentarni film
10.30 Otroška matineja
11.55 Veselstvom za ženske — barvni prenos s Pohorja
12.55 Mosaik
13.00 Kmetijska oddaja TV Zagreb
13.45 Poročila
Nenejsko popoldne:
14.30 Veseli tobogan
15.30 Jahorina — reportaža
16.15 Slaton za moške, barv. posn. iz Kizbühla
17.10 Pisani svet
17.50 Poročila
17.55 Robinson Crusoe — barvni film
18.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 3-2-1
20.05 Odpisani, TV nadaljevanka
20.50 Propagandna oddaja
20.55 Peru: Na strehi sveta — III.
21.25 Športni pregled
22.00 TV dnevnik
22.20 Smučarska tekmovanja na Jahorini, reportaža (Sa, Lj)

PONEDELJEK

17.30 E. Majaron: V znamenju dvojčkov — II. del
17.45 Risanka
17.55 Obzorik
18.10 Naši zbori: Črnomelj — barvna oddaja
18.40 Mosaik
18.45 Nega bolnika na domu
19.05 Odločamo
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Sodobna oprema — barvna oddaja
20.05 D. Klä: Leseni kovček Thomasa Woolfa, drama (Bg, Lj)
21.00 Kulturne diagonale
21.35 Cista kri — mosaik kratkega filma
21.50 TV dnevnik

TOREK

16.30 Snučate s Karliom Schranzem — barvna oddaja
16.45 Veselstvom za moške, barvna posnetek iz Kranjske gore
17.45 H. Ch. Andersen: Deklica z vžgalicami, barvna oddaja (Lj)
18.00 Obzorik
18.15 Nizogar na doma, kratki film
18.40 Mosaik
18.50 Ne prezrite: Studijska knjižnica na Ravnan
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 Diagonale
20.55 Propagandna oddaja
21.05 A. Ivanov: Senec izginjajo opoldne, barv. TV nadaljevanka
22.15 TV dnevnik

SRKEDA

10.00 TV v Son (Bg)
16.30 Madžarski TVD (Pohorje, Pasavec do 16.55) (Bg)
17.30 Viking Viki, barvni film
17.55 Obzorik
18.10 Mladi za mlade, oddaja TV Sarajevo
18.40 Mosaik
18.45 Kjer film živi — reportaža
18.15 Barvna risanka
18.20 Cikcak
18.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.10 Svaris — II. del barvnega filma
21.30 Propagandna oddaja
21.35 Miniature: Klavir Vladimir Mikulka
21.45 TV dnevnik

ČETRTEK

16.25 Svet v vojni — serijski dokumentarni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.05 Chevallier: Clochemerle, barvna TV nadaljevanka
21.00 Kam in kako na oddih
21.10 Cetrkovni razgled, Vreme
PETER
18.05 Obzorik
18.20 Čez tri gore, čez tri vode: Tržaški narodni ansambel, barvna oddaja
18.45 Mosaik
18.50 Doktor, pomagajte mi: Moški in ženske, izobraž. odd.
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar
19.55 Propagandna reportaža
20.00 3-2-1
20.05 Pismo trem ženam — film

21.45 Propagandna oddaja

21.50 TV kašipot

22.10 TV dnevnik

SOBOTA

10.00 TV v šoli

16.25 Košarka — Zadar — Jugoplastika v odmoru propagandna oddaja

16.05 Obzorik

18.25 Alice v Čudežni deželi

19.16 Barvna risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar

19.55 3-2-1

20.00 Gledališče v hiši

20.30 Snučate s Karliom Schranzem — barv. oddaja

20.45 Zabavno glasbena oddaja TV Beograd

21.15 Barvna propagandna oddaja

21.20 Istačci — barvni film

23.15 TV dnevnik

PREDAVANJE

Celjsko hortikulturno društvo pripravlja danes, v četrtek, 16. t. m. ob 17. uri v dvorani mladinskega kluba, nasproti pošte, predavanja direktorja Voljčjega potoka, inž. Mihe Ogorevca, z obiska znamenitih botaničnih vrtov v okolici Londona.

PROMETNE NESREČE

RECILC POVZROČIL NESREČO

MARJAN ROZMAN, 36, iz Pročinske vasi se je pešal skozi Vrtno in ker je pred njim nek pešec prečkal cesto, je zaviral. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji prišel z resnim konjbem AVGUSTI HEKAK, 34, iz Huma na Suti, ki se je zavetil v osebn avto in takoj odpeljal dalje, vendar so ga mladenki kmalu našli v celjski bolnici in ga prežvakali z alkohoskopom, ki je pokazal preko polovce, odvzeli pa so mu tudi prometno dovoljenje. Škode je za 4.000 dinarjev.

PO 6 DNEH UMRL

Iz Velenja proti Sočanju je vozil z osebnim avtomobilom FRANČ DREVI, 52, iz Lokovice, ko je nenadoma pred njim v Presogah prečkal cesto MIROSLAV VUJANIC, 39, iz Velenja. Pešec je naprejal z glavno zadet v vetrobransko steklo, nato pa obtežal nezavesten. Po 6 dneh je v slovenjegraški bolnici umrl.

ZAPELJAL JE V POTOK

TOMISLAV DOKSLEK, 22, iz Celja je vozil skozi Strmec, kjer je nameraval v levem ovniku prehitet osebn avtomobil pred seboj, zaradi prevelike hitrosti in mokre ceste pa ga je prišlo zanesati in po 25 metrih zaviranja in drsenja je zapeljal v 2 metra globok potok, kjer je obstal na desnem boku. Na avtomobilu je za 4.000 dinarjev škode.

PREHITRO JE ZAVIL

MARJAN LAMPREHT, 23, iz Skale pri Konjicah je v Ivenci prehitel nek osebn avtomobil in tako nitro zapeljal nazaj na desno stran, da ga je prišlo zanesati. Z levo stranjo avtomobila je trčil v jabolno na desni strani ceste, pri čemer sta se izde poškodovala sopotnika MARTINA LAMPREHT iz Skale in DRAGO ČRETNIK iz Vojnika, materinski škoda pa znaša okoli 10.000 dinarjev.

POPRAVEK

V novoletni številki NT se je pri opisu prometne nesreče pod naslovom Pobegnil je, vrtnila neujuba napaka. Voznik osebnega avtomobila, ki je zakrivil nesrečo in pobegnil, takrat še ni bil znan, čeprav smo ga pomotoma poimenovali za Frica Drobneča. Fric Drobne je namreč voznik avtobusa — za napako se opravičujemo.

DECKA NI OPAZIL

METOD MARKELJ, 60, iz Spodnje Rečice je pripeljal v osebnim avtomobilom do trgovine Vino v Smartnem ob Paki. Po tem, ko je ustavil, je nameraval zapeljati proti skledišču, zato je zapeljal vzvratno, takrat pa je za njim prišel 6-letni POLDE BRVAR, katerega Markelj ni videl in ga je z zadnjim delom avtomobila zbil na tla, pri čemer se je deček lažje ranil po roki, nogi in po telesu.

TRCENJE V OVINKU

V ostrem ovniku v Ivenci sta se srečala voznika osebnih avtomobilov RUDOLF RESNIK, 20, iz Kozjega in DRAGAN SRETENOVIC, 19, iz Svetozarevca. Ker je Sretenović pripeljal v ovinek prehitro, ga je zaneslo v levo, kjer je trčil v Resnikov avto, katerega je odbilo več kot 6 metrov nazaj. Sretenović pa je zapeljal na travnik. Pri nesreči se je težje ranil sopotnik RADO-SLAV OBRADOVIČ, izde poškodbe pa imata še potnika ILINKA SRETENOVIC in JOZE SLAPNIK ter voznik Resnik. Škode je za 30.000 dinarjev.

ZANASALO GA JE

IVAN PUNGARSEK, 39, iz Mozirja je vozil skozi Spodnje Rečico, ko ga je na spolzki cesti prišlo zanesati in je najprej zapeljal v levo s ceste proti jabolani. Močno je zavil v desno, da bi se izognil trčenju v drevo, in zapeljal preko ceste. Tu je trčil v betonsko vrtno ograjo in se prevrnil na streho po dva in pol metra globoki strmini proti Savinji, kjer je obstal na strehi. Voznik se ni poškodoval, škode pa je za 9.000 dinarjev.

POGLEJMO NAOKROG

LJUBEZEN PO SVETU

PAR IN VAJENKA

Kaj bi recimo vi rekli, če bi, ko ležete s svojo ženo v posteljo, nekdo potrkal ali pa kar enostavno vstopil v vašo spalnico. Pa ne samo to. Ko bi bil že tu, bi mlado in rosno dekletko enostavno leglo poleg vaju v posteljo in prižgalo luč, da bi boljše videlo kaj bosta počela in kako? Menda ne bi najprej prav nič počeli, če pa kaj, bi tisto radovedno punčaro vrgli počez iz hiše.

No, česa takega si par pri plemenu Kilija, v afriški republiki Čad, ne more privoščiti. Tam imajo doraščajoča dekleta polno pravico, kjerkoli že naletijo na ljubeči se par, da pridejo zraven in si vsa reč temeljito in pozorno ogledajo. Dekleta morajo do naslednjega praznika zrelosti biti temeljito poučene, kajti sicer ne bo fanta, ki bi se zanimal za dekletko, ki ne ve, kako se stvarjem streže. In

kako zve vaška srenja, da dekletko pri svojem pouku iz ljubezni napreduje? Srenja ve, kajti takšna radovedna smrklja potem na ves glas in slikovito pripoveduje vse, kar je videla. Voditi ljubezen v prisotnosti takšne učenke je pri Kilijih hudo odgovorna in naporna reč, kajti treba je pokazati vse spretnosti, da bi ne bili vasi v posmeh.

Seveda se sem in tja zgodi, da ne ostane le pri pasivni opazovalni vlogi nezrele dekletke. Zgodi se, da jo hudo popade skušnjava, lahko pa da skušnjava popade tudi moškega v tem trikotniku pa se zaradi tega zgodi še to, da punčara v svoji radovednosti pridobi tudi praktične, ne samo teoretične izkušnje.

Na naši sliki dozorevajoča kilijsko dekletko, ki ima kot vse vrstnice pravico vtakniti svoj nos v vsako zakonsko kolibo.

SLAB STRELEC

Pred bitko pri Dunbaru je pregledoval Oliver Cromwell teren. Nenadoma prifrčel od nekod kroglja in toliko, da ga ni zadela. Spremljevalci so se razpršili na vse strani,

Cromwell pa je mirno jahal dalje, le v tisto smer, iz katere je prišel strel, se je obrnil, in zavpil:

»Ti, lump, ti, če bi kak moj vojak tako slabo streljal, bi ga dal obesiti!«

Pride pacient k zdravniku in pravi: »Zadnje čase sem zelo pozabljiv.« Zdravnik pa vpraša: »Koliko časa pa to že opažate?« Pacient: »Kaj pa?«

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (5)

V STOLPU TIŠINE

Indijska civilizacija je po najstrožjih ocenah stara okrog 4000 let. Indijski filozof Vivēkanada, Bengalec iz Calcutte, je rekel: Vsak narod mora prispevati svoj delež k razvoju modrosti, sporazumevanja, mišljenja in kulture človeštva. A če bi hotel preprosto ponazoriti in predstaviti bistvo indijske filozofije, bi bil v zadregi. Kajti razložiti, zakaj lačen in od vseh bacilov revščine suhljat, košen Indijec časti čisto navadno kravo, ob njenem počasnem, dostojanstvenem koraku po bombayskih ulicah pa za njo gledajo oči umirajočega otroka, tega ne znam. Čeprav bom pozneje nekaj stavkov odmeril indijski misli in miselnosti.

Ko pri pisanju teh popotnih vtisov brskam po bombayskih čustvenih odmevih, med turističnimi znamenitostmi ves čas silita pred oči dva dogodka. Dvoje srečanj z raznolikostjo indijskega verskega in filozofskega, miselnega prepričanja. V vsakem bombayskem vodniku (knjižici, ki pa jih žal ni mnogo) lahko popotnik prebere: Stolp tišine. In potem razlago. Obiskati Prince of Wales Museum in videti maketo stolpa tišine je največje doživetje. Nato razumeti, po naših gledanjih, ta neverjetno krut odnos do umrlih, je odkritje. A imeti isti večer priložnost, prav na hindujsko novo leto, prisostvovati pogrebni obredu, naravnemu krematoriju oziroma sežigu umrlega hindujca, to je novo spoznanje o neznanem življenju. To je kot pogled vase, obračun z lastnim odnosom do smrti.

Dvoje pogrebov. Dvoje obrazov indijske resničnosti. Stolp tišine je le navidezna turistična znamenitost. Kajti nikomur ni dovoljeno stopiti v to poslednje zbirališče telesnih ostankov umrlih Perzijcev. Perzijci, kot Indijci pravijo Perzijcem, so se naselili na zahodni obali Indije pred približno 1400 leti. V indijsko življenje so vtakali ne le delček svoje filozofije, temveč tudi dragocen čut za trgovino. A Stolp tišine je njihova največja posebnost, za nas Evropejce nedojemljiva.

Stolp tišine je prostor, kjer Perzijci ohranjajo častljivo staro navado, ko umre njihov član družine. Prostor ima specialno konstrukcijo in posebne predele za trupla — posebej za otroke, odrasle itd. Moram odkrito priznati, da me je grozljivost pripovedi naše vodnice tako priklenila in po svoje pretresla, da si o konstrukciji Stolpa tišine nisem zapisal niti stavka. V Stolpu tišine odigrajo Perzijski zadnji obred v čast umrlega člana njihove skupnosti. Ostanke trup-

Sončno dopoldne v Bombayu

la prepustijo soncu in jastrebom. Razkrajanju, za katerega ni časa, kajti nasitni jastrebi ne čakajo. Njihovo kosilo je preveč bogato, preveč očitno ponujeno, da bi prepustili truplo naravnemu propadanju. Če boste kdaj potovali v Bombay, se ne čudite, da vas bodo s kosatih dreves pozdravljali požrešni pogledi jastrebov. Spomni sem se na grozljive filmske scene, kjer režiserji postavijo jastrebovo mirno prisotnost k človekovemu umiranju

Zakaj? Perzijci verjamejo, verujejo v posvečenost elementov Narave in nobenega mrliča ne sežgejo in ne pokopljejo. Po njihovem verskem prepričanju bi oskrunili dva bistvena elementa Narave — ogenj in zemljo — če bi se odločili za, po naše, civiliziran pokop. Kako naj to razume Evropejec, ki z drugačnim odnosom do življenja in smrti spremlja svoj začetek in konec? Kako izmeriti svojskost ali nečlovečnost takega religio-

zofska misel, kaže na zaupno razmerje do narave. To je delal Indijec v vseh časih. Indijci verujejo v preseljevanje duš. Prepričani so, da se človek lahko znova rodi kot žuželka, kot ptič, kot kača žival torej ali pa da je morda že kdaj prej živel v podobnem utelešenju. Zato Indijci ne delajo velike razlike med živim in neživim. Morda od tod tudi kritike indijski filozofski misli, da je pesimistična, dogmatska, nezainteresirana za etiko in nena-

PIŠE JOŽE VOLFAND

kot simbolno napoved nepreklicnega konca. V Bombayu so take slike resnica. In to je njihova krutost. Pravi, da Perzijci že tri tisoč let gojijo to čudno shranjevanje njihovih umrlih. Truplo položijo v Stolp tišine — to je njihovo pokopališče — in ga prepustijo mesarskemu klanju pogoitnih jastrebov. Ptici strgajo meso s trupel, cefrajo meso že hladnih, smrdljivih teles in brezplačno opravljajo pogrebniška dela.

oznega prepričanja in verovanja? Kako dopustiti, da človek vztraja pri navadah in tabujih, prepovedanih stvarih, ki jih je že zdavnaj pokosil človeški razum? Kako spreminjati človekov pogled na svet, njegovo odtujenost od narave in življenja? Katero vrsto nečlovečnosti, po naših merilih seveda, nosi v sebi ta vrsta religioznega slepila? Ali se mu smemo čuditi? Ali ga moramo samoumevno sprejeti?

Najbistvenejša lastnost, ki jo izraža indijska filo-

Hindujski pogled na življenje najbolj izrazito upodablja hinduistična umetnost. Oba bogova, Šiva — uničevalec in Višnu — ohranjevalec, sta najpogostejši motiv na reliefnih in drugih podobah. Brahma stvarnik, nastopa le redko. Prihodnjic bom pisal o jami Elephanta in oorn to zgodbe nadrobneje popisal. Za nas je bila v Bombayu privlačna primerjava, ki smo jo lahko napravili po ogledu makete Stolpa tišine in hindujske pogrebne svečanosti.

Hindujski naravni krematorij v Bombayu predstavlja kamnita ploščad na kateri pripravijo obrog dvometrski ne previsoke grmade. Najprej položijo plast lesa, nanj truplo, nato spet les in zažgejo. Prišli smo na konec upepelitve, zato sem lahko le približno obnovil postopek sežiga. Svoje umrlega so sedeli dvajset metrov od sežiga, na lestvih klopih, v nizkem, odprtem provizoriju, nekakšne čakalnici in se tihopogovarjali. Mi pa smo gledali zadnje zublje plamena.

Pepel nato vržejo v svetlo reko Ganges. Kajti Indijec verjame v nirvano v budistični ideal o najvišji blaženosti duše, ki doseže človek, če premaguje vse življenjske strasti, vse osebne želje, ter zlije svoj jaz v večno naravo. Tako so v Indiji pokopali tudi Gandhija in Nehruja.

Nadstropni avtobusi — ostanek angleške kolonizacije